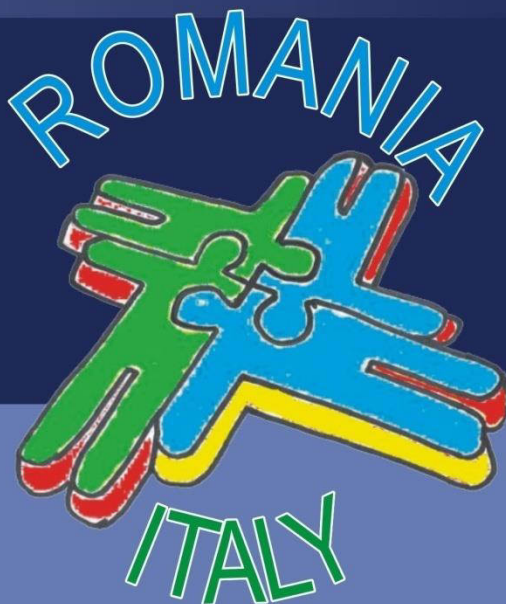

Mircea BRĂBAN – coordonator

THE LOCAL VALUES FORM THE EUROPEAN VALUES

SIMLEU SILVANIEI
2015

Mircea Brăban coordinator

THE LOCAL VALUES FORM THE EUROPEAN VALUES

Authors:

Anca MUREȘAN

Maria Luisa VIOLINI

Lorenzo RAFFO

ISBN 978-973-0-19389-3

FOREWORD

The story of the present book starts in 2010 when two teachers: Mircea BRĂBAN, Romania and Lorenzo RAFFO, Italy, sharing similar sentiments, openness toward other cultures and driven by the aim to involve their students in international collaboration activities, meet each other, on British soil, thanks to a training course funded by the European Commission. Their decision, to collaborate within the Lifelong Learning Programme, is successful three years later when they start, in 2013, a bilateral Comenius project, implemented between their schools: Colegiul Național “Simion Bărnuțiu” Șimleu Silvaniei, ROMANIA and Liceo Clasico “Giacomo Leopardi” Macerata, with its affiliated school Liceo Linguistico e Scienze Umane, Cingoli; ITALY.

The main aim of the project is a real challenge: give the words to the young students, the teenagers, and let them express their feelings, passions, to promote the values they respect, to make public their principles and ideals ... and, moreover, to accept, in a climate of tolerance, the values, the principles and the ideals promoted by other youngsters, their friends, their colleagues, their homologues from abroad. Thus, in the framework of the two years project mentioned before, the proposed activities are meant to bring closer the participants, to promote the open dialogue on different subjects as multiculturalism, the values they respect, demonstrating the huge variety of subjects identifiable among the teenagers and the fact that these subjects are identifiable, in different forms, among other groups of students living and working in other countries or in other educational backgrounds.

A friendly way of expressing themselves was chosen: the social media. From each participating school a group of students was selected as target group, and these students were meant to collaborate using a shared facebook account. The elected students were organized in mixed groups (Romanian and Italian)

and they started collaborating first (as an ice breaker activity) to create a logo of the project, logo which was later submitted to an evaluation within a logo contest. Then the students had to communicate on specific subjects, chosen by each individual, according to their specific aims and ideals, sharing in this way their values they respect and promote in their life.

The present work is not necessarily a biographic one, presenting famous individuals from Romania and Italy but is the chosen way to let the teenagers talk, to express toward their homologues, the values they believe in, the role models they think they can transmit a positive message to this generation. Most of the information concerning the presented role models are from on-line sources, accessed by the participants during the project's activities. Any inadvertency identified by the lecturer, concerning the life and the career of the described individual is due to the fact that more important is the message of the teenager, not necessarily the biography of the role model. The main aim is in fact to read between the lines and to identify the message of the student who, through its chosen role model, expresses its passions, sentiments, beliefs and it's sharing them with its colleagues.

The on-line collaboration was followed, two times, by class exchanges where the students met each other alternatively in Italy respectively in Romania.

In May 2014, 22 Romanian students and five of their teachers were guests in Macerata and Cingoli, Italy having the opportunity to work with their homologues to translate in Romanian and in Italian their biographical sheets prepared originally in English. The Romanian team was present in the school at regular teaching activities,

at different extracurricular activities specific for that period of the year, they worked, lived and learned in their host families, being acquainted, during their stay of 10 days, with the Italian educational reality and tasting a little the Italian culture and civilisation.

November 2014 brought in Șimleu Silvaniei, Romania, 20 Italian students with two of their teachers. The cultural experience of the group was closely tied with the specific actions proposed within the project activities in order to get a final form of the prepared materials, which finally are found in this book and were mixed with the presence of the students at regular lessons and at different extracurricular activities done in the school.

The project's activities can be associated with the sowing of a seed in a fertile soil, seed which at the end of the project can be associated with a developed plant bearing plenty of flowers, flowers representing the results which are not easily quantifiable but are obvious for each participant.

The participants learned the language of the tolerance, of the accepted diversity, the value of each individual (which sometimes grows and becomes a universal one). They learned to know their personal limits and moreover to surpass these limits, both linguistic and cultural (social) ones. They learned to do quality work, to finish in time and in the required parameters an assumed piece of work, they learned punctuality and rigour, they learned to get informed and (more important) to process the information. Communication, as an important parameter of our life, was rehearsed at any moment, at different stages, demonstrating the necessity of knowing and using different foreign languages, even through digital means, enhancing in this way digital literacy as well. It was a pleasure to see how a shy start is ending in a much better result. It was moving to see Romanian and Italian students acting as they were friends long ago.

The results of both teams of students are accomplished with the help, the continuous support and involvement of their teachers: for România: Mircea BRĂBAN, Anca MUREȘAN, Sorina HAIDUC, Liliana PAȘCA and Silvana JURCĂU and respectively for Italy: Lorenzo RAFFO, Maria Luisa VIOLINI, Antonio ZAMPA.

The openness and help of other colleagues, from both schools, is acknowledged and is generating, among the participants, appreciation, respect and gratefulness for every action which make this project to be of high quality.

I invite you to go through the pages of the present book in order to feel the project's atmosphere which gave birth to it. Be part of the writers' sentiments and try to imagine how they worked, organized in pairs (Romanian and Italian students) in order to learn to communicate and to learn interculturality.

Mircea Brăban, PhD

CUVÂNT ÎNAINTE

Povestea prezentei cărți începe în anul 2010 când doi profesori: Mircea BRĂBAN, România și Lorenzo RAFFO, Italia, animați de sentimente comune, deschidere către alte culturi, către colaborare internațională și mânați de dorința de a implica elevii pe care-i pregătesc în activități de colaborare internațională se întâlnesc, pe pământ britanic, grație unor activități de formare finanțate de Comisia Europeană. Decizia acestora de a derula ulterior activități de colaborare se materializează, trei ani mai târziu, într-un proiect bilateral Comenius, finanțat de Comisia Europeană și implementat în perioada 2013-2015 între școlile în care aceștia își desfășoară activitatea de zi cu zi: Colegiul Național "Simion Bărnuțiu" Șimleu Silvaniei, ROMÂNIA și Liceo Classico "Giacomo Leopardi" Macerata, cu școala structură Liceo Linguistico e Scienze Umane Cingoli; ITALIA.

Scopul principal al proiectului este o adevărată provocare: să dai cuvântul unor tineri, adolescenți grație unui proiect de colaborare, iar aceștia să-și exprime sentimentele, pasiunile, să-și promoveze valorile, să dea cuvânt principiilor și idealurilor care-i animă ... dar mai mult decât atât: să se accepte, într-un climat de

toleranță și bună înțelegere, valorile, principiile, idealurile pe care le promovează prietenii, colegii sau omologii lor. Astfel, în cadrul proiectului de doi ani amintit, activitățile organizate și-au propus să îi aducă mai aproape pe participanți, să promoveze dialogul deschis între aceștia pe teme de multiculturalitate, de valori pe care le respectă, să demonstreze atât marea varietate de subiecte de interes care pot fi identificate în trăirile unor absolvenți cât și regăsirea acestora, într-o formă sau alta, la grupuri de tineri care trăiesc și muncesc în țări și respectiv medii educaționale diferite. Modalitatea de exprimare și de colaborare aleasă a fost una care să fie pe plac grupului țintă: mediile de socializare. Din cele două școli implicate s-a selectat câte un grup de elevi care să colaboreze nemijlocit prin intermediul unei pagini de socializare comune. Acești elevi, odată exprimate anumite

pasiuni, orientări, au început să colaboreze în grupuri mixte româno-italiene, prima dată pe teme care să permită spargerea gheții (realizarea unor logo-uri ale proiectului, evaluate ulterior în cadrul unui concurs) pentru ca apoi să comunice pe subiecte de interes comun, specifice fiecărei țări respectiv civilizații pe care le reprezintă.

Prezenta lucrare nu este neapărat una biografică a unor personaje faimoase sau la modă din România sau Italia, prezentate în paginile cărții, ci este modalitatea aleasă de coordonatorii proiectului pentru a da cuvântul tinerilor, implicați în proiect, de a-și exprima față de omologii lor, valorile în care cred, modelele care cred ei că pot să transmită actualei generații un mesaj pozitiv. Informațiile, în marea lor majoritate, sunt preluate din surse online, accesate de participanți odată cu derularea activităților proiectului. Orice inadvertență pe care o poate identifica cititorul, în ceea ce privește personajele descrise, biografia acestora sau rezultatele lor se datorează accentului pus pe mesajul adolescentului, care prin prisma personajului selectat, își transmite sentimentele, pasiunile, credințele, către colegii lor ... adică spre tânăra generație de azi.

Colaborarea on-line a fost urmată, de două ori, de întâlniri bilaterale ale participanților.

Luna mai 2014 a adus celor 22 de elevi români și cinci cadre didactice, prezenți pentru 10 zile la Macerata și Cingoli, ITALIA, oportunitatea de a lucra cot la cot cu omologii lor italieni pentru traducerea în limba română și limba italiană a materialelor biografice redactate inițial în limba engleză, a deschis porțile școlii italiene pentru elevii români care, grație asistențelor la orele colegilor lor sau la alte activități extracurriculare, au putut lua contact cu realitatea educațională italiană, au cunoscut, ca și fii adoptivi, viața de familie în Italia și au sorbit din plin, pe parcursul celor zece zile, din cupa atât de generoasă a culturii și civilizației italiene.

Luna noiembrie 2014 a reprezentat pentru grupul implicat în activitățile proiectului, a doua oportunitate de întâlnire și colaborare, de această dată în România la Șimleu Silvaniei. Experiența culturală și cunoașterea civilizației locale s-a împletit, pentru cei 20 de elevi italieni participanți, cu activitățile specifice proiectului, de desăvârșire a materialelor asumate, prezente în rândurile acestei cărți, de participare la ore sau la diverse activități extracurriculare în școală.

Activitățile proiectului pot fi asociate cu o sămânță așezată într-un teren fertil, sămânță care a încolțit, a crescut și a dat naștere unor flori sub forma unor rezultate uneori greu de cuantificat dar evidente în rândul participanților. Aceștia au învățat limbajul toleranței, a diversității care trebuie acceptată, a valorii individului care devine uneori valoare universală, au învățat să-și cunoască (și cel mai important) să-și depășească limitele, atât lingvistice cât și cele culturale sau sociale. Totodată au luat legătura cu conceptul de muncă de calitate, de lucru bine făcut și terminat la timp, de punctualitate și rigoare, au învățat să se informeze și să prelucereze informația, au învățat ABC-ul comunicării la diferite nivele, într-o limbă străină și toate acestea prin intermediul unui mediu digital a cărei utilizare i-a făcut pe toți să-și desăvârșească competențele în această direcție. A fost o reală plăcere să-i vezi cum încep timid lucrul asumat și cum apoi, ghidați "își deschid aripile și își iau zborul". Era emoționant să vezi perechi româno-italiene de elevi care se comportau de parcă ar fi fost prieteni de-o viață.

Rezultatele prezentate pentru cele două echipe de elevi se datorează și sprijinului și implicării directe, în acțiunile proiectului, ale celor două echipe de cadre didactice: pentru România Mircea BRĂBAN, Anca MUREȘAN, Sorina HAIDUC, Liliana PAȘCA și Silvana JURCĂU și respectiv pentru Italia: Lorenzo RAFFO, Maria Luisa VIOLINI, Antonio ZAMPA.

Deschiderea și ajutorul altor colegi din cele două școli implicate este de asemenea notabilă și generează în sufletele participanților direcți sentimente de apreciere, recunoștință și respect pentru tot ce au făcut pentru ca acest demers să fie unul de calitate.

Vă invit să parcurgeți paginile acestei cărți pentru a simți puțin din atmosfera proiectului care i-a dat naștere, fiți părtași la sentimentele care-i animă pe cei care au contribuit la redactarea ei, încercați să vă imaginați atmosfera de lucru în care perechi de elevi (româno-italiene) au lucrat împreună pentru a-și dezvolta competențele de comunicare și cele interculturale!

Mircea Brăban, PhD

Alexandru Tomescu and a Stradivarius violin

Alexandru Tomescu, born on 15th September 1976 in Bucharest is a Romanian violinist who won a lot of national and international awards at classical music festivals. He had more than 200 concerts in 26 countries since his debut/beginning

in 1985. At the age of 9 years old he was already a soloist in the Constanta Philharmonic Orchestra. For his abilities the Romanian state gave him twice the privilege to play, for 5 years, on a famous Stradivarius violin owned by the state since 1956. The privilege itself was given as result of a contest won by Tomescu against other competitors.

Alexandru Tomescu is the man for whom music has no limits: he is able to play the most difficult notes in different concerts, in tours in important cities and the public appreciate him a lot.

His mother, Mihaela Tomescu, opened his way in music by giving him the first violin lessons. He continued studying at Conservatorul din București (1995-1999) guided by Stefan Gheorghiu in Romania and by Eduard Schmieder (Southern Methodist University; Dallas Texas, USA in 2000), Tibor Varga (Ecole Supérieure de Musique Sion, Switzerland, 2001), Igor Oistrach, Ruggiero Ricci and Herman Krebbers abroad. His intense preparation brought him awards in the most imposing violin competitions: Marguerite Long - Jacques Thibaud (Paris, France), Paganini (Genova, Italy), George Enescu (Bucharest, Romania), Sarasate (Pamplona, Spain), Kloster Schöntal (Germany).

Other concerts followed in famous halls of the main music metropolis like: Carnegie Hall (New York), Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), Théâtre des Champs Élysées (Paris), Concertgebouw (Amsterdam). Acquiring a lot of experience from his studies and activity abroad he proposed to capitalize in his own country. He decided to turn back to Bucharest for changing the vision on the classical music. He initiated the first classical music tours financed exclusively by private funds and he

demonstrated that in Romania there is availability of quality cultural products.

Winning in 2007 the possibility to play on the famous Stradivarius Elder-Voicu violin a new story has started: Charitable activities accompanied the yearly “Stradivarius Tour” actions that have mobilized tens of thousands of people to raise funds for the purchase of medical equipment for children's hospital Marie Curie, helping abandoned children and more others.

The Stradivarius Elder-Voicu violin was made by the famous Italian luthier Antonio Stradivari (b. 1644, Cremona - d. 18 December 1737, Cremona). The violin was made in 1702, in the luthier's „golden period” when he made the best instruments still unmatched nowadays for the perfect shape and the beauty of sounds. Antonio Stradivari made more than 1100 string instruments but just about 600 are known nowadays. These incredible instruments signed by Stradivari are still a mystery. No one has been able to unravel the mystery of their extraordinary sonority. Is interesting that the wood for Stradivari violins comes from the Balkans Mountains, according to some sources even wood from Putna Monastery was being used in their construction. The secret of their special sound lies, according to the specialists, in the secret recipe of the furnish used to coat the instrument, recipe which is unfortunately lost over the centuries.

The violin bought by the Romanian state in 1956 is considered one of the top five most beautiful instruments made by Stradivari and it's in a very good preserved shape. The famous Romanian violinist Ion Voicu had played on this instruments since 1956 until his death in 2007, year. The decision to pass the instrument to another musician was very controversial as Voicu family claimed the right to own this instrument. Finally, as the documents demonstrated the belonging to the Romanian State and being considered national heritage, it was handed over to another violin player, Alexandru Tomescu ensuring its perfect sound preserving being known that a violin on which we don't play losses is musicality.

For me, Alexandru Tomescu is a person who, through hard work, dedication and passion became appreciated and managed to achieve performance. He succeeded to capitalize the privilege itself was given to assert as a musician. Its talent and success due to hard work was recognized and was promoted more by allowing him to further develop his musical skills on a very famous instrument which made him even more famous. It is the perfect example how hard working is rewarded by opportunities which open you new horizons and gives you wings to fly toward a more notable

career. It is the perfect welding of three elements: talent, work, assistance which acting in synergy gave birth to a star.

I remain confident that the key toward a brilliant career and universal recognition is not necessarily the talent but the initial training doubled by a lot of dedication to the work you started. Than success comes!

Alexandru Tomescu, nato il 15 Settembre 1976 a Bucharest è un violinista rumeno che ha vinto molti premi nazionali ed internazionali ai festival di musica classica. Lui ha eseguito più di 200 concerti in 26 paesi dal suo debutto nel 1985. All'età di 9 anni era già un solista nella Constanta Philharmonic Orchestra. Per le sue abilità lo stato rumeno gli ha conferito due volte il privilegio di suonare per 5 anni un famoso violino Stradivarius che lo stato possiede dal 1956. Il privilegio in sé era stato dato come risultato di una competizione vinta da Tomescu contro altri concorrenti.

Alexandru Tomescu è l'uomo per il quale tutta la musica non ha limiti: è capace di suonare le note più difficili in diversi concerti, in tour in città importanti e il pubblico lo apprezza molto.

Sua madre Mihaela Tomescu, ha aperto la sua strada nella musica dandogli la prima lezione

di violino. Ha continuato a studiare al Conservatorul din Bucharest (1995-1999) guidato da Stefan Gheorghiu in Romania e da Eduard Schmieder (Southern Methodist university; Dallas Texas, USA nel 2000), Tibor Varga (Ecole Supérieure de Musique Sion, Svizzera, 2001), Igor Oistrach, Ruggiero Ricci e Herman Krebbers all'estero. La sua intensa preparazione gli ha portato premi nelle più grandi competizioni di violino: Marguerite Long-Jacques Thibaud (Parigi, Francia), Paganini (Genova, Italia), George Enescu (Bucharest, Romania), Sarasate (Pamplona, Spagna), Kloster Schöntal (Germania).

Sono seguiti concerti in famose sale delle più importanti metropoli della musica come: Carnegie Hall (New York), Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), Théâtre des Champs Élysées (Parigi), Concertgebouw (Amsterdam). Acquistando molta esperienza dai suoi studi e le attività

all'estero ha proposto di capitalizzare il suo paese. Ha deciso di tornare a Bucharest per cambiare la visione della musica classica. Ha iniziato il primo tour di musica classica finanziato esclusivamente da fondi privati e ha dimostrato che in Romania c'è la disponibilità di prodotti culturali di qualità.

Vincendo nel 2007 la possibilità di suonare il famoso violino Stradivarius Elder-Voicu una nuova storia è iniziata: attività di carità hanno accompagnato le attività dell'annuale "Stradivarius Tour" che hanno mobilitato decine di migliaia di persone per raccogliere fondi per l'acquisto del materiale medico per l'ospedale per bambini Marie Curie aiutando bambini abbandonati e molti altri.

Il violino Stradivarius Elder-Voicu è stato fabbricato dal famoso liutaio italiano Antonio Stradivari (nato nel 1644 a Cremona – morto il 18 Dicembre 1737 a Cremona). Il violino è stato fabbricato nel 1702, nel "periodo d'oro" del liutaio quando ha fabbricato i migliori strumenti ancora impareggiabili attualmente per la forma perfetta e la bellezza del suono. Antonio Stradivari ha fatto più di 1100 strumenti a corda ma solo circa 600 sono conosciuti al giorno d'oggi. Questi strumenti incredibili firmati da Stradivari sono ancora un mistero. Nessuno è riuscito a svelare il mistero della loro incredibile sonorità. È interessante che il legno dei violini Stradivari viene dai monti Balcani, secondo alcune fonti anche del legno del monastero di Puthna è stato usato per la loro costruzione. Il segreto del loro suono speciale risiede, secondo gli specialisti, nella ricetta segreta della lacca usata per coprire gli strumenti, ricetta che si è sfortunatamente persa nei secoli.

Il violino comprato dallo stato della Romania nel 1956 è considerato uno dei cinque strumenti più belli fatti da Stradivari ed è conservato in una buona forma. Il famoso violinista rumeno Ion Voicu ha suonato questo strumento dal 1956 fino alla sua morte nell'anno 2007. La decisione di passare lo strumento ad un altro musicista era molto controversa poiché la famiglia Voicu ha rivendicato il diritto di possedere questo strumento. Alla fine, poiché i documenti dimostravano l'appartenenza allo stato della Romania ed era considerato patrimonio nazionale, è stato consegnato ad un altro violinista, Alexandru Tomescu, garantendo la conservazione del suono perfetto essendo noto che un violino che non viene suonato perde la sua musicalità.

Per me Alexandru Tomescu è una persona che attraverso il duro lavoro, la dedizione e la passione è diventato apprezzato ed è riuscito ad ottenere risultati. È riuscito a capitalizzare, il privilegio stesso era dato per affermarsi come musicista. Il suo talento e successo dovuti al duro lavoro

sono stati riconosciuti e sono stati promossi di più consentendogli di sviluppare ulteriormente le sue conoscenze musicali con uno strumento molto famoso che l'ha fatto divenire ancora più famoso. È l'esempio perfetto di come il duro lavoro è premiato da opportunità che ti aprono nuovi orizzonti e ti danno ali per volare verso una carriera più nota. È la perfetta unione di tre elementi: talento, lavoro e aiuto, che attuati in sinergia danno origine a una stella.

Io rimango sicura che la chiave per una carriera brillante e un riconoscimento universale non è necessariamente il talento ma l'allenamento iniziale raddoppiato da molta dedizione per il lavoro che si ha iniziato. Poi arriva il successo!

Alexandru Tomescu, născut pe data de 15 septembrie 1976 în București, este un violonist român care a câștigat numeroase premii naționale și internaționale la diferite festivaluri de muzică clasică. A susținut peste 200 de concerte în 26 de țări de la debutul său din 1985. La vârsta de 9 ani era deja solist în Orchestra Filarmonicii din Constanța. Pentru abilitățile sale deosebite, statul român i-a oferit de două ori privilegiul de a cânta, pentru 5 ani, la o faimoasă vioară Stradivarius aflată în posesia statului din 1956. Privilegiul de a cânta la această vioară i-a fost oferit ca rezultat al unei competiții câștigate de Tomescu în fața altor competitori.

Alexandru Tomescu este omul pentru care muzica nu are limite: este capabil să interpreteze cele mai dificile partituri în diferite concerte, în turnee în marile orașe ale lumii, iar publicul îl apreciază. Mama sa, Mihaela Tomescu, i-a deschis calea în muzică, dându-i primele lecții de vioară. Și-a

continuat studiile la Conservatorul din București (1995-1999) condus de către Ștefan Gheorghiu în România și de către Eduard Schmieder (Southern Methodist University, Dallas Texas, S. U. A. în 2000), Tibor Varga (Ecole Supérieur de Musique Sion, Elveția, 2001), Igor Oistrach, Ruggiero Ricci și Herman Krebbers în străinătate. Pregătirea lui intensă i-a adus numeroase premii în cele mai impozante competiții de vioară: Marguerite Long-Jacques Thibaud (Paris, Franța), Paganini (Genova, Italia), George Enescu (București, România), Sarasate (Pamplona, Spania), Kloster Schöntal (Germania).

Au urmat multe concerte în săli ale metropolelor muzicale: Carnegie Hall (New York), Walt Disney Concert Hall (Los Angeles), Theatre des Champs Elysees (Paris), Concertgebouw (Amsterdam). Acumulând experiența studiilor și activității sale în străinătate, și-a propus să-și valorifice calitățile în propria țară. A decis să se întoarcă la București pentru a schimba viziunea oamenilor asupra muzicii clasice. A inițiat primul turneu al muzicii clasice finanțat exclusiv din fonduri private și a demonstrat că în România există disponibilitatea unor produse culturale de înaltă calitate.

Câștigând în 2007 posibilitatea de a cânta la faimoasa vioară Stradivarius Elder-Voicu, a început o nouă poveste: turneul anual Stradivarius a fost acompaniat de activități caritabile, activități care au mobilizat zeci de mii de oameni pentru a strânge fonduri pentru procurarea echipamentelor medicale necesare spitalului de copii „Marie Curie”, pentru copiii abandonați și multe altele.

Vioara Stradivarius Elder/Voicu a fost realizată de către faimosul lutier italian Antonio Stradivari (n. 1644, Cremona-d. 18 decembrie 1737, Cremona). Vioara a fost realizată în 1702, în perioada de aur a lutierului, când a creat cele mai bune instrumente, încă neegalate în zilele noastre, în ce privește forma perfectă și frumusețea sunetului. Antonio Stradivari a făcut peste 1100 de instrumente cu coarde, dar doar în jur de 600 sunt cunoscute astăzi. Aceste instrumente incredibile semnate de Stradivari sunt încă un mister. Nimeni nu a reușit să dezlege misterul sonorității lor extraordinare. Este interesant că lemnul din care sunt realizate aceste vioare provine din Munții Balcani, potrivit unor surse, lemnul provine chiar din zona Mănăstirii Putna. Potrivit specialiștilor, secretul sonorității lor extraordinare constă în rețeta secretă a lacului folosit pentru a acoperi instrumentul, rețetă care, din păcate, s-a pierdut de-a lungul secolelor. Vioara cumpărată de statul român în 1956 este considerată una dintre cele 5 cele mai frumoase instrumente făcute de Stradivari și este într-o formă foarte bine păstrată. Famosul violonist român Ion Voicu a cântat la această vioară din 1956 până la

moartea sa, în 2007. Decizia de a dăruí instrumentul unui alt muzician a fost foarte contro- versată, deoarece familia lui Voicu şi-a revendicat dreptul de a păstra această vioară. În final, cum documentele demonstau apartenenţa viorii la statul român, considerată fiind piesă de tezaur naţional, a fost înmănată unui alt violonist, Alexandru Tomescu, asigurând astfel păstrarea sunetului perfect, ştiut fiind faptul că o vioară care nu este folosită îşi pierde sunetul.

Pentru mine, Alexandru Tomescu este o persoană care prin muncă, dedicare şi pasiune a devenit apreciat şi a atins performanţa. A reuşit să-şi valorifice privilegiul pe care şi l-a câştigat pentru a se afirma ca muzician. Talentul şi succesul său datorate muncii susţinute au fost recunoscute şi promovate mai departe, permiţându-i să-şi dezvolte abilităţile muzicale la un instrument foarte faimos, care l-a făcut şi mai cunoscut în lumea muzicii. Acesta este exemplul perfect pentru a înţelege că munca susţinută este recompensată de oportunităţi care deschid noi orizonturi şi care ne dau aripi pentru a ne construi o carieră. Este îmbinarea perfectă a 3 elemente: talent, muncă şi asistenţă, care împreună au născut o stea.

Sunt sigură că pentru o carieră strălucită şi apreciere universală, cheia nu este atât talentul, cât exerciţiul dublat de multă dedicare pentru munca începută. Apoi succesul vine de la sine!

Giovanni Allevi

I choose to write about Giovanni Allevi because I'm really interested in music and he's a good example of contemporary music in Italy.

Giovanni Allevi (born in Ascoli Piceno, on the 9th of April in 1969) is an Italian pianist, composer, conductor and pop and jazz musician.

Allevi attained a "first-class diploma" in piano at F.Morlacchi's conservatoire in Perugia in 1990 and in composition at

the "G. Verdi" academy of music in Milan in 2001. He graduated *cum laude* in Philosophy in 1997 with a thesis entitled "Il vuoto nella Fisica contemporanea" (The Void in Contemporary Physics) and he attended the Accademia Internazionale di Alto Perfezionamento in Arezzo, under maestro Carlo Alberto Neri.

In 1991 he did military service in the Banda Nazionale of the Italian Army. The master of the band noticed his piano talent and decided to put the piano soloist in his "inventory." He played the Rhapsody in Blue by George Gershwin and the Warsaw Concerto by Richard Addinsell as piano soloist of the Banda during a tour in numerous Italian theatres. At the end of his military service Allevi started presenting in concert a repertory formed exclusively of his own compositions for piano while at the same time attending courses of "Bio-music and music therapy" by professor Mario Corradini, in which he enhanced his awareness of music's great power of "setting minds free" and its ability to evoke memories, images and emotions.

In 1996 he set to music the tragedy The Trojan Women by Euripides, performed on the occasion of the International Festival of the Ancient Drama in Siracusa. It won a special prize for the "best scene

musics." In 1997 he won the international selections for young concertists at the San Filippo Theatre in Turin. But his musical career starts when Jovanotti, a famous Italian singer, decides in 1997 under his label Soleluna and with Universal Italia to publish Allevi's first album "13 Dita" (13 Fingers), produced by Saturnino. As a result of Allevi's encounter with Saturnino and Jovanotti, he faces the large audiences of modern rock concerts: Allevi opens, with his piano alone, Jovanotti's concerts during the tour L'Albero, executing a few tracks from 13 Dita. In 1998, again with Saturnino as the producer, Allevi creates the soundtrack for the short film Venceremos, awarded at the Sundance Film Festival, a film festival that takes place annually in the state of Utah, in the United States. He also provided the music at the opening ceremony of the 2009 World Aquatics Championships in Rome.

On December 21, 2008 Allevi directed "I virtuosi Italiani" symphony orchestra at the Christmas concert at Senate House. The audience included the agreements of Giorgio Napolitano, the president of the Republic, and other high-ranking State officers. The concert was broadcast live on RAI1, the main national television channel, establishing his fame and success in the national music scene.

He didn't only write songs for piano, but also for orchestra, which are most unpublished. From 1997 until now he published 14 albums and he's only 45 years old. He's criticized by a lot of experts because they say that he became famous only because his music is pop, so is more commercial and easier to sell, but there are also people that recognize his talent even if he doesn't play classical music.

I think that he's really good and also an example that pianists don't become famous only playing types of music that people expect, but also expressing themselves through new ways of playing. He also makes me think that success and cleverness can be reached by young people just like the older ones.

Ho deciso di scrivere di Giovanni Allevi perché sono molto interessata alla musica e lui é un buon esempio della musica contemporanea in Italia.

Giovanni Allevi (nato ad Ascoli Piceno, il 9 Aprile 1969) é un pianista, compositore, direttore d'orchestra e musicista pop e jazz italiano.

Allevi ha ottenuto un diploma di prima classe in pianoforte al conservatorio "F. Morlacchi" a Perugia nel 1990 e in composizione all'accademia di musica "G. Verdi" a Milano nel 2001. Si è laureato *cum*

laude in filosofia nel 1997 con una tesi intitolata "Il vuoto nella fisica contemporanea" e ha frequentato l'Accademia Internazionale di Alto Perfezionamento ad Arezzo, con il maestro Carlo Albero Neri.

Nel 1991 ha compiuto il servizio militare nella Banda Nazionale dell'Esercito Italiano. Il direttore della banda notò il suo talento nel pianoforte e decise di mettere nel suo "inventario" il numero da solista per il pianoforte. Ha suonato la Rapsodia in Blu di George Gershwin e il Concerto di Varsavia di Richard Addinsell come pianista solista della Banda durante un tour in numerosi teatri italiani. Alla fine del suo servizio militare Allevi iniziò a presentarsi nei concerti un repertorio composto esclusivamente da sue composizioni per pianoforte mentre allo stesso tempo seguiva i corsi di "bio musica e terapia musicale" del professor Mario Corradini, dove ha maggiorato la sua consapevolezza del grande potere della musica nel liberare le menti e la sua abilità nell'evocare memorie, immagini ed emozioni.

Nel 1996 ha composto la musica per la tragedia "Le donne troiane" di Euripide, rappresentata in occasione del Festival Internazionale del Dramma Antico a Siracusa. Ha vinto un premio speciale per le migliori musiche di scena. Nel 1997 ha vinto le selezioni internazionali per giovani concertisti al Teatro San Filippo di Torino. Ma la sua carriera musicale inizia quando Jovanotti, un famoso cantante italiano, decide nel 1997 con la sua etichetta Soleluna e con Universal Italia di pubblicare il primo album di Allevi "13 Dita", prodotto da Saturnino. Come risultato dell'unione di Allevi con Saturnino e Jovanotti, incontra il grande pubblico dei concerti di rock moderno: Allevi apre, con solo il suo piano, i concerti di Jovanotti durante il tour L'Albero, eseguendo alcune tracce di "13 dita". Nel 1998, ancora con Saturnino come produttore, Allevi crea la colonna sonora per il cortometraggio Venceremos, premiato al Sundance Film Festival, un festival che si svolge annualmente nello stato dell'Utah, negli Stati Uniti. Lui ha anche composto la musica per la cerimonia di apertura dei Campionati Mondiali Acquatici a Roma nel 2009.

Il 21 Dicembre 2008, Allevi ha diretto l'orchestra sinfonica "I virtuosi italiani" per il concerto di Natale nel Senato. Il pubblico includeva l'approvazione di Giorgio Napolitano, il presidente della Repubblica, e altri ufficiali di Stato di alto grado. Il concerto fu trasmesso in diretta su RAI1, il principale canale televisivo nazionale, stabilendo la sua fama e il suo successo nella scena musicale nazionale.

Non ha solo scritto composizioni per pianoforte, ma anche per orchestra, che sono per la maggior parte non pubblicati. Dal 1997 ad oggi ha pubblicato 14 album ed ha solo 45 anni. E' criticato da molti esperti perchè

sostengono ches ia diventato famoso soltanto poichè la sua è musica pop, quindi più commerciale e facile da vendere, ma ci sono anche persone che riconoscono il suo talento anche se non suona musica classica.

Io penso che sia veramente bravo e anche un esempio che i pianisti non diventano famosi soltanto suonando i tipi di musica che le persone si aspettano, ma anche exprimendo sè stessi attraverso nuovi modi di suona. Mi fa anche pensare chei l successo e la bravura possono essere raggiunti dalle persone giovani come da quelle più anziane.

Am ales să scriu despre Giovanni Allevi pentru că îmi place muzica și el este un bun exemplu în muzica contemporană în Italia.

Giovanni Allevi (născut în Ascoli Piceno în data de 9 Aprilie 1969) este un pianist italian, compozitor, dirijor și muzician. Allevi a obținut o diplomă importantă în studiul pianului la conservatorul "F. Morlacchi" din Perugia în 1990 și pentru o compoziție la academia de muzica "G. Verdi" din Milano în 2011. A absolvit filosofia *cum laude* în 1997 cu o teză intitulată "Golul în fizica contemporană" și a urmat cursuri la Academia Internazionale di Alto

Perfezionamento în Arezzo sub conducerea maestrului Alberto Neri.

În 1991 a fost înrolat în "Banda Nazionale" a armatei italiene. Dirijorul a remarcat talentul său pentru pian și a decis să îl acapareze punându-l solist la pian. A cântat Rapsodia Albastră de George Gershwin și Warsaw Concerto de Richard Addinsell ca solist pe parcursul unui tur în numeroase teatre italiene. Când a terminat serviciul militar Allevi a început sa susțină concerte în care repertoriul era format exclusiv din compoziții proprii pentru pian și în același timp participa la cursuri de "Bio-music" și

terapie prin muzica sub îndrumarea profesorului Mario Corradini unde si-a îmbunătățit cunoștințele despre puterea muzicii de a elibera mintea și abilitățile de a evoca amintiri, imagini și emoții.

În 1996 a pus pe muzica tragedia "Femeile Troiene" de Euripides, cântând cu ocazia Festivalului Dramei Vechi în Siracusa. A câștigat un premiu pentru "cea mai bună punere în scenă a muzicii". În 1997 a câștigat selecția internațională pentru concertişti tineri la teatrul San Filippo în Turin. Cariera sa muzicală a început însă când Jovanotti, un cântăreț italian faimos, a decis în 1997 sub numele de Soleluna și în colaborare cu Universal Italia să publice primul său album "13 Degete", creat de Saturnino. Ca rezultat al întâlnirii lui Allevi cu Saturnino și Jovanotti întâlnește o largă audiență a concertelor moderne de rock. Allevi a deschis singur, la pian, concertul lui Jovanotti în turul L'Alberto, cântând diferite piese din albumul "13 Degete". În 1998, din nou cu Saturnino ca producător, Allevi a creat coloana sonoră a filmului Venceremos, premiat la festivalul de film Sundance, festival care are loc anual în statul Utah din Statele Unite. De asemenea, a furnizat muzica pentru ceremonia de deschidere a Campionatului Acvatic Mondial din 2009 la Roma.

În 21 Decembrie 2008 Allevi a dirijat orchestra simfonică "I Virtuosi Italiani" la concertul de Crăciun de la Casa Senatului. În public s-a aflat și Giorgio Napolitano, Președintele Republicii și alți oficiali de stat de rang înalt. Concertul a fost transmis în direct pe RAI1, canalul național principal de televiziune, asigurându-i faima și succesul pe scena muzicii naționale.

El nu a scris piese doar pentru pian, ci și pentru orchestră, din care, din păcate, majoritatea sunt nepublicate. Din 1997 și până în prezent a publicat 14 albume și are doar 45 de ani. Este criticat de mulți experți deoarece ei spun că a devenit faimos doar pentru că muzica lui este pop, deci este mai comercială și mai ușor de vândut, dar sunt și oameni care îi recunosc talentul chiar dacă nu cânta muzică clasică.

Eu cred că este foarte bun și totodată un exemplu că pianiștii nu devin faimoși cântând piese la care lumea se așteaptă, dar exprimându-se în moduri noi de a cânta. De asemenea, el mă face să cred că succesul poate fi realizat în egală măsură de persoane tinere ca și de cele în vârstă.

Alexandra Dăriescu

All over the world Alexandra Dăriescu's interpretations are admired because

the way she plays the piano is unique and absolutely unforgettable. Alexandra talks about her journey in life with great joy and love, even though between the lines she talks about sacrifices and hours of rehearsals.

She is always proud to present herself to the people, as a Romanian, and always says that a successful concert is her aim, and the way she wants to represent Romania, by doing things properly.

Alexandra Dăriescu: *"If you don't have a piano, you are not a piano player. When I was at home, as a child I used to wake up at 4 am and went to conservatory to study.*

Nowadays, kids do not know how to work to achieve a dream, get everything with no sacrifice and end up not appreciating anything."

So this way, she began her career as a concert person, performed on four continents and stood up the most refined and demanding in the world.

Her dream was accomplished in June, when she became the first piano player from Romania, who performed at The Royal Albert Hall, accompanied by the Royal British Philharmonic Orchestra. On the same stage there were many personalities along the history who have played before her: from Wagner, Verdi, Rachmaninoff to The Beatles, Frank Sinatra and Jay Z.

Everywhere she performs, before every concert, she communicates with the public. For her it is very important to tell them some words about the. She wants the audience to know the play better.

This year, Alexandra Dăriescu was *"Women of the Future"*, given only

to the most promising young women in Britain. It was in competition with Beyonce and Angelina Jolie, and with a successful young producer who has released several documentaries in England.

I chose Alexandra Dăriescu because she is the person who inspires and motivates me to fight for my dream. She is admired because she is playing not only with her hands but her heart as well. That makes her happy. After years of work the success came. Now she goes all over the world and she is proud of the place where it all began: Romania.

Tutti gli amanti della musica del mondo ammirano l'interpretazione di Alexandra Dariescu perchè suona in un modo unico e le sue interpretazioni sono indimenticabili. Alexandra parla delle sue giornate con grande gioia e amore, anche se, tra le righe, si può percepire il senso di sacrificio e delle lunghe ore di prove.

È sempre orgogliosa di presentarsi al pubblico, come pianista Rumena, e dice sempre che il suo scopo è ottenere un concerto di successo, un modo per rappresentare la Romania, facendo le cose bene.

In una sua intervista Alexandra Dariescu afferma:” Se non hai un pianoforte, non sei un pianista. Quando ero a casa da bambina mi svegliavo alle 4 della mattina e andavo a studiare al conservatorio. Al giorno d’oggi i bambini non sanno come realizzare i propri sogni, ottengono tutto senza sacrificio e alla fine non apprezzano nulla.”

Così lei ha iniziato la sua carriera con un concerto personale, rappresentato in quattro continenti e rivolto al pubblico più raffinato ed esigente del mondo.

Il suo sogno si è realizzato a giugno, quando è diventata il primo pianoforte della Romania. Attualmente suona alla Royal Albert Hall, accompagnata dalla Royal British Philharmonic, sullo stesso palco in cui hanno suonato: Wagner Verdi, Rachmaninoff, The Beatles, Frank Sinatra e Jay Z.

Ovunque si presenti per i suoi concerti dedica uno spazio al pubblico

perchè ritiene importante presentare il compositore prima di iniziare a suonare.

Recentemente Alexandra Dariescu ha ricevuto il premio “Women of the Future”, che viene dato solitamente alle migliori promesse femminili in Gran Bretagna.

Ha gareggiato con Beyonce e Angelina Jolie e con una giovane produttrice che ha realizatato molti documentari in Inghilterra.

Ho scelto Alexandra Dariescu perchè è una persona che mi inspira e motiva a combattere per il raggiungimento del mio sogno. Lei è ammirata perchè ha messo i sentimentii al primo posto nel suo lavoro. Ciò la rende felice. Dopo anni di sacrifici finalmente è sopraggiunto il successo. Ora gira in tutto il mondo ed è molto orgogliosa del proprio paese: la Romania.

Peste tot în lume, melomanii, printre care şi eu, îi iubesc interpretările. Alexandra povesteşte despre drumul ei cu multă bucurie şi cu dragoste, deşi, printre rânduri, tot ea vorbeşte despre sacrificii şi ore de repetiţii care începeau înaintea zorilor.

Întotdeauna e mândră să se prezinte cunoscătorilor ca româncăşi întotdeauna spune că un concert reuşit, o

scenă cucerită, e parte a României din care ea face parte.

Alexandra Dăriescu: *Dacă n-ai pian, nu eşti pianist. Toată viaţa mea am stat la coadă la săli de studiu. Acasă mă trezeam la 4 dimineaţa şi mergeam la Conservator ca să studiez. În ziua de azi, copiii nu ştiu să muncească pentru realizarea unui vis, primesc totul în mână şi ajung să nu mai aprecieze nimic.*

Aşa şi-a început Alexandra Dăriescu cariera de pianist concertist. Până la 28 de ani a cântat deja pe patru continente şi a ridicat în picioare cele mai rafinate şi dificile audienţe din lume.

Visul i s-a împlinit în iunie, când a devenit prima pianistă din România care a cântat la Royal Albert Hall, acompaniată de Filarmonica Regală Britanică. Pe aceeaşi scenă au urcat, de-a lungul anilor, personalităţi

precum Wagner, Verdi sau Rachmaninov, până la The Beatles, Frank Sinatra și Jay Z.

Oriunde concertează, înainte de fiecare piesă, comunică cu publicul. Pentru ea e important să le spună câteva cuvinte despre artist, deoarece își dorește ca cei prezenți să înțeleagă mai bine piesa.

Anul acesta, Alexandra Dăriescu a fost desemnată *Woman of the Future*, un premiu primit doar de cele mai promițătoare tinere femei din Marea Britanie. A concurat cu solista lui Beyonce și cu Angelina Jolie, dar și cu o tânără producătoare de succes care a lansat mai multe documentare în Anglia.

În cazul meu, Alexandra Dăriescu este persoana care mă inspiră și mă motivează să lupt pentru realizarea visului meu. Este de admirat și de urmat faptul că muncește de când se știe pentru visul ei: să cânte pe cele mai mari scene din lume. Cântă cu mâinile, dar mai ales cu inima. Asta o face fericită. După ani de muncă, succesul a venit. Acum călătorește prin toată lumea și se mândrește cu locul de unde a început totul: România.

George Enescu

George Enescu (19 August 1881- 4 May 1955) was a Romanian composer, violinist, pianist, conductor and teacher regarded as one of the greatest composers of the 20th century and Romania's most important musician.

He showed musical talent from early in his childhood. The earliest work of significant length bears the title "Pământ românesc" (Romanian land) aged five years and a quarter. At the age of 7 (on 5th of October 1888), he was the second person ever admitted to Vienna Conservatory by dispensation of age, only after Fritz Kreisler (in 1882, also at the age of 7) and the first non Austrian to do so. In 1895, the ten-year-old Enescu gave a private concert at the Court of Vienna. He graduated before his 13th birthday, earning the silver medal. In 1895 he went to Paris to continue his studies. On 6 February 1898, at the age of only 16, George Enescu presented in Paris his first mature work, "Poema Română", played by the Orchestra of Koln (at the time, one of the most prestigious in the world). On 8th of January 1923 he made his American debut as a conductor in a concert given by Philadelphia Orchestra at Carnegie Hall, in New York City, and he subsequently made frequent returns to United States. He lived in Paris, France and in Romania, but after World War II he remained in Paris. On his death in 1955, George Enescu was buried in Pere Lachaise Cemetery in Paris.

Nowadays, Bucharest houses a museum in his memory. The Symphony Orchestra of Bucharest is called after his name and there is a famous classical music festival called in his honour: "George Enescu Festival" - founded by his friend and sometimes collaborator, George Georgescu.

I chose to bring into light this Romanian personality because he represents Romania's classical music even though he died almost 60 years ago. This means that his music is eternal, it survives time and it has been

appreciated inside the country and abroad ever since it was composed. We should not forget the real values of our country and Enescu is definitely one of them.

George Enescu (19 agosto 1881 – 1 maggio 1995) fu un compositore rumeno, violinista, pianista, conduttore e maestro come uno dei più grandi compositori del XX secolo e il più importante musicista della Romania.

Lui mostrò il suo talento musicale durante la sua prima infanzia. Il primo lavoro significativo di Enescu si intitola *Pământ Românesc* (Terra Rumena) all'età di 5 anni. A 7 anni (il settembre 1888) fu la 2ª persona ammessa a questa università da

Solo dopo Fritz Kreisler (nel 1882, lo stesso a 7 anni) e il 1º nuovo austriaco a farlo. Nel 1891 Enescu all'età di 10 anni diede un concerto privato alla corte di Vienna. Lui si guadagnò una medaglia d'argento. Nel 1895 andò a Parigi per continuare gli studi. Il 6 febbraio 1898, all'età di soli 16 anni, George Enescu presenta a Parigi il suo primo lavoro „*Poema Românesc*” suonato dall'orchestra Colonna: al tempo una delle più prestigiose del mondo. L'8 gennaio 1923 lui fece il suo debutto in America come conduttore nel concerto dato dall'orchestra di Philadelphia a Carnegie Hall in, N. Y. City, e poi ritornò frequentemente negli Stati Uniti. Lui viveva a Parigi e in Romania, ma dopo la II Guerra Mondiale restò a Parigi. Alla sua morte fu sepolto al Père Lachaise Cemetery a Parigi.

Al giorno d'oggi a Bucarest c'è un museo in sua memoria e anche l'orchestra Sinfonica di Bucarest e il festival di George Enescu, creato dal suo amico e collaboratore, il conduttore George Georgescu, sono chiamati e tenuti in suo onore.

Ho scelto di portare alla luce questo personaggio Rumeno perché lui rappresenta la musica classica della Romania, anche se morì circa 70 anni fa. Questo significa che la sua musica è eterna, sopravvive nel tempo ed è stata apprezzata dal paese e dall'estero da quando fu composta. Non dovremmo dimenticare i veri valori del nostro paese e Enescu è definitivamente uno di questi.

George Enescu (19 august 1881- 4 mai 1955) a fost compozitor, violonist, pianist, dirijor și profesor român, considerat unul dintre cei mai mari compozitori ai secolului XX și cel mai important muzician român.

Și-a demonstrat talentul încă de la o vârstă fragedă. Prima lucrare de dimensiuni considerabile poartă numele „Pământ românesc”, o elaborează la doar 5 anișori. La 7 ani (pe 5 octombrie 1888) a fost a doua persoană admisă vreodată la Conservatorul din Viena fără a avea vârsta necesară, doar după Fritz Kreisler (în 1882, care avea tot 7 ani) și primul care nu era de origine austriacă. În 1891, la vârsta de 10 ani, Enescu a dat un concert privat la Curtea de la Viena. Absolvă înainte de a împlini 13 ani, câștigă medalia de argint. În 1895 se mută la Paris pentru a-și continua studiile. Pe 6 februarie 1898, la doar 16 ani, George Enescu și-a prezentat prima lucrare matură **Poema Română**, cântată de Orchestra din Koln (la acea vreme una dintre cele mai prestigioase). Pe 8 ianuarie 1923 își face debutul în America în calitate de dirijor într-un concert susținut de Orchestra Philadelphia la Carnegie Hall în New York. A trăit în Paris și în România, dar după Al Doilea Război Mondial rămâne la Paris.

Astăzi, în București se află un muzeu în memoria sa, de asemenea, Orchestra Simfonică din București și Festivalul "George Enescu" – fondat de prietenul și, uneori, colaboratorul său, George Georgescu – sunt numite și susținute în onoarea sa.

Am ales să aduc la lumină această personalitate română, deoarece reprezintă muzica clasică românească, chiar dacă, trupește, ne-a părăsit acum aproape 60 de ani. Acest lucru înseamnă că muzică lui este eternă, că supraviețuiește timpului și că este apreciată în țară și în străinătate dintotdeauna, încă de la compunerea ei. Nu trebuie să ne uităm adevăratele valori, iar George Enescu este, cu siguranță, una dintre ele.

Giovanni Allevi

In my opinion the composer Giovanni Allevi is an example to follow because after hard studies and many sacrifices he was able to realize his dream. Rising from nothing he has managed to let people of all ages appreciate classical music. His creativity is

appreciated all over the world.

He was born in Ascoli Piceno 9th April 1969. In 1990 he graduated piano at the F. Morlacchi of Perugia and in 2001 and composition at the Conservatoire Giuseppe Verdi in Milan. In 1998 he graduated in philosophy. In 1991 he fulfilled the liability for military service in the Band of the Italian Army as soloist pianist of the band. Allevi started to present in a concert a repertoire including his own compositions for only piano in addition to pieces by Chopin, Bach, Beethoven and Ravel. In fact he calls himself a composer of contemporary classical music. He also attended prof. Mario Corradini' courses of "Bio-music and music therapy". In 1996, Allevi set the tragedy The Trojan Women by Euripides to music, winning the special prize for the best music for scenes. In 1997, he won the international selections for young concert performers at San Filippo theatre in Turin.

From Ascoli Piceno he moved to Milan to collect his own piano production in a CD. His work was welcomed by Lorenzo Cherubini (Jovanotti), who decided to publish Allevi's first album for only piano (13fingers). He then took part in Jovanotti's tour opening his concert alone at the piano. In 2003 he released his second album for soloist piano titled Compositions. Since From June 2004, Allevi started an international tour from the stage of HKAPA Concert Hall in Hong Kong. On 16 May 2005 he released his third album for only piano; it was performed also in China and New York.

On 29 September 2006 he released his fourth album, again for only piano, entitled Joy, which in 2007 obtained the golden record. Allevi wrote the Hymn to the Marches which was presented in September 2007 at Loreto. In 2008, he released his fifth album, for piano and orchestra, entitled Evolution. This is the first album where Allevi does not play alone but he is accompanied by a symphony orchestra. On 28 September 2010, he released his sixth album, for only piano, entitled Alien, which was followed in November 2010 by the Alien Tour in 2011.

Allevi, with his classical but at the same time innovative music, manages to divide the critics. Many of them appreciate this original note he is able to give to classical music but at the same time other ones consider it trivial.

In conclusion, I can say Allievi has helped me not only to appreciate this kind of music I was not familiar with, but he has allowed me to find in his music a sort of inspiration to improve my behaviour with his sweet melody.

His notes transmit positive feelings and joy, so in my opinion people should listen to his works to make their life better.

Il compositore Giovanni Allevi é un esempio da seguire perché dopo tanto studio e tanti sacrifici é riuscito a coronare il suo sogno. Partendo dal nulla é riuscito a far apprezzare la musica classica alle persone di tutte le età. La sua creatività é apprezzata in tutto il mondo.

Nasce ad Ascoli Piceno il 9 aprile 1969. Allevi si diploma nel 1990 in pianoforte al F. Morlacchi di Perugia e, nel 2001, in composizione al conservatorio Giuseppe Verdi di Milano. Si laurea in filosofia nel 1998. Nel 1991 adempie all'obbligo di leva nella Banda Nazionale dell'Esercito Italiano in veste di pianista solista della Banda. Allevi inizia a presentare in concerto un repertorio comprendente le proprie composizioni per pianoforte solista oltre a brani di Chopin, Bach, Beethoven e Ravel. Infatti si autodefinisce compositore di musica classica contemporanea. Ha frequentato i corsi di "Bio-musica e musicoterapia" del prof. Mario Corradini. Nel 1996, Allevi

musica la tragedia Le Troiane di Euripide, vincendo il premio speciale per le migliori musiche di scena. Nel 1997, vince le selezioni internazionali per giovani concertisti al Teatro San Filippo di Torino.

Da Ascoli Piceno si trasferisce a Milano per raccogliere in un CD la propria produzione pianistica e il suo lavoro è accolto da Lorenzo Cherubini (Jovanotti), il quale decide di pubblicare il primo album di Allevi per pianoforte solo (13 dita). Allevi apre così, da solo al pianoforte, il concerto di Jovanotti durante il suo tour. Nel 2003 pubblica il suo secondo album per pianoforte solista dal titolo Composizioni. Dal giugno 2004 Allevi inizia un tour internazionale dal palco dell'HKAPA Concert Hall di Hong Kong. Il 16 maggio 2005, pubblica il suo terzo album per pianoforte solo: presentato anche in Cina e a New York. Il 29 settembre 2006 esce il suo quarto album, sempre per pianoforte solista, dal titolo Joy, che nel 2007 ottiene il disco d'oro. Allevi ha scritto l'Inno alle Marche che è stato presentato a settembre del 2007 a Loreto. Nel 2008 esce il suo quinto album, per pianoforte e orchestra, dal titolo Evolution, il primo album in cui Allevi non è solo a suonare ma è accompagnato da un'orchestra sinfonica. Il 28 settembre 2010, è uscito il suo sesto album, per pianoforte solo, dal titolo Alien a cui è seguito da novembre 2010 l'Alien Tour 2011.

Allevi con la sua musica classica ma allo stesso tempo innovativa riesce a dividere la critica. Molti apprezzano questa nota originale che riesce a dare alla musica classica, altri invece la ritengono banale.

Concludendo posso dire che Allevi mi ha aiutato non solo ad apprezzare questo tipo di musica a me sconosciuta, ma mi ha permesso di trovare in questo genere musicale un modo per migliorare il mio comportamento grazie alle sue dolci melodie. Infatti esse trasmettono gioia e sensazioni positive quindi penso che la gente debba ascoltare le sue composizioni per rendere la propria vita migliore.

Giovanni Allevi s-a născut în Ascoli Piceno pe data de 9 aprilie 1969. El a absolvit instrumentul muzical, pianul, la universitatea F. Morlacchi din Perugia și în 2001 a absolvit în compoziție instrumentală la Conservatorul “Giuseppe Verdi” din Milano. De asemenea, în 1998 a absolvit filozofia. În anul 1991, el a terminat studiile în cadrul serviciului militar italian, fiind pianist la trupa armatei italiene. Allevi a început să prezinte în concert un 4. repertoriu care includea compoziții proprii, doar pentru pian, de asemenea, adăugând și operele lui Chopin, Bach, Beethoven și Ravel. El se consideră un compozitor al muzicii clasice contemporane. Acesta a participat la cursurile despre “muzica bio și terapie prin muzică”

coordonat de profesorul Maria Corradini. În 1996, a compus tragedia “femei troiene” de Euripides, castigând un premiu special pentru cea mai buna scena muzicală. În anul 1997, el a câștigat selecțiile internaționale pentru concertul tinerilor la teatrul San Fillippo din Torino.

Din Ascoli Piceno s-a mutat la Milano pentru a înregistra un CD, doar cu muzica sa la pian, de asemenea, fiind felicitat de către Lorenzo Cherubini, Javanotti, care a decis să publice primul album la pian al lui Allevi. Allevi deschide singur concertul lui Jovanatti, cântând doar la pian pe toată durata turneului.

În 2003 și-a lansat al doilea album intitulat “Compozitorii. Până în iunie 2004, Allevi a început un tur internațional produs de HKAPA Concert Hall in Hong Kong. În 16 mai 2005, el și-a lansat al treilea album, interpretat doar la pian, “No concept”, prezentând și în China și în New York. În 29 septembrie 2009, el și-a lansat al patrulea album, din nou interpretat doar la 6. pian, intitulat “Bucurie”, care în 2007 a obținut 7. medalia de aur. Allevi a scris 8. imnul lui Moraches, care a fost prezentat în septembrie 2007 în Loreto. În 2008 acesta și-a lansat al cincilea album, la pian, acompaniat de orchestra simfonica. În 28 septembrie 2010, și-a lansat al șaselea album, interpretat doar la pian, intitulat “Extraterestru” care a fost precedat în 2011, de “Turneul Extraterestilor”

Allevi, fiind un compozitor clasic, a inovat-o, astfel reușete sa împartă 11. criticii în două tabere. Mulți oameni au 13. apreciat originalitatea sa, dar unii au criticat-o, considerându-l 12. trivial.

Compozitorul Allevi este un exemplu de urmat pentru mine, deoarece dupa multe studii si numeroase sacrificii a fost capabil sa își împlineasca visul. Incepând de la zero a fost capabil sa facă oameni de diferite vârste să aprecieze muzica clasică. Creativitatea sa este apreciată în toate colțurile lumii.

În concluzie pot să spun că Allevi m-a ajutat nu doar sa apreciez acest tip de muzica, de oarece nu eram familiarizată cu el, el ma ajutat să găsesc în muzica lui inspirația, să improvizez 14. comportamentul în muzica lui melodioasă. De asemenea, compozițiile lui 15. transmit sentimente pozitive si bucurie. Din punctul meu de vedere, oamenii trebuie să asculte muzica sa pentru a-și construi o viață mai bună.

Rock music in Romania

As you know, rock music has represented since the ancient times, and still represents, an interesting subject because every human has a certain opinion about this style of music.

The more it is appreciated by millions of people the more is judged by the other people. The noise

considered unbearable by some people, the vulgar gestures made, dubious lyrics had brought to the surface the negative side, that is easy to see. In Romania, the rock music had received many restrictions from the communist regime, those being: in TV shows, in concerts, the members of the band have to cut their hair, they had been forbidden to make vulgar gestures and also not to promote the violence and many others. Besides, the lyrics should have been properly wrote, so as persons we were able to understand the message without negative direction. Rock music has appeared in Romania of the beginning of the 1960's. The "metal" was superficially trated by the Romanian bands in the 1980's. Than, it was forbidden the use of word "rock" and the rock groups were called "electric guitar bands". One of the first rock bands were: Phoenix, Sideral, Sincron, Sfinx and others. These bands have respected the requirements of the communist regime, so they were very appreciated by the Romanian people getting an incredible fame in the whole country and even abroad. A member from Phoenix band said:„Despite the conditions we didn't feel as some prisoners on the contrary, we enjoyed freedom because we had made quality music”

The world had started to appreciate more and more the rock bands and nowadays, this type of music is becoming more popular, so, the Romanians don't consider it vulgar music or having a message with a negative content. Some people noticed that many rock bands have a good message, so more and more countries recognise the rock music as real music.

Personally, I love rock music, I find myself in it and I would like it to be more appreciated by others. I think that in communism this kind of

music brought a ray of light in many people's lives and helped them to hoped for better days. Also, the bands that used to sing in those difficult times proved a lot of courage and love for music as they handled the pressures that were put on them. They are an example for everyone else not to give up your passion, no matter what.

Finally, we can draw the conclusion ourselves: Romanians, used to promote and still promote the rock bands that they had created, meaning real music, not just some unappreciated music as many other countries believe.

Come sai, la musica rock rappresenta, dai tempi antichi fino ai giorni nostri, una materia interessante perché qualsiasi persona ha opinioni certe sul suo stile musicale.

Più è apprezzato da milioni di persone, meglio è giudicato dagli altri. Il rumore, considerato insopportabile per alcune persone, i movimenti volgari e i testi di provenienza incerta hanno portato in superficie il lato negativo che è facile da vedere. In Romania, la musica rock ha ricevuto molte

distrazioni da parte del regime comunista, queste erano: nei programmi TV, nei concerti, i membri della band dovevano tagliare i capelli, non dovevano più fare gesti volgari e neanche promuovere la violenza ed altre cose. Allo stesso tempo, i testi dovevano essere appropriati cosicché le persone potessero capire il messaggio senza direzioni negative. La musica rock è arrivata in Romania agli inizi del 1960. Il tipo "metal" fu toccato superficialmente dalle band rumene nel 1980. Poi fu abbandonato l'uso della parola "rock" e i gruppi rock vennero chiamati "band di chitarra elettronica". Le prime rock band erano: Phoenix, Sideral, Sincron, Sfinx ed altri. Queste band rispettarono le condizioni del regime comunista, così furono molto apprezzate dalle persone rumene riscattando un incredibile successo in tutto il paese e all'estero. Un membro della band Phoenix ha detto: *"Fin quando ci saranno queste condizioni non ci sentiremo prigionieri di questo paese, noi siamo felici della libertà perché abbiamo musiche di qualità"*.

Il mondo iniziò ad apprezzare sempre di più le rock band e ai giorni nostri, questo tipo di musica, sta diventando molto popolare e i rumeni non lo considerano volgare o avente un messaggio di contenuto negativo. Alcune persone notarono che alcune rock band avevano un messaggio positivo, così sempre più paesi riconobbero la musica rock come vera musica”.

Infine, possiamo arrivare alla conclusione che noi rumeni abbiamo promosso e promuoveremo quello che le rock band hanno creato, significa che la vera musica non è disprezzata come gli altri paesi dicono.

După cum știți, muzica rock reprezintă încă din cele mai vechi timpuri un subiect interesant, deoarece oamenii au, în general, o opinie fermă în ceea ce privește acest stil de muzică.

Pe cât este de apreciată de milioane de oameni, pe atât de mult este judecată de către alții. Zgomotul considerat insuportabil de către unele persoane, gesturile vulgare făcute, versurile dubioase au adus la suprafață latura negativă, ce este ușor observată. În România, muzica rock a primit multe restricții din partea regimului comunist, astfel că în show-urile TV, în

concerte, membrii trupei trebuia să-și tundă părul, le era interzis să facă gesturi vulgare și, de asemenea, să nu promoveze violența etc. Pe lângă acestea, era necesar ca versurile să aibă un sens propriu, încât lumea să înțeleagă mesajul fără un îndemn negativ. Muzica rock a apărut în România pe la începutul anului 1960, stilul “metal” fiind atins superficial în România de către trupele românești în anul 1980. Apoi a fost interzis folosirea cuvântului “rock”, trupele rock erau numite “grupuri de chitare electrice”. Unele dintre primele trupe rock au fost: Phoenix, Sideral, Sincron, Sfinx și altele. Aceste trupe au respectat condițiile impuse de către regimul comunist, așa că ele au fost foarte apreciate de către români, având o faimă incredibilă în toată țara, chiar și peste hotare. Un membru din trupa Phoenix declara: „*Deși, erau acele condiții, noi nu ne-am simțit ca niște prizonieri, din contră, ne-am bucurat de libertate, deoarece am făcut muzică de calitate.*”

Lumea a început să aprecieze din ce în ce mai mult trupele rock, în zilele noastre, acest tip de muzică a devenit mult mai popular, încât românii nu-l consideră ca fiind vulgar sau având un mesaj cu un context negativ. Tot mai mulți au observat că multe trupe rock transmit un mesaj pozitiv, încât din ce în ce mai multe țări recunosc muzica rock ca fiind muzică de calitate. Personal, eu iubesc rockul, mă regăsesc în el și mi-ar plăcea să fie mult mai apreciat de către alții. Cred că în vremea comunismului acest tip de muzică a adus o rază de lumină în viețile multor oameni, ajutându-i să spere la zile mai bune. De asemenea, trupele care obișnuiau să cânte în acele timpuri dificile, dovedeau curajul și iubirea pentru muzică, deși trebuiau să suporte presiunea la care erau supuși. Ei sunt un exemplu pentru ca fiecare dintre noi să nu renunțe la pasiunea sa, orice ar fi.

În final, putem trage concluzia că noi, românii, am promovat și promovăm formațiile rock și creația lor, muzică adevărată, nu doar muzică goală, cum cred cei cu prejudecăți.

Fabrizio Tarducci

The Marchigiano artist I want to talk about is Fabrizio Tarducci, now known exclusively as Fabri Fibra. He was born in Senigallia (Italy) on October 17 1976.

He's a successful rapper and I chose him because I think that rap is a way to express everything that you think through music, for example

songs often deal with politics and all the problems of the society.

Fabri grows on his own, he has only few friends when he is a child and he finds difficult to socialize. He is always alone at home because his parents work all day and they get divorced when he is only twelve years old. He is not a good pupil at school. His only passion as teen-ager is that for rap music which he has listened since he was thirteen. After graduating with minimal grades, Fabrizio tries to join and attend some professional courses but he gives up almost soon without carrying out one of them.

Fabri Fibra's epoch came when he was seventeen discovering the band "Sangue Misto". He immediately tries to imitate them and record his first rap song, which turns out to be very interesting. Meanwhile he tries different jobs to make an honest living and pay all the recordings and the instrumentations. However, he begins to let him notice in the rap and Italian hip-hop, collaborating with other artists very fond of this genre.

The debut as Fabri Fibra comes in 1995, when records some original demos which almost attracted the attention. The solo debut comes in 2002 with the album "Turbe Giovanili".

The concentration of explosive anger and creative vulgarity makes Fibra a real champion of new wave national rap with themes such as resentment and bitterness for the hip-hop scene. In addition, the contempt for modern attitudes and stories linked to girls, working condition and drugs appear in his songs.

L'artista Marchigiano di cui voglio parlare è Fabrizio Tarducci, ormai famoso esclusivamente come Fabri Fibra, nasce a Senigallia il 17 ottobre del 1976.

E un rapper di successo e l'ho scelto perchè penso che il rap sia un modo per esprimere tutto ciò che si pensa attraverso la

musica, ad esempio spesso le canzoni trattano di politica e di tutte le problematiche della società. Fabri cresce solo, ha pochi amici da piccolo e fa fatica a socializzare. Resta parecchio solo in casa perché i suoi genitori lavorano tutto il giorno e si separano quando ha appena dodici anni. A scuola non riesce ad emergere. La sua unica passione, da teen-ager, è quella per la musica rap, che ascolta sin dall'età di tredici anni. Diplomatosi con il minimo dei voti, Fabrizio prova ad iscriversi e a frequentare alcuni corsi di formazione professionali, ma molla quasi subito, senza mai portarne a termine uno.

La svolta arriva all'età di diciassette anni, quando il futuro Fabri Fibra scopre il gruppo dei "Sangue Misto". Subito, prova ad imitarli e registra il suo primo brano rap, il quale si rivela molto interessante. Nel frattempo, per guadagnarsi da vivere e, soprattutto, per pagarsi le registrazioni e le strumentazioni, Fabrizio passa da un lavoro all'altro. Comincia però a farsi notare nell'ambiente del rap e dell'hip-hop italiano, collaborando con altri appassionati del genere

L'esordio come Fabri Fibra arriva in parallelo nel 1995, quando mette su cassetta alcune demo vere e proprie, le quali non mancano di attirare l'attenzione. Il debutto da solista arriva nel 2002 con il disco "Turbe Giovanili". Il concentrato di rabbia ed esplosiva volgarità creativa ne fanno un campione della new wave rap nazionale, con temi come il risentimento e l'amarezza per la scena hip-hop. Oltre a ciò, emergono il disprezzo verso i costumi odierni e storie legate alle ragazze, alla condizione lavorativa e alla droga.

Artistul din Marche de care vreau să vorbesc este Fabrizio Tarducci, cunoscut exclusiv ca Fabri Fibra. A fost născut în Senigallia pe 17 octombrie 1976.

Este un rapper de succes și l-am ales deoarece cred că rapul este un mod de a exprima tot ce simți prin muzică, deoarece cântecele se confruntă deseori cu politica și problemele societății.

Fabri a crescut de unul singur, are doar câțiva prieteni și are probleme de socializare. A stat mereu acasă, singur, deoarece părinții lui lucrau toată ziua și au divorțat când avea 12 ani.

Nu a fost atât de bun la școală. Singura lui pasiune ca adolescent era muzica rap, pe care o asculta încă de la 13 ani. După absolvirea cu note mici, Fabrizio a încercat să se alăture și să participe la cursuri profesionale, dar a renunțat fără să termine vreunul.

Cotitura din viața lui a fost la vârsta de 17 ani când a descoperit "Sangue Misto". Imediat încearcă să îi copieze și își înregistrează primul lui cântec care este foarte interesant, dar de asemenea lucra ca să poată plăti instrumentația. A început să fie remarcat în rapul și hip-hopul italian începând colaborarea cu alți artiști ai genului.

Debutul ca Fabri Fibra vine în 1995 când înregistrează niște demouri originale care au fost foarte bune. Debutul solo vine în anul 2002, odată cu albumul "Turbe Giovanili".

Concentrația de furie explozivă și vulgaritate îl face pe Fibra un adevărat campion al noului val de rap cu subiecte ca resentimentele și amărăciunea. În plus conceptul de modern apare în cântecele sale legat de teme ale adolescenților cum sunt: fete, muncă și droguri.

Holograf

Holograf is one of the most successful Romanian rock bands. It was founded in 1978. Its albums contain recordings which became hits in Romania. The band is very active and organizes long tours with concerts that are well appreciated by the audience of any age range.

In the '90s the band changed its style which

turned into a modern rock music. Some of the biggest hits of the band are: “Şi băieţii plâng câteodată”, “Ţi-am dat un inel” and “Depart de Tine”.

The band now is composed of three members: Mihai Pocorschi, Tino Fortuna and Marti Popescu (bass) who convinced Dan Bittman to join them. He began to work on a music focusing on pop rock.

Their songs are known all over the world. The band managed to perform abroad only a few times, but in socialist countries such as Bulgaria, Soviet Union, German Democratic Republic, Poland, North Korea and on formal occasions only. The most important activity remains the concerts which took place in the country, and of course, in summer in Costinesti. Their concerts are fantastic and represent an unforgettable experience.

Holograf is the most beloved band in Romania. It became famous thanks to the approval obtained on a special website called Ziare.com readers. Fans responded to a survey over the most popular local bands and Holograf was awarded the best band.

Tours across the country made the band more famous. Modern and melodic songs and lively performances contribute to make the band on top. On the stage they are the best, they sing very well and the audiences love them and love all their song.

In my opinion, Holograf is the best rock band in Romania. I always love listening to their songs. I think all young people who want to sing and become popular should follow their example of ambition and passion. They worked a lot and made sacrifices to become what they are nowadays. This is my favorite band! I love them!

Gli Holograf sono una rock band rumena nata nel 1978. Gli Holograf sono una delle più famose band dalla Romania e ogni loro album contiene canzoni che sono diventate hit in Romania. La band è ancora molto attiva e organizza lunghi tour con concerti che sono molto apprezzati dal pubblico.

Negli anni '90 la band cambiò il suo stile trasformandolo in una musica rock moderna. Alcune delle migliori hit della band sono: “Ti-am dat un inel”, “Si bățetii plâng câteodată” e “Depart de Tine”.

Attualmente gli Holograf sono formati da Mihai Pocorschi, Tino Fortuna e Marti Popescu il bassista che convinse Dean Bittman a suonare con loro così iniziarono a lavorare con un tipo di musica focalizzato nel pop rock.

Le loro canzoni sono conosciute in tutto il mondo. La band è riuscita a suonare all'estero solo poche volte e sempre nei paesi socialisti (Bulgaria, URSS, Germania, Repubblica Democratica, Polonia e Nord Korea) ed esclusivamente per occasioni formali. Le attività più importanti rimangono i concerti nel loro paese e le rappresentazioni estive a Costinești. I loro concerti sono un'esperienza indimenticabile.

Gli Holograf sono la band più amata in Romania. Sono diventati famosi grazie all'approvazione ottenuta su un sito speciale chiamato lettori Ziare. com. I fan hanno risposto ad un sondaggio sulle band locali più popolari e gli Holograf sono stati premiati come la migliore band. I tour in tutto il paese hanno reso la band più famosa. Canzoni moderne, melodiche e prestazioni vivaci contribuiscono a rendere la band in cima alle classifiche. Sul palco sono i migliori, cantano molto bene, il pubblico li ama e amano le loro canzoni.

A mio avviso, Holograf è la miglior rock band in Romania. Mi fa sempre piacere ascoltare le loro canzoni. Credo che tutti i giovani che vogliono cantare e diventare popolari dovrebbero seguire il loro esempio di ambizione e passione. Loro hanno lavorato molto e fatto sacrifici per diventare quello che sono oggi. Questa è la mia band preferita! Io li amo!

Holograf este o trupă rock românească apărută în 1978, o trupă de succes care a înregistrat numeroase albume cu diferite melodii care au devenit repede hituri în muzica românească. Trupa este foarte activă și organizează frecvent turnee, concerte foarte bine primite de public. În anul 1990, trupa și-a schimbat stilul într-unul modern. Printre cele mai cunoscute hituri ale trupei Holograf se numără: „ Ți-am dat un inel ” „, Și băieții plâng câteodată” „, Departe de tine”.

Trupa Holograf este constituită acum din Mihai Pocorschi, Tino Furtună și Marti Popescu la bass, care l-a convins pe Dan Bittman să li se

alături, să lucreze împreună și să se focalizeze asupra muzicii rock din anii '80. Cântecul lor sunt cunoscute în toate colțurile României.

Formația a concertat și în afara țării, dar doar în țări socialiste (Bulgaria, URSS, Germania, Polonia, Coreea de Nord) și doar la ocazii formale. Cele mai importante activități pentru ei rămân turneele în țară și, bineînțeles, vara la Costinești. Concertele lor sunt mereu la înălțime, creând întotdeauna o atmosferă de neuitat.

Holograf este cea mai iubită trupă din România, potrivit unui sondaj de opinie realizat pe site-ul Ziare.com.

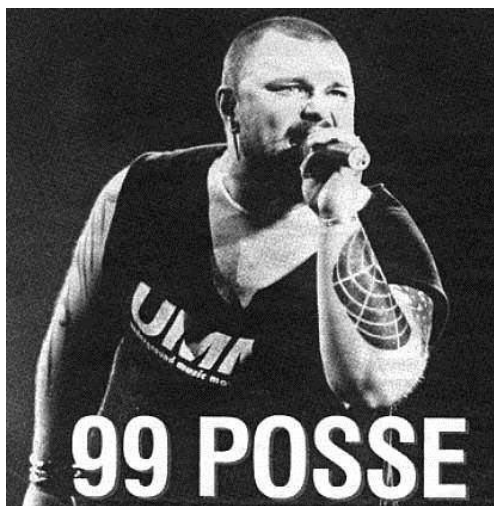
Turneele în întreaga țară fac trupa tot mai cunoscută. Piese moderne și melodioase, spectacolele pline de viață mențin această trupă pe o poziție fruntașă.

Pentru mine, Holograf este cea mai bună trupă rock din România. Mereu ascult cu plăcere muzica lor. Cred că tinerii care vor să cânte ar trebui să le urmeze exemplul de ambiție. Membrii trupei au muncit mult și au făcut sacrificii pentru a ajunge unde sunt astăzi. Prin cântecele lor, prin spectacole și turnee încearcă și reușesc să atragă publicul și să fie mereu în top, iar experiența acumulată îi ajută în tot ceea ce fac.

Pe scenă sunt cei mai buni, cântă foarte bine, publicul îi adoră și iubește toate cântecele lor. Aceasta este trupa Holograf pe care eu o iubesc!

'O Zulù

"Mi si conosce come zulù però, io c'ho tatuato in pancia terrone di merda e dietro alla schiena cane sciolto"

Luca Persico (Naples 15 November 1970) better known as 'O Zulù, is an Italian singer, frontman of the group **99Posse**. This group was born in Naples in 1991 as a direct expression of the CSOA Officina99 (Self-managed social center Officina 99) during the Italian season of the posse in the first years 90. The first 2 songs released by this band were "Rafaniello" and "Salario garantito". After this they released their first album called "Curra curra guagliò" who

attended the Targa Tenco for the homonym song used as soundtrack for *Sud* a film from Gabriele Salvatores. After a lot of experience with 99Posse and Bisca, also in the super-group Bisca99posse Zulù worked with many other artists.

In all his lyrics there is a strong social and political commitment but also a personal point of view, an introspection. For example in the song "University of Secondigliano" the words deal with the reality of some "problematic" areas which are part of the life of the group. Listening to the song you can feel that they love that place and the people who live there.

Zulù is not just a singer, in 2002 he published «Cartoline Zapatiste» (Zapatist postcards) for Feltrinelli in which he tells of his experience in the itinerant expedition of Subcomandante Marcos. In 2005 he cooperated with Massimo Jovine and Claudio Marino and with them he made «'O Zulù and the Al Mukawama experiment 3»

Now the 99Posse group has been together for more than 20 years, even if they did not play for some years (from 2004 to 2009).

I have listened to this group since I was a child and their songs always make me reflect and influenced my way of conceiving life. So I really admire Zulù both as an artist and, for the few things that I knew of his life, as a person.

Luca Persico (Napoli 15 novembre 1970), meglio conosciuto come 'O Zulù è un cantante italiano, cantante principale dei **99Posse**.

Questo gruppo è nato nel 1991 a Napoli, come diretta espressione del CSOA Officina99 (Centro sociale occupato autogestito), nel periodo italiano delle posse, nei primi anni 90. I loro primi 2 singoli sono stati "Rafaniello" e "salario garantito". Il loro primo album "Curra curra guagliò" ha vinto la Targa Tenco come colonna sonora del film „Sud” di Gabriele Salvatores.

Dopo molte collaborazioni con i99Posse e i Bisca, anche in un super gruppo Bisca99Posse, Zulù ha collaborato anche con molti altri artisti.

Nelle canzoni dei 99Posse c'è sia un forte impegno politico e sociale, sia una forte introspezione e un punto di vista personale sull' argomento di cui si parla. Così per esempio in una canzone come "University of Secondigliano" il testo parla, in superficie, della realtà di un quartiere "problematico" ma si capisce quanto quel posto e le persone che ci vivono siano importanti per loro.

Zulù non è solo un cantante, nel 2002 ha pubblicato per la Feltrinelli «Cartoline Zapatiste» in cui racconta la sua esperienza al seguito di una spedizione del subcomandante Marcos.

Nel 2005 ha collaborato con Massimo Jovine e Claudio Marino nel progetto «'O Zulù and the Al Mukawama expiriment 3»

Anche se per alcuni anni (fra il 2004 e il 2009) non hanno suonato il gruppo esiste da più di 20 anni.

Sono cresciuta ascoltando la loro musica che mi ha sempre aiutata a riflettere e a vedere la vita da una prospettiva diversa, così ammiro molto Zulù sia come artista sia, per le poche cose che conosco della sua vita, come persona.

Luca Persico cunoscut mai bine ca O Zulu (născut la 15 noiembrie 1970), este un cântăreț italian și principalul solist din trupa **99 posse**. Această trupă a fost înființată în Napoli în anul 1991 ca o exprimare directă a CSOA Officina99 (centru social officina99 autoadministrat) în timp ce se desfășura sezonul italian de "posse" în anii 90'. Primii doi cântăreți lansați de această trupă au fost Raffaello și Salario Garantite în anul 1992. După acest eveniment ei au lansat primul lor album numit " curra curra guaglio" câștigând premiul Targa Tenco cu piesa cu același nume folosită ca sunet de fundal pentru filmul Sud regizat de Gabriele Salvatores.

El, Luca, a lucrat cu o serie de alți artiști cum ar fi Capparezzo, Pino Daniele și mulți alții. În toate cântecele abordează teme din domeniul politic și cel social, dar de asemenea se observă o tendință spre autoobservare.

În cântece ca și University of Secondyamo, activează în niște vestite zone " run down " din Napoli care sunt o parte din viața fiecărui membru al trupei. O Zulu nu este doar un cântăreț, în 2002 el a publicat o carte numită Cartoline es Poliste în care ne spune despre experiențele lui.

În 2005 el a colaborat cu Massino Jovine și Claudio Morino făcând

împreună cu aceștia << O Zulu in the AlMukawma experiment >>. În același an, el a încercat să înceapă un proiect numit "Bisca Zulu" dar din păcate eșuează.

Trupa 99posse are mai mult de 20 de ani vechime dar pentru o perioadă lungă (între 2004 și 2009) ei nu au cântat deloc.

De când am fost doar un copil, mereu am ascultat și încă ascult piesele lor. M-au făcut să mă gândesc puțin și mi-a influențat modul de a percepe viața. Astfel, îl admir pe O Zulu foarte mult atât ca și cântăreț cât și pentru câteva lucruri care le știu despre viața lui.

Laura Pausini

I have chosen Laura Pausini because I think she is the Italian voice in the world, a fantastic woman and a role model to follow. Laura Pausini was born in Solarolo, in the province of Ravenna on May 16th 1974 but we will have to wait until February the 25th 1993 to assist at her artistic birth.

When she was a little child she started singing in choir of the church in her village and in her free time she enjoyed singing with her father Fabrizio in the cafés. Laura Pausini participated to the Festival of Sanremo with the song "La Solitudine" in 1993 and she won with 7464 points.

Year after year she became more

famous and received loads of prizes. Laura Pausini is even appreciated abroad, mostly in Spanish speaking countries. Her discography has also a Spanish version but you can find songs in Portuguese and French.

On February 2013 she became mother of the little beautiful Paola had with her partner, the guitarist Paolo Carta. They chose their daughter's name using the initials of their names. February 2013 is also an important month because it recurs Laura Pausini's 20th anniversary of her career. 20 – The Greatest Hits is Laura Pausini's 15th official album published on 12 November 2013. This album contains the most famous songs of her career, inedited tracks and exclusives duets.

The Greatest Hits World Tour 2013 – 2015 is Laura Pausini's 7th tour which started in Pesaro, Italy on 5 December 2013 and ended on 17 February 2015 in Moscow, Russia.

Ho scelto Laura Pausini perché penso che lei sia la voce italiana nel mondo e che sia una donna fantastica e un esempio da seguire per tutti. Laura Pausini

nasce a Solarolo in provincia di Ravenna il 16 maggio 1974, ma si dovrà attendere il 25 febbraio del 1993 per assistere alla sua nascita artistica.

Laura da piccola canta nel coro della sua Chiesa e nel tempo libero si diverte a duettare con il padre Fabrizio nelle serate di piano-bar. Laura Pausini partecipa al Festival di Sanremo con la canzone "La Solitudine" nel 1993 e vince con 7464 voti. Anno dopo anno diventa sempre più famosa e riceve molti premi. Laura Pausini è anche apprezzata all'estero, soprattutto nei paesi spagnoli. La sua discografia ha anche una versione spagnola ma possiamo trovare pezzi registrati in portoghese e francese.

L'8 febbraio 2013 diventa mamma di Paola, avuta dal suo compagno, il chitarrista Paolo Carta. Il nome della bambina è stato scelto come unione delle iniziali dei nomi dei genitori. In questo mese ricorre inoltre il ventennale della sua carriera, per festeggiare Warner Music fa uscire un singolo composto dalle tre versioni originali del suo primo successo 'La Solitudine – La Soledad – Loneliness / Medley 2013'. 20 - The Greatest Hits è il quindicesimo album ufficiale della cantante italiana Laura Pausini pubblicato il 12 novembre 2013. La raccolta contiene i brani più famosi della sua carriera, alcuni duetti internazionali, collaborazioni esclusive e alcune speciali tracce inedite.

The Greatest Hits World Tour 2013-2015 è la settima tournée di Laura Pausini partita da Pesaro il 5 dicembre 2013 e terminò il 17 febbraio 2015 a Mosca.

Am ales să vă vorbesc despre Laura Pausini pentru că eu cred că ea este vocea italiană cunoscută în întreaga lume și un model demn de urmat.

Laura Pausini s-a născut în Solarolo, în regiunea Ravenna pe 16 mai 1974, dar abia la 25 februarie, în 1993 vorbim de nașterea artistică a personajului discutat.

De mic copil a început să cânte în corul bisericii din satul ei și în timpul liber îi plăcea să cânte cu tatăl ei Fabrizio în cafenele. Laura Pausini a participat la festivalul din Sanremo cu piesa " La solitudine ", în 1993 și a câștigat cu 7464 de puncte. An după an, ea a devenit mai celebră și a primit o mulțime de premii. Laura Pausini este foarte apreciată în străinătate, mai ales în țările vorbitoare de limbă spaniolă. Discografia ei are, de asemenea, o versiune spaniolă, dar are și cântece în limba portugheză și franceză.

În februarie 2013, ea a devenit mama frumoasei Paola. Februarie 2013 este, de asemenea, o lună importantă, deoarece este a-20-a aniversare a Laurei Pausini din cariera sa. 20 - The Greatest Hits este albumul Laurei Pausini oficial, publicat la 12 noiembrie 2013 Acest album conține cele mai celebre melodii ale carierei sale inedite piese si duete.

The Greatest Hits World Tour 2013-2015 este al 7-lea tur al Laurei Pausini, care a început în Pesaro, Italia în data de 5 decembrie 2013 și se va încheia la 17 februarie 2015, în Moscova, Rusia.

International Dance Organization

Hip-Hop (it is generic Rap) appeared for the first time in New York, in 1970. Rap music began to take shape when Kool DJ Herc and Grandmaster Flash isolated this part of music for parties of dance who lasts until morning. Favorite genres was the break dance. Those who have started playing this music spoke mostly about problems from their area or around community problems.

Because a big part of the population do not know what it involves dancing hip-hop it is largely associated with violence and this is in a big part wrong and I wish I could make people understand what is really this dance. Hip-Hop is not just a style of dance, it is art, it is life style, is work, is dedication.

IDO (International Dance Organization), this organization comprises about 90 countries currently represented by associations, federations, clubs and dance schools. At this big organization there are many styles of dance: show dance, modern, freestyle, disco dance, techo, Latin show, American hip-hop, mambo.

I chose to write about this organization because I want to show the true face of the dance, because we all know that dancing makes through each

step to say a word, an express. And this championship helped me to discover the story of each dancer.

The team I joined was founded in April 2013, so now we belong to a much bigger club of Oradea. But our choreographer who is a special woman, wanted to create another similar place in Șimleu to give the people the opportunity to spend time outside their houses.

All my life I felt a kind of attraction to dance, but I have never had the opportunity to dance somewhere. And since November 2013, I have been a dancer in this amazing team.

Behind a championship also hide hours and days of hard work in rehearsal rooms. Arriving in a place like that, the venue for the championship, realize that have found the place, realize that people find it is totally normal to sit and when you hear the music to start to dance. Just when you get into such a show room see the emotion that enveloped all that space. And when you finally get on stage, you feel like all eyes are on you, the music starts, and you can not give back. That is the time when the glory of each dancer, each of the bands and of each choreographer, because we all know that all this work would be in vain without their help.

Romania has been a member of the organization since 2001, and in the region of Transylvania, in Oradea the first championship was held in 2006. Throughout the years Romania has had its champions in the league, who came back home with medals and diplomas. Some exemples are given by Lata Rares who obtained the 4th place for the category MINIKIDS; Har Catalin the 5th place; Herbert Edina & Borz Miruna the 1st place at DUO, the dancers Mini Clevers gained the second place, Clevers the 1st place at small groups of adults.

L'Hip-Hop è un genere RAP comparso per la prima volta a New-York nel 1970. La musica rap ha cominciato a prendere forma quando Kool DJ Herc e Grandmaster Flesh si sono serviti di questo genere per organizzare feste danzanti che duravano fino al mattino. Il genere più gettonato nei party fu la Break-dance. Coloro che iniziarono a produrre questo tipo di musica nei loro testi denunciarono i

problemi sociali emersi sia nella loro zona sia nei territori limitrofi.

Poiché gran parte della popolazione non sa realmente di cosa tratti la musica Hip-hop tende ad associarla al tema della violenza; ciò è assolutamente sbagliato e vorrei poter far capire alle persone che cos'è realmente l'Hip-Hop. L'hip-Hop non è solo uno stile di danza, esso è un'arte, è vita, è lavoro è dedizione.

L' IDO (Organizzazione Nazionale di Danza) comprende circa 90 paesi attualmente rappresentati da associazioni, federazioni, club e scuole di danza. Fanno parte di questa grande organizzazione molti stili di danza: Show dance, Freestyle moderna, Disco dance, Techno, Latino Americano e Mambo.

Ho scelto di scrivere di questo argomento perché vorrei mostrare il vero volto della danza perché tutti sappiamo che la danza attraverso ogni passo manifesta una parola, un' espressione.

Questo campionato mi ha aiutato a capire la storia di ogni danzatore.

La squadra a cui appartengo stata fondata nell'aprile 2013, così noi ora apparteniamo ad un club molto più grande di Orodea. Ma la nostra coreografa, che è una donna speciale, ha voluto creare un altro posto simile a Simleu per dare alle persone la possibilità di trascorrere del tempo fuori dalle loro case.

In tutta la mia vita ho sentito un tipo di attrazione verso la danza, ma non ho mai avuto la possibilità di ballare da qualche parte. E' da novembre 2013 che sono una ballerina in questa squadra incredibile. Dietro ad un campionato si nascondono ore e giorni di duro lavoro in sala prove. Arrivando in un posto come quello, la sede del campionato, ti rendi conto di aver trovato un luogo in cui la gente normale, si siede, ascolta la musica e inizia a ballare.

Proprio quando si entra in una tale showroom vedi l'emozione che avvolge tutto quello spazio. E quando finalmente arrivi sul palco, ti senti come se avessi tutti gli occhi puntati su di te, la musica inizia, e non si può tornare indietro. Questo è il momento di gloria di ogni ballerino, ogni band e ogni coreografo, perché tutti sappiamo che tutto questo lavoro sarebbe inutile senza il loro aiuto.

La Romania è un membro di questa organizzazione dal 2001, e nella regione della Transilvania, in Orodea il primo campionato si è tenuto nel 2006. Nel corso degli anni la Romania ha avuto i suoi campioni in finale, essi sono tornati a casa con medaglie e diplomi. Alcuni esempi sono dati da Lata Rares che ottenne il quarto posto nella categoria Minikids; Har Catalin al quinto posto; Herbert Edina & Borz Miruna al primo posto come coppia; i

ballerini Mini Clevers hanno guadagnato il secondo posto e Clevers il primo posto in classifica nei piccoli gruppi di adulti.

Hip-Hopul (sau, denumirea lui generală, Rap-ul) a apărut pentru prima dată în New York, în anul 1970. Muzica rap a început să prindă contur când DJ-ul Kool Herc și Grandmaster Flesh au izolat aceste părți de muzică pentru petrecerile de dans ce țineau toată noaptea. Genul preferat era break-ul. Cei ce au început să cânte acest gen de muzică vorbeau în mare parte despre problemele din zona lor sau despre problemele din întreaga comunitate.

Multă lume nu știe, de fapt, ce presupune dansul hip-hop, acesta fiind, în mare parte, asociat cu violența. O idee total greșită pe care îmi propun să o corectez pentru a transmite oamenilor, tinerilor ce înseamnă, cu adevărat, acest stil de dans. Hip-hop-ul nu este doar un simplu stil de dans, este o artă, este stil de viață, este muncă și dăruire.

IDO (International Dance Organization) este Organizația Internațională de Dans. Din ea fac parte aproximativ 90 de țări în acest moment, reprezentate prin asociații, federații, cluburi și școli de dans. Din această mare organizație fac parte multe stiluri de dans, show-dance, modern, acrobatic, disco-dance, techno, latino-show, american mambo, dar și hip-hop.

Am ales să scriu despre această organizație, deoarece doresc să arăt adevărata față a dansului, știut fiind că dansul face ca fiecare pas, mișcare să transmită ceva. Pe mine, acest campionat m-a ajutat să descopăr povestea fiecărui dan-sator.

Formația în care evoluez, a fost înființată în luna aprilie a anului 2013, astfel noi aparținem unui club mult mai mare din Oradea. Coregraful nostru este un

om special, care și-a dorit ca și noi, cei din Șimleu, să avem posibilitatea de a avea un loc în care să ne petrecem timpul, în afara casei.

Toată viața am simțit un fel de atracție față de dans, dar nu am avut posibilitatea niciodată să dansez undeva, până în luna noiembrie a anului 2013, de când fac parte din această uimitoare trupă.

În spatele unui asemenea campionat se ascund ore și zile de muncă intensă în sălile de repetiții. Numai după experiența unui astfel de concurs, după participarea la campionat, putem înțelege ce este în sufletul unui dansator al cărui loc e pe scenă. Nimic nu se compară cu emoția care învăluie cu totul acel spațiu. Vă împărtășesc, din puțina mea experiență, că este o senzație unică deschiderea scenei, momentul în care toate privirile sunt îndreptate spre dansatori, începerea muzicii și...clipa care nu poate fi dată înapoi. Acela e momentul, momentul de glorie al fiecărui dansator, al fiecărei trupe și al fiecărui coregraf, deoarece cu toții știm că toată această muncă ar fi în zadar fără ajutorul lor.

România este membră a organizației din anul 2001, iar în regiunea Transilvaniei, în Oradea, campionatul s-a organizat începând din 2006. De-a lungul anilor, România a avut participanți la campionat, aceștia întorcându-se acasă cu medalii și diplome pe măsura efortului depus. Însemnarea câtorva rezultate ar arăta cam așa : singuri (la proba un singur dansator) Lata Rareș ; locul IV, (SOLO COPII-BĂIEȚI) - Har Cătălin ; locul V (SOLO COPII-BĂIEȚI) în doi (la proba de 2 dansatori) - Herbert Edina & Borz Miruna-locul I (DUO ADULȚI), în trei (la proba trio), grupuri mici (la proba de 3-7) dansatori Mini Clevers – locul II; în echipe (la proba de 4-12 dansatori Clevers-locul I (GRUPURI MICI ADULȚI), formații (la proba de 8-14 dansatori), echipe mari (la proba de 25 sau mai mulți dansatori).

Francesco Tarducci NESLI

I choose to talk about the singer Francesco Tarducci because he spent hard time in his life that had help him to grow and became the person who we know today.

Francesco Tarducci, better known as Nesli or Nesly Rice is a singer-songwriter, rapper and italian beatmaker, younger brother of Fabri Fibra. He was born on 29th of December 1980, in Senigallia.

Nesli is the youngest of three brothers; Fabrizio (known as Fabri Fibra) and a sister, Federica. Francesco is a shy, awkward and romantic man, but was outcast from all. In 1997, at the age of 17 years, something happened that changed his life and he will never forget:

fascinated by weapons bought a gun, with which he accidentally fired a friend, almost killing him. His friend was saved and he recovered, but it will cost for Francesco six months in reformatory

Passionate about rap, began in 1999 when his brother Fabri Fibra, which started in the music world, realizes the demo Fitte Da Latte, which is enjoying great success in the local scene, urging the rapper to continue in his career. With the name of Nesly Rice is presented with a style similar to the one of his brother, with weaves lyrical and metric, but with a decidedly more marked flow. Nesli produced Fitte Da Latte showing similarities with the work of the previous Uomini Da Mare, because the part of the beatmaking was assigned to Lato, also a member of the Uomini Da Mare.

Between 2006 and 2008 Nesli was involved in a "challenge" to distance shots rhymes with Marracash. Since 2008, Nesli broke all relations

with his brother Fabri Fibra, as confirmed in several interviews, although neither has ever explained what is the reason for the breakup. Although the bickering, Nesli said he had nothing against his brother.

In conclusion I consider very exciting the content of his songs that speak about the difficult events but that can be faced. In fact in the life we don't have to surrender, but have to fight to reach our objectives.

Ho scelto di parlare di Francesco Tarducci perchè ha trascorso faticosi momenti nella sua vita che lo hanno aiutato a crescere e a diventare la persona che oggi conosciamo.

Francesco Tarducci, meglio conosciuto come Nesli o Nesli Rice è un cantautore, rapper e beat maker italiano, fratello minore di Fabri Fibra. È nato il 29 Dicembre 1980, a Senigallia.

Nesli è il minore di tre fratelli; Fabrizio (conosciuto come Fabri Fibra) e una sorella, Federica. Francesco è un ragazzo timido, impacciato e romantico, ma emarginato da tutti. Nel 1997, all'età di 17 anni, avvenne un fatto che gli cambiò la vita e che non scorderà mai: affascinato dalle armi, compra una pistola, con la quale spara per sbaglio a un amico, riducendolo in fin di vita. L'amico si salverà, ma ciò costerà sei mesi di riformatorio a Francesco.

Appassionato di rap, inizia nel 1999 quando con suo fratello Fabri Fibra, già avviato nel mondo della musica, realizza il demo Fitte da latte, che riscuote un buon successo nella scena locale, spronando il rapper a continuare nella sua carriera. Con il nome di Nesly Rice si presenta con uno

stile simile a quello del fratello, fatto di intrecci lirici e metrici, ma con un flow decisamente più scandito. Nesli produce Fitte da latte presentando analogie con il lavoro degli allora Uomini di mare, anche perché la parte del beatmaking è affidata a Lato, anch'esso membro degli Uomini di mare. Tra il 2006 e il 2008 Nesli è stato protagonista di una "sfida" a distanza a colpi di rime con Marracash.

Fin dal 2008, Nesli ha interrotto ogni rapporto con il fratello Fabri Fibra, come confermato in diverse interviste, anche se nessuno dei due ha mai chiarito quale sia il motivo di tale rottura. Nonostante i litigi, Nesli ha più volte dichiarato di non aver nulla contro il fratello.

Per concludere ritengo molto emozionante il contenuto delle sue canzoni che trattano di eventi difficili ma che si possono affrontare. Infatti nella vita non bisogna arrendersi ma lottare per raggiungere i propri obiettivi.

Am ales să vorbesc despre cântărețul Francesco Tarducci deoarece el a trecut printr-o perioadă grea în viață lui care l-a ajutat pe el să se maturizeze și să devină persoana pe care toți o știm acum.

Francesco Tarducci, mai bine cunoscut că Nesli sau Nesli Rice este un cântăreț, compozitor, rapper, fratele mai mic a lui Fabri Fibra. S-a născut în 29 decembrie 1980 în Senigallia.

Nesli este cel mai tânăr dintre cei trei frați, Fabrizio, cunoscut ca Fabri Fibra și sora, Federica. Francesco este un băiat timid, neindemantic și romantic, dar a fost evitat de către oameni. În 1997, la vârsta de 17 ani, ceva s-a întâmplat ce i-a schimbat viața și nu va uita niciodată: fascinat de arme, și-a cumpărat o pușcă, cu care accindetal a tras într-un prieten, aproape omorându-l. Prietenul a fost salvat, dar aceasta l-a costat pe Francesco șase luni într-o școală de corecție.

Pasionat de rapp, începând în 1999 când cu fratele său Fabri Fibra, au început în lumea muzicii. Au realizat un demo Fitte Da Latte care creează un succes nemaipomenit în scenă locală, stimulându-l pe rapper să-și continue cariera. Cu numele de Nesly Rice s-a prezentat utilizând un stil asemănător cu fratele lui, cu versuri și ritm divers, dar cu o recitare mai fluentă. Nesli a produs Fitte Da Latte arătând puncte comune cu munca de dinaintea Uomini Da Mare, deoarece partea de beatmaking a fost data lui Lato, de asemenea și un membru din Uomini Da Mare. Între 2006 și 2008 Nesli a fost implicat într-o provocare făcând rime cu Marracash.

Din 2008, Nesli a rupt toate relațiile cu fratele său Fabri Fibra, confirmând în multe interviuri, deși nu a explicat motivul despărțirii. Nesli a spus că nu are nimic împotriva tatălui său.

În concluzie eu consider foarte interesant conținutul cântecelor în care vorbesc despre evenimentele dificile dar la care a putut face față. În principal, în viață nu trebuie să ne predăm, ci trebuie să luptăm pentru a ne atinge scopurile.

Horia Brenciu

Outside it maybe rainin', but here is entertainin'

His name is Horia Brenciu, known as Brenciu, he was born on 8th March 1972. He lives in Bucharest, but he is from Brasov. He is a singer, panelist, actor and an entertainer. He has been active since 1990 until now. His genres of music are many, but the most important for him

are Jazz and Rock. Horia gave his first concert outside Romania, even in Italy, on June 25, 2011, and a band made up of six young people from Naples called Neri Per Caso joined him.

Faith turned him to television and put him in front of you. It was the beginning of a beautiful career that lasted many years and helped us to know him. Nowadays television isn't his main activity because he is falling in love with music. He released an album and is working on the second one. Besides, he has a beautiful bunch of talented and enthusiastic people surrounding him.

What is the most admirable thing in this character of music is that he is very ambitious in what he does. He put heart and devotion, body and soul in his passion, music. He belongs in the band HB Orchestra. This band was born from playing around with music in 2002, but it became the most complex Romanian showbiz orchestra. A happy combination of experienced professionals and amateur enthusiasts. Each member has multiple talents, which allows the band to address a wide range of musical genres: jazz, rock, pop, R & B, soul, swing, cafe concert and more.. Along with the electrifying Horia Brenciu, the HB Orchestra band is the heart of the shows and events organized by HB Media Entertainment.

Horia makes his debut at just 18, in 1993. He Went to Bucharest with two suitcases. One full of clothes and the other one filled with dreams. After the release in the celebrities world, from the past three years he has had four productions and 11 concerts and has been attended by over 50, 000

spectators. This is the proof that the world loves and likes him, as a man and as a singer. This is making him a special person, a person that makes you follow him.

Nowadays young people say that their personality is influenced by the music they listen, so the artist who sing that music are also row models in their lives. Horia Brenciu is a very complex personality, and he is an example to be followed because he had the courage to leave behind a career in television which was a sure job and chase his dream, the music, without any assurance that he will succed.

Fortunately he did succed, and now he has a great job and no sorrows for the TV life. By choices he shows everyone that life can offer you exactly what you wish for, as long as you are brave enough to fight for it.

“WORKING HARD FOR SOMETHING WE DON'T CARE ABOUT IS CALLED STRESS.

WORKING HARD FOR SOMETHING WE LOVE, IS CALLED PASSION”

Fuori può anche piovere, ma qui ci si diverte

Il suo nome è Horia Brenciu, più conosciuto solo come Brenciu, nato l' 8 marzo 1972. Vive a Bucharest ma viene da Brasov. Lavorava come attore e presentatore dal 1990 ora è un cantante e si interessa a numerosi generi musicali, ma i più importanti per lui sono il jazz e il rock. Il suo primo concerto fuori dalla Romania è stato il 25 giugno 2011, durante la tourne ha suonato in Italia con un gruppo di 6 ragazzi di Napoli, i “Neri per caso” che lavoravano con lui come band di supporto.

Il caso lo ha portato davanti a noi in tv, è stato l'inizio di una splendida carriera che lo ha impegnato molti anni e ci ha aiutato a conoscerlo. Oggi però la televisione non è la sua attività principale perché, in

tanto, si era innamorato della musica. Ha pubblicato un album e sta lavorando al secondo. Inoltre a supportarlo c'è un meraviglioso gruppo pieno di talento e motivazione.

La cosa più notevole di questo personaggio è che lui è molto scrupoloso in ciò che fa. Mette cuore e devozione, corpo e anima nella musica, la sua passione. Collabora con l'HBOrchestra.

Questo gruppo è nato nel 2002 "giocando" con la musica, ma è diventata l'orchestra più completa del panorama rumeno. Una felice combinazione di esperienza professionale e entusiasmo amatoriale. Ogni membro ha più competenze che permettono al gruppo di spaziare in numerosi generi musicali: jazz, rock, pop, R&B, soul, swing, caffè concert ed altri...

Anche per il carisma di Horia Brenciu l' HBOrchestra è il cuore degli show e dei concerti organizzati dall'HB Media Entertainment. Horia ha fatto il suo debutto a soli 18 anni, nel 1993, quando è arrivato a Bucharest con due valigie. Una piena di vestiti, l'altra di sogni. Dopo il successo, negli ultimi tre anni ha fatto quattro produzioni e undici concerti, raggiungendo un pubblico di più di 50 mila persone. Questo perché è molto amato sia come cantante, sia come uomo e per questo è una persona molto influente, che trascina.

I giovani spesso dicono che il loro carattere è influenzato dalla music a che ascoltano e così gli artisti diventano anche modelli per il loro stile di vita. Horia Brenciu è un personaggio complesso ed è un esempio da seguire perché ha avuto il coraggio di lasciarsi alle spalle la carriera televisiva, che gli assicurava un lavoro certo, per seguire il suo sogno, la musica, senza la certezza di avere successo. Fortunatamente ci è riuscito e ora ha un bel lavoro e non ha rimpianti della sua vita in TV. Facendo questa scelta ha dimostrato a tutti che la vita può darti esattamente ciò che vuoi, se sei abbastanza coraggioso da combattere.

"LAVORARE DURAMENTE PER UNA COSA DI CUI NON CI IMPORTA SI CHIAMA STRESS LAVORARE DURAMENTE PER QUALCOSA CHE AMI SI CHIAMA PASSIONE"

Numele lui este Horia Brenciu, cunoscut ca Brenciu, el s-a născut la 8 Martie 1972. Locuiește acum în București, dar este originar din Brașov. Este cântăreț, pianist, actor și entertainer, este activ din 1990 și până în prezent. Genurile muzicale cele mai importante pe care le cântă sunt jazz și rock. Horia are primul său concert în afara României chiar în Italia în 25 iunie 2011. Acum, televiziunea nu este principala sa ocupație, pentru că este

îndrăgostit muzică, fiind acompaniat de o trupă formată din 6 tineri din Napoli, numită Ner Per Caso.

Soarta îl aduce în televiziune și, astfel, în fața noastră. A fost începutul unei cariere frumoase în muzică. A lansat un album și lucrează la al doilea. În jurul lui, are o mulțime de oameni frumoși și talentați.

Ce este cel mai important de admirat la acest personaj al muzicii este ambiția lui. Pune inimă și devotament, trup și suflet în pasiunea sa, muzica. Este membru în trupa HB Orchestra. Această trupă a fost înființată din joacă în 2002, dar a devenit cea mai complexă trupă a show-bizului. Fiecare membru are talente multiple și acesta este ceea ce face posibilă varietatea de genuri muzicale pe care trupa le abordează: jazz, rock, R&B, soul, cafe concert, swing și altele. HB Orchestra este sufletul evenimentelor organizate de HB Media Entertainment.

Horia își face debutul la doar 18 ani, în 1993. El pleacă la București cu două geamantane: unul plin cu haine, altul plin cu visuri. După lansarea lui în lumea celebrităților, în ultimii trei ani, are 4 producții și 11 concerte la care au asistat peste 50. 000 de spectatori. Aceasta este dovadă că lumea îl iubește atât în calitate de cântăreț, dar și ca om. Acest lucru îl face un om special, unul din aceia care ne face să vrem să-l urmăm.

Acum, tinerii spun că personalitatea lor este influențată de muzica pe care ei o ascultă. Deci, artiștii care cântă acele cântece, sunt un idol în viața

lor. Horia Brenciu are o personalitate foarte complexă; și el este un exemplu pentru a fi urmat, pentru că el a avut curajul să lase la o parte o carieră în televiziune și să își urmeze visul, muzica, fără a fi sigur că va reuși. Din fericire, a reușit, acum are o poziție grozavă și nu are regrete că a renunțat la viața de televiziune. Prin alegerile lui, el arată tuturor că viața poate oferi ceea ce ne dorim dacă suntem destul de curajoși pentru a lupta pentru propriile visuri.

*“ A MUNCII DIN GREU PENTRU CEVA CE NU NE INTERESEAZĂ SE
NUMEȘTE STRES,
A MUNCII DIN GREU PENTRU CEVA CE NE FACE PLĂCERE SE
NUMEȘTE PASIUNE ”*

Marco Mengoni

Marco Mengoni is an Italian singer. He may seem an ordinary singer but I chose him because, to me, he is an inspiration. He had a dream and he did anything he could to make it true. It was hard work but in the end he reached his goal.

Marco mengoni, born on 25 December 1988 in Ronciglione. He started taking singing lessons when he was 14. When he was older he sung in a five-piece vocal group.

After graduating, he moved to Rome, where he enrolled on a degree course in Languages. During his studies, he occasionally worked as a waiter and he performed piano in bars and during weddings. In the same years, he had his first experience in the recorded music business, working as a sound mixer and as a music programmer.

In 2009 he auditioned for X-factor and got into the top four of the “16-24’s “ category. He performed various types of genres and on 2 December 2009 he won a recording contract with a stated value of € 300,000 and being automatically selected as one of the participants to the Sanremo Music Festival 2010. He won his first prize with the song “Dove si vola”.

On February 2010 he got placed third in Sanremo with his song “Credimi Ancora”.

On 2011 He released his studio album “Solo 2.0” which was influenced by electronic and rock music. Solo 2.0 debuted as number one on the Italian Albums Chart and it was certified gold for domestic sales exceeding 30,000 units.

In February 2013, Mengoni competed in the 63rd Sanremo Music Festival with the songs "L'essenziale" and "Bellissimo". On 12 February 2013, "L'essenziale" won against "Bellissimo" as the song to be performed by Mengoni during the next stages of the competition. During the fourth

night, he also performed a cover of Luigi Tenco's "Ciao amore ciao". On 16 February 2013, Mengoni was announced the winner of the competition. During the same night, an internal jury also chose Mengoni among the other participants to the competition as the Italian entry in the Eurovision Song Contest 2013.

A shortened version of "L'essenziale" was later chosen as the song to be performed during the Eurovision Song Contest. As part of the "Big Five", Mengoni automatically qualified for the final of the competition, held in Malmö, Sweden, on 18 May 2013. Mengoni finished seventh in a field of 26, receiving 126 points.

His song, "L'essenziale" debuted at number one on the Italian Digital Downloads chart, holding the top spot for a total of eight consecutive weeks and being certified multi-platinum. Both "L'essenziale" and "Bellissimo" were included in Mengoni's second studio album, *prontoacorrere*, produced by Michele Canova and released in Italy on 19 March 2013

In July 2014, Mengoni said that his Eurovision experience left him "a little astonished" and that he would compete again "without a second thought."

Even if he's a worldwide known singer, he is modest and true to himself. He does not let the fame, the money or the society change him. He tries to transmit positive messages with his songs: Love, respect, honesty and the joy of sharing moments of happiness with the people who surround us. Important values to improve our existence.

Marco Mengoni è un cantante italiano. Può sembrare un cantante normale ma l'ho scelto perché per me è un'ispirazione. Aveva un sogno e ha fatto di tutto per realizzarlo. È stato un lavoro duro ma alla fine ci è riuscito.

Marco Mengoni è nato il 25 Dicembre 1988 a Ronciglione. Ha iniziato a prendere lezioni di canto quando aveva 14 anni. Più tardi si è unito ad un gruppo vocalico di 5 persone.

Dopo la laurea si e' trasferito a Roma e si e' iscritto ad un corso di lingue. Durante I suoi studi ha lavorato come barista e ha cantato nei bar che avevano pianoforte e nei matrimoni. Durante I medesimi anni, ha iniziato la sua carriera artistica in campo musicale lavorando in qualita' di mixer del suono e creatore di basi musicali.

Nel 2009 ha fatto l'audizione per X-factor per la categoria "16-24 anni". Ha cantato vari generi e il 2 Dicembre 2009 ha vinto un contratto de 300.000 euro, ed e' stato scelto per partecipare al festival di Sanremo 2010. Ha vinto per la prima volta con la canzone "dove si vola".

Nel Febbraio 2010 e' arrivato a terzo posto a Sanremo con la canzone "Credimi ancora".

Nel 2011 ha lanciato il suo album "Solo 2.0" in cui si nota la influenza della musica rock e elettronica. "Solo 2.0" e' salito subito al primo posto nella Hit Parade italiana e ha ottenuto il premio oro per il numero di dischi venduti (30.000).

Nel Febbraio 2013, Mengoni partecipa alla 63esima edizione di Sanremo Music Festival con le canzoni "L'essenziale" e "Bellissimo". Nel 12 Febbraio 2013, "L'essenziale" vince contro "Bellissimo", viene scelta per la fase successiva della competizione. Durante la quarta serata del festival canta "Ciao amore ciao" di Luigi Tenco. Il 16 Febbraio 2013, Mengoni e' stato dichiarato vincitore della competizione. Durante la stessa serata, una giuria interna sceglie Mengoni come partecipante italiano al concorso eurovision.

Una versione accorciata di "L'essenziale" fu poi scelta come la canzone da essere cantata durante eurovision.

In quella occasione entra nei primi cinque classificati e si qualifica per la finale, tenuta a Malmo, Svezia, il 18 Maggio 2013. Mengoni si classifica settimo su 26 partecipanti e ottiene 126 voti.

La sua canzone "L'essenziale" e' risultata prima nella classifica "digital Downloads" italiana ed e' rimasta nella prima posizione per otto settimane consecutive. Entrambe le canzoni „L'essenziale" e „Bellissimo" sono state inserite nell' album di Mengoni „Pronto a correre" prodotto da Michele Canova e lanciato in Italia il 19 marzo 2013.

Nel luglio 2014, Mengoni ha dichiarato che l'esperienza di Eurovision lo ha lasciato „un po' sorpreso" e che gli piacerebbe partecipare di nuovo al di la' del risultato finale.

Anche se e' un cantante famoso in tutto il mondo, rimane una persona modesta, vera e originale. Infatti la fama, la ricchezza e la societa' stessa non influiscono sulla sua persona che rimane pulita e indifferente ai

richiami del successo. Grazie alle sue canzoni riuciamo a cogliere una serie di messaggi positivi, come ad esempio l'amore, il rispetto, l'onesta' e la gioia di condividere attimi di felicità con le persone che ci circondano. Valori importanti per migliorare la nostra esistenza.

Marco Mengoni este un cântareț italian. El poate părea un cântareț obișnuit, dar eu l-am ales pe el, deoarece, pentru mine, el este o inspirație. El și-a făurit un vis și a făcut orice pentru a putea să și-l îndeplinească. A fost o muncă grea, dar la sfârșit și-a atins țelurile.

Marco Mengoli s-a născut în 25 decembrie 1988 în Rinciglione. El a început să ia lecții de canto la vârsta de 14 ani. Când el a fost mai mare, a cântat în 5 grupuri vocale.

După absolvire, s-a mutat în Roma, unde a urmat un curs de limbi. În timpul studiilor, el a lucrat ocazional ca barman a cântând la pian într-un bar sau în timpul nunților. În timpul aceluiași ani, el a avut prima experiență în lumea muzicii, mixând și lucrând la muzica programată.

În 2009 a participat la X-factor și a ajuns în top 4 în categoria „16-24”. El a cântat diferite tipuri de muzică și în 2 decembrie 2009, a câștigat, primind un contract de 300.000 de euro fiind automat selectat ca unul dintre participanții la Festivalul de Muzică Sanremo 2010. Acolo a câștigat cu piesa “Dove si vola”.

În februarie 2010, el a fost plasat al treilea în Sanremo cu piesa “Credimi Ancora”.

În 2011, el a realizat albumul “Solo 2.0” care a influențat muzica electronică și rock. “Solo 2.0” a debutat ca numărul 1 în Italia și a fost certificat ca cel mai vândut, înregistrând 30.000 de unități.

În februarie 2013, Mengoni a participat la a 63-a ediție la Sanremo cu piesa “L'essenziale” și “Bellissimo”. În februarie 2013, “L'essenziale” a câștigat în favoarea piesei “Bellissimo”, ca fiind piesa pe care Mengoni o va interpreta în următoarea etapă. În a patra seară de festival, a debutat cu un cover al lui Luigi Tenco “Ciao amore ciao”. În 16 februarie 2013, Mengoni a fost anunțat câștigătorul competiției. În timpul aceleiași nopți, un juriu intern l-a ales de asemenea pe Mengoni în favoarea celorlalți competitori pentru a participa la Eurovision 2013.

O versiune mai scurtă a piesei “L'essenziale” a fost aleasă pentru a fi interpretată în timpul Eurovisionului. Ca o parte a “marilor cinci”, Mengoni a fost calificat pentru finala Eurovisionului din Malmö, Sweden, în 18 mai 2013. Mengoni a ieșit pe locul 7 din 23, primind 126 puncte.

Cântecul lui, “L’essenziale”, a debutat ca numărul 1 în Italian Digital Downloads Chat, fiind în top pentru 8 săptămâni consecutive și a fost certificat multi-platinum. “L’essenziale” și “Bellissimo” au fost incluse în al doilea album al lui Mengoni “Prontocorrere”, produs de Michele Canova și a fost lansat în Italia în 19 martie 2013.

În iulie 2014, Mengoni a spus că experiența sa din timpul Eurovisionului l-a lăsat puțin uimit și ar fi participat din nou fără o a doua șansă.

Chiar dacă el este foarte cunoscut, el este modest și sincer cu sine. Nu a lăsat faima, banii și societatea să îl schimbe. El încearcă să transmită mesaje pozitive cu piesele lui: iubire, respect, sinceritate și bucuria de a împărtăși momente de fericire cu cei care îl înconjoară; acestea sunt valori importante pentru existența noastră.

Dumitru Prunariu

Dumitru Prunariu
mai 1981

Dumitru Dorin Prunariu is the first Romanian cosmonaut. On May 14, 1981, became the first and only Romanian that ever flew outer space.

Born on September 27, 1952 in Braşov, Romania, Prunariu graduated the Physics and Mathematics high school in Braşov and the Politehnica University of Bucharest, obtaining a degree in Aerospace Engineering.

He was selected for spaceflight training in 1978 as a part of the *Intercosmos* Program. Obtaining the maximum marks during three years of preparation he was selected for a joint space flight with the Russian cosmonaut Leonid Popov. Prunariu became the

103rd human being to fly into the Outer Space. In 1981, after completing the flight, he received the awards of Hero of the Socialist Republic of Romania and Hero of the Soviet Union (22 May 1981) and the medal "Golden Star". He was also awarded the Order of Lenin.

I want to speak you about Dumitru Prunariu because he is a legend and a symbol for our country. Now he is retired and travels across the country giving lectures and making presentations. Its target group are mainly pupils and students. In 2012 he was in my town and I attended his presentation made at the town's theatre. I saw there an astonishing photo exhibition showing us a different face of Planet Earth. Also I was very

impressed of the facts presented there, of the stories told in a pleasant and informal way. He had a childhood passion for airplanes and spacecraft. This passion followed him along its career, it became his milestone guiding him in his life allowing him to become an astronaut. I was impressed by the hard work and determination showed to reach his ideal: *“to walk along the stars”*. Dumitru Prunariu has demonstrated that through hard work and ambition, dreams can become reality. This demonstrates me that not the ideal is determinant but what we do to reach this ideal. It's up to us to reach the stars.

Dumitru Dorin Prunariu è il primo cosmonauta rumeno. Il 14 Maggio 1981 è stato il primo e unico rumeno che abbia mai volato nello spazio.

È nato il 27 settembre 1952 a Braşov, Romania. Prunariu si è diplomato in fisica e matematica alle scuole superiori di Braşov e si è laureato all'Università Politehnica di Bucarest, ottenendo un titolo di studio in ingegneria aerospaziale.

Nel 1978 è stato selezionato per allenarsi in una navicella spaziale del programma 'Interkosmos'. Ha ottenuto il massimo dei voti durante i tre anni della preparazione in cui era stato selezionato per un volo spaziale con il cosmonauta russo Leonid Popov. Prunariu è il centotreesimo uomo a volare nello spazio. Nel 1981, dopo aver terminato il volo, ha ricevuto i premi Eroe della Repubblica Socialista di Romania, Eroe dell'Unione Sovietica (nel maggio 1981) e la medaglia 'Gold Star'; ha anche ottenuto l'Ordine di Lenin.

Dumitru Prunariu è una leggenda e un simbolo per il nostro paese. Ora è andato in pensione e viaggia ovunque organizzando conferenze e

prezentazioni. La maggior parte dei suoi ammiratori sono bambini e studenti. Nel 2012 è stato nella mia città e ho partecipato alla sua presentazione a teatro. Lì, ho visto una sorprendente mostra fotografica che ci mostrava le facce differenti del Pianeta Terra. Inoltre sono stata molto impressionata delle vicende presentate, delle storie raccontate in mode piacevole e informale. Sin dall'infanzia, Dumitru ha avuto una passione per gli aeroplani e navicelle spaziali. Questa passione l'ha seguito durante tutta la sua carriera, diventando la sua pietra miliare guidandolo nella sua vita, permettendogli di diventare un astronauta. Sono rimasta molto impressa dal duro lavoro e determinazione mostrati per raggiungere questo ideale: 'camminare al passo con le stelle'. Dumitru Prunariu ha dimostrato che attraverso l'impegno e l'ambizione, i sogni possono diventare realtà. Questo mi dimostra che non è determinante l'ideale ma cosa facciamo per raggiungerlo. Sta a noi raggiungere le stelle.

Dumitru Dorin Prunariu este primul cosmonaut român. La 14 mai 1981, a devenit primul și singurul român care a zburat vreodată în spațiul cosmic.

Născut pe 27 septembrie 1952, la Brașov, România, Prunariu a absolvit Școala de Fizică și Matematică în Brașov și Universitatea Politehnică din București, obținând o diplomă în Inginerie Aerospațială.

A fost selectat pentru antrenamente spațiale în 1978, făcând parte din Programul Intercosmos. Obținând calificativele maxime pe parcursul a trei ani de pregătire, este selectat pentru un zbor în spațiu împreună cu cosmonautul rus Leonid Popov. Prunariu a devenit al 103-lea om care a zburat vreodată în spațiul cosmic. În 1981, după finalizarea zborului, a primit premiile de Erou al Republicii Socialiste Române și Erou al Uniunii Sovietice (22 mai 1981) împreună cu medalia "Golden Star". A fost, de asemenea, decorat cu Ordinul Lenin.

Am decis să vă vorbesc despre Dumitru Prunariu, deoarece personalitatea sa este o legendă și un simbol pentru țara noastră. Acum este pensionar și călătorește prin țară pentru a susține conferințe și a face prezentări. Grupul țință pe care-l vizează este alcătuit din tineri, elevi și studenți. În anul 2012 a fost și la Șimleu Silvaniei, unde am avut ocazia să-l văd și să urmăresc prezentarea pe care a făcut-o la Casa Orășenească de Cultură. Am văzut, cu acea ocazie, o expoziție foto cu imagini care prezentau o altă față, necunoscută mie, a Pământului. Am fost impresionată și de relatările lui privind expediția la care a luat parte, toate făcute într-un

mod plăcut, informal. A mărturisit atunci că a avut o pasiune din copilărie pentru avioane și nave spațiale. Această pasiune l-a urmărit toată viața, a devenit o piatră de hotar care i-a ghidat cariera, permițându-i să devină cosmonaut. Am fost impresionată de efortul susținut și de determinarea de care a dat dovadă pentru a putea "merge printre stele". Dumitru Prunariu a demonstrat că prin muncă și ambiție visurile pot deveni realitate. Personal, aceasta îmi demonstrează că nu este atât de important idealul avut, cât mai ales, ce facem ca idealul să devină realitate. Depinde doar de noi să ajungem "la stele".

Elly Gross

Elly Berkovits Gross (b. February 14, 1929) is a Jewish Holocaust survivor and author of several Holocaust related books of poetry and prose. She currently resides in the United States, where she is a frequent invited speaker at museums and schools around the country.

Elly was born in Șimleu Silvaniei, Romania to Eugene and Irina Berkovits. In 1942, her father was inducted by the invading Hungarian forces into a forced labor camp, where he perished on the Russian front. Elly and her remaining family, her mother and younger brother Adalbert, were taken to Cehei ghetto 'the day after Pesach' in 1944 along with most other Jews in Sălaj County. Six weeks later, her family, along with thousands of other Jews were transported via cattle cars to the Auschwitz Concentration Camp. She was separated from her mother and brother, and never saw either

again. Elly credits her survival of the camp to 'miracles', nothing that few others of her age group survived the ordeal. Elly was transferred to Fallersleben, a part of the Neuengamme concentration camp, where she performed slave labor for Volkswagen until she was liberated at Salzwedel by the Allies on April 14, 1945. Elly returned to her home town, where she soon married family friend Ernest Gross. They have two children and five grandchildren, who also reside in the United States. Elly graduated from La Guardia Community College with an Associates Degree in Fine Arts in 1993 at the age of 64.

For me, Elly Gross is an example because I believe that she has worthy qualities appreciated and followed. After the release she became a different person, bringing to the world a new perspective on life, for which she fought to stay alive. Through the poetry and the prose that she wrote, she wanted to let future generations to get informed, bringing extracultural knowledge and policy to youth of today.

Her actions showed that regardless the difficulties encountered during life, life must go on, you have to get over anything and rebirth. We must appreciate what we have and to overcome any challenge, I believe this is the message Elly transmits. Her life, her memories, her torments are proof that we can be confident in our own forces.

The Holocaust also known as Shoah, was the mass murder or genocide of approximately six million Jews during World War II, a programme of systematic state-sponsored murder by Nazi Germany, led by Adolf Hitler and the Nazi Party, throughout the German Reich and German-occupied territories. Elly Gross took part in this and I believe that this phenomenon was related to all mankind having direct connection with Italy, and with all other countries in which the Jewish settled. Elly was a fighter and now she is trying to help people who are in her situation who have been orphaned at an early age, creating poems and sharing her experience to the world.

Elly Berkovits Gross (nata il 14 febbraio 1929) è una sopravvissuta all' Olocausto e autrice di vari libri di poesia e prosa relativi all' argomento. Lei risiede attualmente negli Stati Uniti, e spesso è invitata nei musei e nelle scuole del paese a presentare la sua esperienza di deportata.

Elly è nata in Șimleu Silvaniei, Romania, da Eugene e Irina Berkovits. In 1942, suo padre fu condotto in un campo di lavoro dalle forze invasori ungariche e perì nel fronte russo. Elly e la sua rimanente famiglia, sua madre e il fratello più giovane Adalberth, furono portati nel ghetto Cehei "il giorno dopo Pesach" nel 1944 insieme ad altri Ebrei nella Contea di Sălaj.

Sei settimane dopo, la sua famiglia, insieme a milioni di altri Ebrei, furono trasportati in carri di bestiame al campo di concentramento di Auschwitz. Lei fu separata da sua madre e suo fratello e non li vide mai più. Elly crede che la sua sopravvivenza nel campo sia un miracolo, poiché pochi altri della sua età sopravvissero al cimento. Elly fu trasferita a Fallersleben, una parte del campo di concentramento di Nuengamme, dove continuò il lavoro da schiava per Volkswagen fino a che fu liberata a Salzwedel dagli Allies il 14 aprile 1945. Elly ritornò a casa, nella suo paese, dove presto sposò l' amico di famiglia Ernest Gross. Loro hanno due figli e cinque nipoti, i quali anche risiedono negli Stati Uniti. Elly finì l' università a La Guardia Community College con una laurea in Fine Arti nel 1993 all'età di 64 anni.

Per me, Elly Gross è un esempio, perché credo che lei abbia delle meritevoli e apprezzabili qualità da seguire. Dopo la liberazione, lei diventò una persona diversa, portando nel mondo una nuova prospettiva sulla vita, per la quale combatté per restare viva. Attraverso la poesia e la prosa che scrisse, voleva dare informazioni alle generazioni future, portando extra conoscenze culturali e politiche alla gioventù di oggi.

Le sue azioni mostrarono che nonostante le difficoltà incontrate durante il corso della vita, questa deve andare avanti, bisogna superare ogni cosa e rinascere. Noi dobbiamo apprezzare ciò che abbiamo e dominare qualsiasi sfida: credo sia questo il messaggio che Elly trasmette. La sua vita, i suoi ricordi, i suoi tormenti, sono la prova che possiamo confidare nelle nostre proprie forze.

L' Olocausto, conosciuto anche come Shoah, fu il massimo genocidio di circa sei milioni di Ebrei durante la Seconda Guerra Mondiale, ovvero un programma premeditato dai Nazisti tedeschi. Elly Gross prese parte a tutto ciò e credo che questo fenomeno sia connesso con tutta l' umanità avendo una diretta relazione con l' Italia e con tutti gli altri paesi nei quali gli Ebrei si stabilirono. Elly era una combattente e ora sta cercando di aiutare le persone che si trovano nella sua stessa situazione, che sono diventati orfani da piccoli; creando poesie e condividendo la sua esperienza al mondo.

Elly Berkovits Gross, (născută în 14 februarie 1929), este una dintre supraviețuitoarele Holocaustului și autoarea unor poezii și a unor volume de proză legate de experiența avută în timpul Holocaustului. Acum, ea locuiește în Statele Unite ale Americii, unde este frecvent invitată să vorbească despre experiența ei, la muzee și școli din toată țara.

Elly s-a născut în Șimleu Silvaniei, România fiind fiica lui Eugen și Irina Berkovits. În 1942, tatăl ei a fost dus de armata ungară într-un lagăr de muncă, unde a și dispărut pe frontul de război al Rusiei. Elly și restul familiei, mama și fratele ei mai mic, au fost duși în

Ghetoul de la Cehei "a doua zi după Paștele Evreiesc" în anul 1944, împreună cu mulți alți evrei din județul Sălaj. Șase săptămâni mai târziu, familia ei împreună cu sute de evrei, sunt transportați în condiții precare, în vagoane pentru vite, în lagărul de concentrare de la Auschwitz. Ea este separată de mama și de fratele ei, pe care nu îi va mai vedea niciodată.

Elly pune supraviețuirea ei pe seama unui miracol, deoarece nu toți cei care aveau vârsta ei au rezistat chinurilor la care au fost supuși. Elly a fost transferată la Fallersleben, într-o parte din lagărul aflat în Neuengamme, unde a continuat să muncească pentru uzinele Volkswagen înainte să fie eliberată în Salzwedel de trupele aliate, în 14 aprilie 1945. S-a întors în orașul său natal, unde s-a căsătorit cu un prieten de familie, pe nume Ernest Gross. În prezent, ei au doi copii și cinci nepoți, care locuiesc, la fel ca Elly, în Statele Unite. Elly a studiat arta la Guardia Community College și a absolvit în anul 1993, la 64 de ani.

Pentru mine, Elly Gross este un exemplu, deoarece cred că ea are calități demne de apreciat și de urmat. După eliberare, a devenit o persoană diferită, aducând lumii o nouă perspectivă asupra vieții, viața pentru care ea s-a luptat. Prin poeziile și proza pe care ea le-a scris, a vrut să lase următoarelor generații noi informații, povestind despre politică și cultură tinerilor din ziua de astăzi.

Acțiunile pe care ea le-a întreprins ne arată că trebuie să trecem peste dificultăți, viața trebuie să continue, noi trebuie să știm să renaștem. Trebuie să apreciem tot ce avem și să depășim orice încercare, cred că acesta este mesajul pe care Elly dorește să-l transmită. Experiența, amintirile, torturile

prin care ea a trecut sunt dovezi că trebuie să fim încrezători în propriile forțe.

Holocaustul, numit și Shoah, a fost fenomenul care a ucis milioane de evrei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, totul fiind premeditat de naștii germani. Elly a făcut parte din această întâmplare și cred că acest fenomen are legătură directă cu Italia, dar și cu celelalte țări unde au locuit evreii. Elly a fost o luptătoare care acum încearcă să ajute oamenii aflați în situația ei, orfanii sau pe cei neajutorați, scriind poezii și împărtășind lumii experiența ei.

Primo Levi

Primo Levi was born in 1919 from a Jewish family in Turin where he studied until he graduated Chemistry. In 1938, after the racial laws, he lost his job as chemical and immediately after 8 th September 1943 he joined the partisan formation in Val D' Aosta.

He was arrested on 13th December 1943 and sent to the concentration camp of Fossoli (Modena) because of his Jewish condition, and from here, in February 1944, he was deported, with other 650 Jewish people, to the lager of Aushwitz, in Poland. Here he came in contact with the reality of the

camp. Prisoners, deprived of their own feelings, their own belongings and their identity, faced untenable conditions of life and death caused by starvation, cold, illness, hard work and gas chambers. Saved by the gas chamber because Germans needed chemists, he was freed in January 1945 when Russian troupes forced the German ones to withdraw.

When he came back to Italy at the end of 1945, he told his dramatic experience in autobiographical books such as “If this is a man” (1947).

He continued to work in the industry until 1975 and alternated his job of chemist with that of writer publishing novels and collections. He died 11th April 1987.

In my opinion, Primo Levi was a very brave man because he survived in the concentration camp, but above all because he was able to write his distressing memories, living again his horrible experience. His experience allows us to reflect on what happened during those years in order to avoid to repeat the same mistakes. His works teach us a lot of things about the world and the human beings.

Reading his main work “If this is a man”, I felt all the sorrow and the suffering of a man while who wrote about such a dark period, in which racism dominated and deportates had no dignity and identity.

Primo Levi nacque nel 1919 da famiglia ebrea a Torino dove compì gli studi fino alla laurea in chimica.

Nel 1938, in seguito alle leggi razziali, perse l'impiego di chimico e dopo l'8 settembre 1943 si aggregò alle formazioni partigiane in Val d'Aosta.

Arrestato il 13 dicembre di quell'anno fu inviato, per la sua condizione di ebreo, al campo di concentramento di Fossoli (Modena) e da qui, nel febbraio del 1944, venne deportato con altri 650 ebrei nel lager di Auschwitz, in Polonia. Qui entrò in contatto con la realtà del lager. I prigionieri, privati dei propri affetti e delle proprie cose, demoliti nella loro identità personale, affrontavano condizioni di vita insostenibili e morte dovuta alla fame, al freddo, alle malattie, alle fatiche e alle camere a gas.

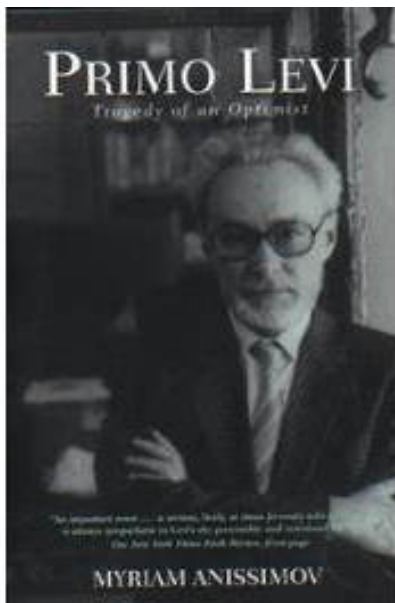
Salvato dalla camera a gas perché i tedeschi avevano bisogno di chimici, venne liberato nel gennaio del 1945 quando le truppe russe costrinsero al ritiro quelle tedesche.

Tornato in Italia alla fine del 1945, narrò la sua drammatica esperienza nei libri autobiografici come "Se questo è un uomo" (1947). Continuò a lavorare nell'industria fino al 1975 e alternò il suo lavoro di chimico con quello di narratore pubblicando romanzi e raccolte. Morì l'11 aprile 1987.

Secondo me Primo Levi fu un uomo di grande coraggio, perché è riuscito a sopravvivere all'interno del campo di concentramento, ma soprattutto perché ha avuto la capacità di scrivere le sue dolorose memorie, rivivendo così le sue orribili esperienze. Grazie a lui possiamo riflettere su ciò che è accaduto in quegli anni, evitando così di ripetere gli stessi errori. Dalle sue opere possiamo imparare molte cose sul mondo e anche sugli uomini. Leggendo la sua opera principale, cioè "Se questo è un uomo", ho percepito tutto il suo dolore e la sua sofferenza nello scrivere di un periodo così buio, nel quale dominava il razzismo e l'uomo deportato non aveva più dignità.

Primo Levi s-a născut în anul 1919 într-o familie de evrei în Torino, unde a studiat până când a absolvit chimia. În anul 1938, după legile rasiste, și-a pierdut slujba în chimie și la 8 septembrie 1943 s-a alăturat clubului de partizani din Val d' Aosta. Arestat în 13 decembrie în acel an, a fost trimis pentru naționalitatea sa de evreu, în lagărul de concentrare din Fossoli (Modena) și de aici în februarie 1944 a fost deportat cu încă 650 de evrei în lagărul din Aushwitz, Polonia. Acolo a intrat în contact cu realitatea crudă din lagăr văzând cum sunt privați de propria viață, identitate, de lucrurile lor în condițiile aspre cauzate de foame, frig, munci grele și camere de gazare.

Salvat din chinul camerelor de gazare, deoarece germanii aveau nevoie de cunoștințele sale în chimie, a fost eliberat în ianuarie 1945, când trupele ruse au învins trupele germane. Când s-a întors în Italia la sfârșitul anului 1945 a povestit experiența sa dramatică într-o carte autobiografică numită "Dacă acesta este un om" (1947). A continuat să lucreze în industrie până în 1975 și a combinat munca sa de chimist cu cea de scriitor publicând diverse romane. A murit la 11 Aprilie 1987.

În opinia mea, Primo Levi a fost un om foarte curajos supraviețuind în lagăr, dar trecând peste toate a fost capabil să scrie despre memoriile dureroase, relatând groaznica sa experiență. Datorită lui putem să ne imaginăm ce s-a întâmplat în acei ani, evitând să repetăm greșelile lor. Din munca lui putem învăța multe lucruri despre lume și umanitate. Cel mai important, citind "Dacă acesta este un om" am simțit toată durerea și suferința lui din timpul acelei perioade întunecate din viața lui, dominată de rasism și deportări fără pic de demnitate sau identitate.

Raed Arafat

Raed Arafat is a Syrian-born Romanian intensive care physician of Palestinian origin. An anesthesiologist, he is the founder of Mobile Emergency Service for Resuscitation and Extrication (SMURD), as well as the coordinator of this service in the Mures County, later becoming the national rapid response, fast intervention, medical service in Romania.

Arafat was born in Damascus to a Palestinian couple from Nablus. He worked as a volunteer in emergency medicine from the age of 14. In 1981 he emigrated in Romania and initially settled in Pitești, where he took Romanian language classes.

Following the 1989 Revolution, Arafat contemplated leaving for France, but his application was rejected, so he concentrated instead on creating an emergency service in Târgu Mureș (which he originally financed with personal funds). In 1991, he created SMURD, a mobile emergency service which began collaborating with the Romanian firefighting service and the Fire service of Scotland, working for it as a volunteer until 1998, when he gained Romanian citizenship.

In late 2005, his project to have SMURD function as an additional rescue service at a county level was passed into law, but raised opposition from the physician and Social Democratic politician Sorin Opreșcu, who had

drafted an alternative proposal. As first aid instructor, he coordinated international lectures on the matter in several countries (including Austria, Denmark, Greece, the Netherlands, New Zealand, Ireland, the United-Kingdom, and the United States). Since August, 2009, he has held the position of Secretary of State for Health. He resigned from this position on January 10, 2012, as he expressed criticism on the health system reform. After a series of protests in several cities, the government announced changes to the reform plan, and Dr Arafat returned to his post as Secretary of State.

Raed Arafat is a model for us, because he managed to elaborate an important system to help people, but most of all he managed to overcome the obstacles of the Romanian system. He proved to all the people that if truly want something you can do everything for it, and proved his love for Romania as a country, even though he is from another country.

For his efforts he received certain distinctions:

- in 2003 he received The National Order For Merit he was awarded a Knight from the president Ion Iliescu;
- in 2005 The National Order For Merit –the Officer Rank from the president Traian Băsescu.
- In 2010 he was visiting professor at the Medical and Pharmaceutical University “Victor Babes” from Timisoara.
- 2012 he was elected honorary member of the American Emergency Academy, for his support in developing this system and he was also rewarded with the leadership prize.
- 2013 he was awarded also by king Michael of Romania.

Raed Arafat è un dottore siriano e rumeno per terapie intensive, di origini palestinesi. Un anestesista, lui è il fondatore del servizio mobile d'emergenza per

rianimazione e terapia, è anche il coordinatore del Mures County, che avrà più tardi il rapido responso nazionale, intervento veloce, servizio medico in Romania.

Araf nacque in Damasco da una coppia palestina di Nablus, Lavorò come volontario nella medicina di emergenza dall'età di 14 anni. Nel 1981 emigrò in Romania e inizialmente si stabilì a Pitești, dove prese lezioni di lingua rumena,

Seguendo la rivoluzione 1989, Arafat pensò di partire per la Francia, ma questa richiesta fu negata, così si concentrò sul creare un servizio d'emergenza a Targu Mureș (la quale finanziò con i suoi fondi personali). Nel 1991, creò la SMURD, un servizio mobile d'emergenza il quale diventò a collaborare con i vigili del fuoco rumeni e il servizio del fuoco della Scozia, lavorando per quello come volontario fino al 1998, quando ricevette la cittadinanza rumena.

Nel tardo 2005, il suo progetto di avere SMURD come un servizio di salvataggio ausiliare a un livello regionale fu accettato dalla legge, ma alzò l'opposizione dei fisici e del politico del partito social-democratico Sorin Oprescu, che preferiva una proposta alternativa. Come primo istruttore di primo ausilio, coordinò letture internazionale sul caso in molti paesi (inclusendo Austria, Danimarca, Grecia, Olanda, Nuova Zelanda, Irlanda, Inghilterra e Stati Uniti) Dall'agosto 2009, prese la posizione di sotto segretario del Ministero della salute. Lui lasciò la posizione nel 10 gennaio 2012, come un'espressa critica del ministero della salute. Dopo una serie di proteste in molte città, il governo annunciò il cambiamento del piano di riforma e Dr Arafat riprese il posto come sotto segretario dell'ministero della salute.

Read Arafat è un modello per noi, perché lui pensò di elaborare un importante sistema per aiutare le persone, ma principalmente pensò a abbattere gli ostacoli del sistema rumeno. Provò che tutte le persone che vogliono veramente qualcosa possono fare tutto per questa, e provò il suo amore per la Romania come paese, anche pensando che è di un altro paese.

Per ciò che fece ricevette diversi riconoscimenti:

-Nel 2003 ricevette l'Ordine Nazionale dei Meriti, in rango del cavaliere dal presidente Ion Iliescu.

-Nel 2005 l'Ordine Nazionale per i Meriti – in rango del officer dal presidente Traian Basescu.

-Nel 2010 fu professore all'università Medica Farmaceutica “ Victor Babes” da Timisoara.

Nel 2012 fu eletto membro onorario dell'Accademia d'Emergenza Americana, per il suo supporto nel sviluppare questo sistema e fu premiato con una leadership.

-Nel 2012 fu premiato anche dal re Michael della Romania

Raed Arafat e un medic român născut în Siria de origini palestinieni. Lucrează ca anestezist, el a fondat SMURD și de asemenea este coordonatorul în județul Mureș, mai târziu devenind serviciu de urgență din România.

Raed Arafat este născut în Damasc, dintr-un cuplu palestinian din Nablus. Lucrează ca voluntar în medicina de urgență încă de la 14 ani. În 1981 a emigrat în România și inițial s-a stabilit în Pitești, unde a luat ore de limbă română.

În timpul revoluției din 1989, Arafat a vrut să plece în Franța, dar aplicația lui a fost respinsă, așa că s-a concentrat în crearea serviciului de urgență din Târgu Mureș (care, inițial, a fost creat din fonduri personale). În 1991 a fost creat SMURD, un serviciu mobil de urgență care a început prin colaborare cu pompierii români și scoțieni, lucrând ca voluntar acolo până în 1998, când a primit cetățenie română.

În 2005, Arafat a proiectat serviciul SMURD ca pe un serviciu auxiliar de prim ajutor pentru care a făcut o propunere legislativă, respinsă de către politicianul Sorin Oprescu, care a proiectat o alternativă. Ca

instructor de prim ajutor, el a coordonat cursuri internaționale de prim ajutor în diferite țări (precum Austria, Danemarca, Grecia, Olanda, Noua Zeelandă, Marea Britanie, Statele Unite). Din august 2009, a primit poziția de subsecretar în Ministerul Sănătății. Renunță la poziție în 10 ianuarie 2012, exprimându-și criticile față de reformele din Ministerul Sănătății. După o serie de proteste în principalele orașe, guvernul a anunțat schimbări în planul de reforme, iar Arafat s-a întors la poziția l de subsecretar în Minister.

Raed Arafat este un model pentru noi, pentru că el a elaborat un important sistem pentru a ajuta oamenii, dar cel mai important, a reușit să treacă peste obstacolele impuse de sistemul legislativ românesc. Este un om care a demonstrat tuturor că, dacă dorim ceva cu adevărat, trebuie să facem orice pentru acel lucru. De asemenea, și-a demonstrat iubirea pentru România, chiar dacă el este din altă țară.

Pentru eforturile sale, a primit diferite distincții:

- În 2003, primește “Ordinul Național pentru Merit” în rang de cavaler, de la președintele Ion Iliescu;
- În 2005, “Ordinul Național pentru Merit” în rangul de ofițer de la președintele Traian Băsescu ;
- În 2010, a fost desemnat profesor la Universitatea de Medicină si Farmacie “Victor Babeș” din Timișoara ;
- În 2012, este ales membru de onoare la Academia Americană de Urgențe pentru postura lui în acest sistem și primește premiul de leadership ;
- În 2013, este premiat de regele Mihai al României.

The Inter-County Math Contest “TEODOR TOPAN”

The inter-county Mathematics Contest I would like you to get acquainted is the first regional competition branded „Made in Salaj”. The competition appeared from the desire to test students that are passionate about math from Salaj, before the local stage of the Mathematics Olympics.

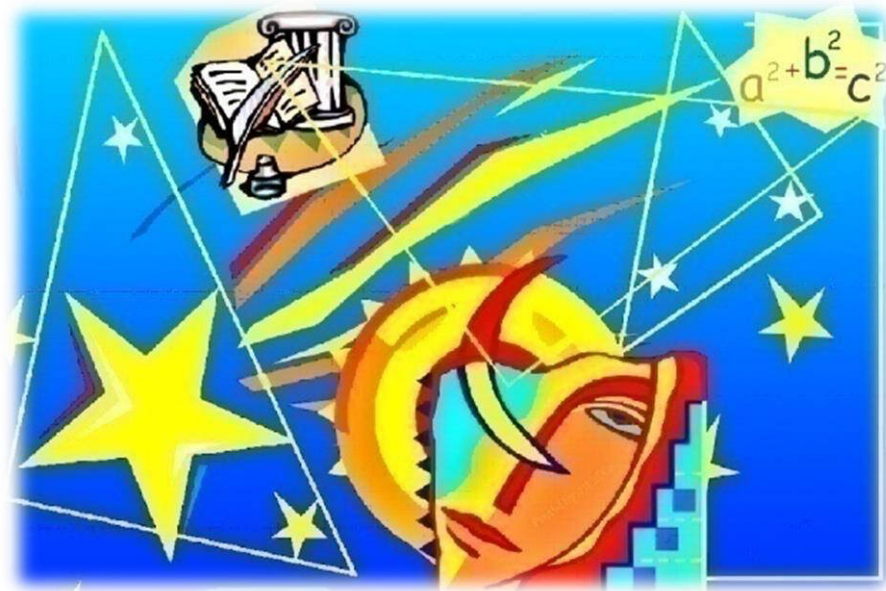
From the beginning the contest was called “Teodor Topan” in the memory of a former Mathematics teacher from Șimleu Silvaniei: Teodor Topan. He was an important member of the teachers club from Salaj, he was looked as a genius who was born with a passion for maths and, over time,

acquired the one for poetry.

The first contest was organized on December 9, 2006 at the initiative of Șimleu’s mayor, which provided the financial resources, in partnership with the County School Inspectorate of Salaj, which provides the human resources and Secondary School "Silvania", which provides the material resources.

The large number of students participants, the large number of awards and diplomas, the books received by the awards, all this have determined that the first edition of the competition to be considered by students and teachers alike, a big success. Subjects were selected by a committee in the morning of the contest, based on proposals made by mathematics teachers of the county. The second edition of the contest turned into one intercounty, the number of participating students has increased, as the difficulty of proposed subjects.

This contest means for many students who are passionate about math entire county and not only the opportunity to measure their forces, demonstrate how prepared they returned after almost a year of work. I am one of this this students, this contest brought me a lot of awards and new acquaintances, the level of the subjects being higher. Over the years I won a

various awards and the last year a bronze medal. This is one of the reasons why I especially wanted to write about this theme and because, a lot of people know about the contest, but a few of them really know what it represents for Șimleu.

Paraphrasing the title of Teodor Topan's last volume of poetry „The Triangle with Stars”, let's be straight like a right triangle, equidistant like an equilateral one and got the way to the stars, like are converging the sides of an isosceles triangle up.

Questo concorso inter-regionale di matematica è la prima competizione della regione con il famoso nome “made in Salaj”. La competizione è nata dal desiderio di testare gli studenti di Sălaj che sono appassionati di matematica, prima dello stage alle olimpiadi di matematica.

All'inizio la competizione era chiamata “Teodor Topan” in memoria dell' ultimo professore di matematica. Teodor Topan era un' importante membro dei professori del gruppo della Romania, lui fu venerato come un professore geniale che è nato con una passione per la matematica e, con il tempo, scoprì anche la passione per la poesia.

Il primo concorso è stato organizzato il 9 dicembre 2006 con l'iniziativa del sindaco si Șimleu, il quale ha fornito risorse finanziarie, con

l' ispettore della scuola di Sălaj, il quale ha provveduto alle risorse umane e la scuola secondaria di Silvania che ha provveduto alle risorse materiali.

Il numero degli studenti che partecipano, il numero dei premi e dei diplomi, i libri ricevuti come premio, tutto questo ha determinato che, la prima competizione è considerata sia dagli studenti che dagli insegnanti, un gran successo.

Le materie vengono selezionate dalla commissione la mattina del concorso, basata su una proposta fatta dal professore di matematica del paese. La seconda edizione del concorso gira intorno a un paese, il numero degli studenti che partecipano aumenta, come la difficoltà della materia.

Questo concorso significa per molti studenti che sono appassionati di matematica di tutti i paesi non solo l'opportunità di misurare la loro forza, di mostrare come si sono preparati nei loro anni di lavoro. Io sono una di questi studenti, questo concorso mi ha portato a vincere premi e nuove conoscenze e il livello della materia era più difficile. Con il tempo ho vinto vari premi e l'anno scorso la medaglia di bronzo. Questa è la ragione per cui ho voluto scrivere di questo e perché, molte persone conoscono il concorso ma poche conoscono cosa rappresenta per Șimleu.

Concursul interjudețean de matematică organizat în orașul meu natal Șimleu Silvaniei este prima competiție regională cu sigla "realizat în Sălaj".

Concursul a luat naștere din dorința de a testa elevii pasionați de matematică înaintea etapei locale a olimpiadei de matematică.

Încă de la început, concursul a fost numit “Teodor Topan” în memoria regretatului profesor de matematică sin Șimleu Silvaniei: Teodor Topan. El a fost un membru important din clubul profesorilor din Sălaj, a fost privit ca un profesor de geniu, născut cu pasiunea pentru matematică și, în timp, a dobândit-o pe cea pentru poezie.

Prima ediție a concursului a fost organizată în 6 decembrie 2006, la inițiativa domnului primar din Șimleu Silvaniei, care a asigurat resursele financiare, în parteneriat cu Inspectoratul Județean Sălaj, care a asigurat resursele umane și cu Școala Gimnazială “Silvania”, care a asigurat resursele materiale.

Numărul mare de elevi participanți, numărul mare de premii și diplome, culegerile primite drept răsplată, toate acestea au determinat profesorii și elevii să considere prima ediție un adevărat succes. Subiectele sunt alese de o comisie în dimineața concursului, dintre propunerile profesorilor din județ. A doua ediție a concursului l-a transformat într-unul interjudețean, numărul participanților a crescut, precum și dificultatea subiectelor.

Acest concurs înseamnă, pentru elevii pasionați de matematică din tot județul și nu numai, ocazia de a-și măsura forțele, de a demonstra cât de pregătiți s-au întors după aproape un an de muncă. Eu sunt una dintre acei elevi, acest concurs mi-a adus multe premii și noi cunostințe, nivelul subiectelor fiind tot mai ridicat. În fiecare an am câștigat diferite premii, iar anul trecut medalia de bronz.

Acesta este unul dintre motivele pentru care eu am ales în mod special să scriu despre această temă, dar și pentru că multă lume știe despre acest concurs, dar puțini știu cu adevărat ce reprezintă el pentru Șimleu și pentru elevi.

Citând titlul ultimului volum de poezii al profesorului Teodor Topan „Triunghiul cu stele”, trebuie să fim dreپți ca un triunghi dreptunghic, echidistanți ca cel echilateral și să mergem către stele precum laturile unui triunghi isoscel.

Giacomo Leopardi

Giacomo Leopardi is one of the most famous Italian poets, philosophers and writers in the world.

I chose this character because he contributed to make Italian literature very relevant, he gave his own idea of happiness and our Lyceum is dedicated to him. In fact my school is called "Giacomo Leopardi".

Leopardi stated that happiness means absence of suffering and woe and what mankind is

always looking for is the way to reach happiness which is a sort of food for the soul. Unfortunately this desire of happiness cannot be satisfied because any kind of happiness is pure illusion, a deceit we need to survive.

Leopardi was born in Recanati, a small town in the Marche region, on June 29 1798 from a noble family, but economically in crisis due to economic mismanagement of his father. His mother Adelaide helped her family to heal almost all debts with many sacrifices.

During his early period he spent seven years in his father's library where the hard study compromised his health. Here he learned languages, deepened the classical world, produced written works and translated some works from Greek authors.

Between 1816 and 1819 he converted to Catholicism and changed his political view: his reactionary ideas turned into democratic and patriotic ones. Because of the cultural backwardness of Recanati he tried to escape and only in 1822 he obtained the permission to go to Rome.

He returned deeply disappointed at the pettiness of men and the frivolity of women.

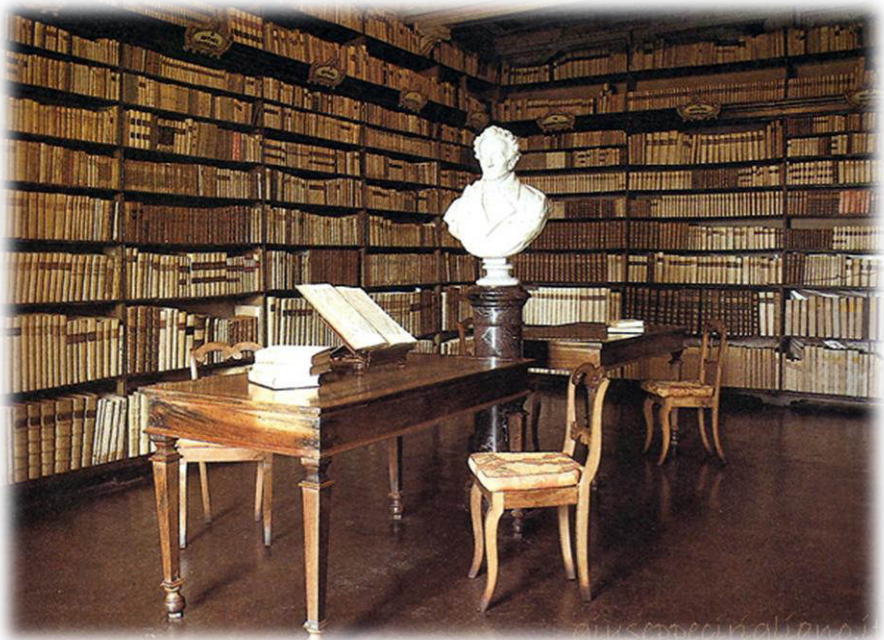
Shortly after he returned to his Recanati, loved and hated at the same time, he returned to Milan, then he moved to Bologna, Pisa and Florence. Here he met Antonio Ranieri, with whom he moved to Naples, the city where the poet died in 1837.

His most important works are: the "Zibaldone", the "Pensieri", the "Epistolario", the "Operette Morali" and the "Canti".

Leopardi's poetry is considered a happy island in a sad sea where man is led.

The poet, while meditating on the fate of man, came to the conclusion that man is a weak and insignificant creature, who lives and after unnecessary sufferings, he dies and when this happens the nature is not affected at all. He lived perpetually in the so-called "teen drama", in fact he was disillusioned and discouraged by reality because it was not as glamorous as he had imagined. This pessimism was caused by his family, by the relationship with his age and by the historical conception of man.

In Italy a film was released in his honor. It depicts the poet as a young rebel; the director Mario Martone, says: "Leopardi speaks to anyone

who is young, not only for age, but for the push for freedom which characterizes it".

Through his poems he conveyed great values such as the continuous quest for happiness. But this happiness cannot be easily found by man because, sometimes, the quest itself is the true happiness.

Giacomo Leopardi è uno dei più grandi poeti, filosofi e scrittori italiani famosi al mondo.

Ho scelto questo personaggio perchè egli ha dato un grande contributo alla letteratura italiana, ha espresso un proprio pensiero sulla felicità ed in suo nome è stato dedicato il nostro Liceo.

La mia scuola infatti si chiama "Giacomo Leopardi".

Leopardi sostenne che la felicità non è altro che assenza di sofferenza e dolore, ed è a questa ricerca che si affanna l'uomo, come ricercasse cibo, nutrimento per il sé; questa fame di felicità è però destinata a rimanere insaziata perché ogni cosa che sembra felicità è solo un'illusione, un inganno: un inganno di cui abbiamo bisogno per vivere.

Leopardi è nato a Recanati, una piccola cittadina delle Marche, il 29 giugno 1798 da una famiglia nobile di origine, ma economicamente in crisi a causa della cattiva amministrazione economica del padre. La madre Adelaide aiutò con molti sacrifici la sua famiglia a risanare quasi tutti i debiti.

Durante il suo periodo giovanile, trascorse sette anni nella biblioteca del padre dedicandosi ad uno studio "matto e disperato" che compromise la sua salute; qui imparò le lingue, approfondì il mondo classico e tradusse alcuni degli autori greci.

Tra il 1816 e il 1819 il poeta si convertì alla religione cattolica e cambiò le sue idee politiche: da quelle reazionarie a quelle democratiche e patriottiche. Le sofferenze per l'arretratezza culturale di Recanati lo portarono al tentativo di fuga. Solo in seguito, nel 1822, ottenne il permesso di recarsi a Roma, dalla quale fece ritorno profondamente deluso per la meschinità degli uomini e la frivolezza delle donne.

Poco dopo essere tornato nella sua Recanati, amata e odiata allo stesso tempo, ripartì alla volta di Milano, passando poi a Bologna, Pisa e Firenze.

Qui conobbe Antonio Ranieri, con il quale si trasferì a Napoli, città dove il poeta morì nel 1837. Le sue opere più importanti furono: lo Zibaldone, i Pensieri, l'Epistolario, le Operette Morali e i Canti.

Leopardi considerava la poesia un'isola felice nel mare del dolore al quale è condotto l'uomo.

Il poeta, meditando sul destino dell'uomo, giungeva alla conclusione dell'uomo come creatura debole e insignificante: vive e, dopo inutili sofferenze, si annulla fino alla morte, e quando avviene la natura non ne risente affatto. Visse perennemente nel così detto "dramma adolescenziale", cioè rimase deluso e scoraggiato dalla realtà perchè non era rose e fiori come lui l'aveva immaginata. Questo pessimismo fu causato dalla sua famiglia, dal rapporto con la sua età e dalla concezione storica dell'uomo.

Nelle sale cinematografiche italiane è uscito di recente un film in suo onore che racconta il poeta come un giovane ribelle; il regista, Mario Martone, afferma: "Leopardi parla a chiunque sia giovane, non solo anagraficamente, proprio per la spinta verso la libertà che lo caratterizzava".

Attraverso le sue poesie egli ha trasmesso grandi valori, tra i quali quello della continua ricerca della felicità. Non sempre questa felicità viene trovata dagli uomini, ma, a volte, l'atto di ricercarla è esso stesso la felicità.

Giacomo Leopardi este unul dintre cei mai mari poeți, cel mai faimos scriitor italian și, de asemenea, filozof.

Am ales să scriu despre această personalitate culturală datorită contribuției sale fundamentale în ceea ce privește literatura italiană. Și-a exprimat propriile idei despre viață, despre fericire, iar liceul meu îi poartă numele cu mândrie.

Leopardi a conceput fericirea ca fiind abținere de la suferință. Omenirea este întotdeauna în căutare de fericire, aceasta neînsemnând doar plăcerea trupului. Din păcate, această dorință a fericirii nu poate fi

satisfăcută, pentru că fiecare tip de fericire este o iluzie pură, o înșelătorie, o înșelătorie de care avem nevoie.

S-a născut în Recanati, un mic oraș din regiunea Marche, în 29 iunie 1798, originar dintr-o familie nobilă, dar pe plan economic în criză, din cauza felului greșit de administrare a averii tatălui său. Adelaide, mama lui, a făcut multe sacrificii ca să plătească toate datoriile.

În perioada de început și-a petrecut șapte ani în biblioteca tatălui său, fiind atât de devotat studiului, încât și-a compromis sănătatea. A învățat limbi străine, a aprofundat cultura și literatura clasică, a scris și a tradus mulți autori greci.

Între 1816 și 1819, poetul a fost convertit la religia catolică și și-a schimbat viziunea politică, trecând de la reacționari la democrații patrioți. Suferința decăderii în cultura din Recanati l-a ajutat să scape. Abia mai târziu, în 1822, a obținut permisiunea să plece la Roma de unde s-a întors profund dezamăgit de superficialitatea bărbaților și de frivolitatea femeilor. La scurt timp, el a plecat la Milano, apoi în Bologna, Pisa și Florence. Aici l-a întâlnit pe Antonio Ranieri, cu care s-a mutat la Napoli, oraș în care poetul a murit în 1837.

Cele mai importante lucrări ale lui au fost "Lo Zibaldone", "Pensieri", "L'epistolaio", "Le operette morali e canti".

Poezia lui a fost considerată o insulă fericită în marea tristă unde omul a fost condus.

Poetul, meditănd asupra destinului uman, a ajuns la concluzia că oamenii sunt slabi și au o viață nesemnificativă, iar după suferința nefolositoare mor. Când aceasta se întâmplă, natura nu e afectată deloc. A trăit (11) și s-a numit „echipa drama”, de aceea a fost dezamăgit și descurajat de realitate, că nu a fost atât de faimos cum și-a dorit. Pesimismul a fost cauzat de familia sa, de relația cu cei de vârsta lui și de conceptul istoric al lumii. În cinematografia italiană a rulat un film în care era înfățișat drept un tânăr rebel.

Regizorul de film Mario Martonu a spus: „Leopardi a vorbit cu cineva tânăr, nu numai la ani, din cauza libertății care îl caracterizează”.

Aprofundând poeziile sale, observăm că era în căutarea marilor valori, poezia lui este o continuă cerere pentru fericire. Nu întotdeauna această fericire este găsită de oameni, dar, câteodată, această căutare este fericirea adevărată.

Maria Lucia Hohan

Behind one of the most powerful brands of clothing design in Romania there is a delicate and discrete woman, Maria Lucia Hohan, who is 34 years old (she was born in 1980).

Maria Lucia Hohan is an example for ambition and perseverance, that many people should follow. She has proved to realize her dream, but brilliant talent and imagination have helped her to become one of the best in this profession. The thing that inspired me the most about her and the reason that I chose her for the essay protagonist is her motivation and that she didn't give up her dream career.

Maria Lucia had studied textile design at the famous Institute of Higher Applied Arts in Paris, after which she moved in Milan. After additional training in Italy she received many offers from international fashion houses, but Maria returned in her country, Romania.

At 23, Maria opened her first shop in Bucharest in 2003. Her beginning was discreet, but Maria had a good plan for the future. In the next years her designs have appeared in the most important fashion shops and she has become the favorite designer of the artists in Romania and abroad.

Maria participated at the Fashion Week in Paris, where the brand was successful and she began to receive orders from all around the world. So, celebrities like Jennifer Lopez, Ashley Tisdale, Jennifer Hudson, Christina Aguilera or Eva Longoria wore proudly her dresses.

This beautiful woman, made Romania a famous country, it is a pride to have such a talented designer, because she showed the world that her country has a lot of valuable people.

We live in a world of fashion, where clothes speak for us, and many young people want to become designers. All they have to do to be successful

in this job is to follow their dream, to believe in their dream and in themselves, they should not give up and get inspired from the beauties of this world. They should fight for what they want in life, for what makes them feel fulfilled, in any profession they chose it's important to be dedicated and enjoy what they do.

The future belongs to those who believe in the power of their dreams.

Dietro ad una delle più potenti marche di vestiti in Romania c'è una delicata e discreta donna, Maria Lucia Hohan, di 32 anni.

Maria Lucia Hohan è un esempio di ambizione e perseveranza, che molte persone devono seguire. Lei ha cercato di realizzare il suo sogno, ma il brillante talento e l'immaginazione l'hanno aiutata a diventare una delle migliori in questa professione. La cosa che ha ispirato me maggiormente riguardo lei e la ragione per la quale l'ho scelta come protagonista per il testo è la sua motivazione e che non rinunciò al suo sogno di carriera.

Maria Lucia ha studiato designe al famoso istituto “ Higher Applied Arts” a Parigi, dopo la quale si spostò a Milano. Dopo uno stage in Italia lei ricevette molte offerte da internazionali case di moda, ma Maria ritornò nel suo stato, la Romania.

A 23 anni Maria aprì il suo primo negozio a Bucarest nel 2003. Il suo inizio fu discreto, ma Maria ha un buon piano per il futuro. Negli anni successivi i suoi disegni sono apparsi nei più grandi magazzini di moda e lei

divenne la designer preferita tra gli artisti in Romania e nei dintorni. Maria partecipò alla settimana della moda a Parigi, dove la marca ebbe successo e lei iniziò a ricevere offerte da tutto il resto del mondo. Così celebrità come Jennifer Lopez, Ashley Tisdale, Jennifer Hudson, Christina Aguilera o Eva Longoria indossano coraggiosamente i suoi vestiti.

Questa bella donna fece della Romania un paese famoso, è un orgoglio avere una così talentuosa designer, perché lei mostrò al mondo che la sua nazione ha molte valorose persone.

Noi viviamo in un mondo di moda dove i vestiti parlano per noi, e molte giovani persone vogliono diventare designer.

Tutti vogliono avere successo in questo lavoro, e seguire i loro sogni, per credere nei loro sogni e in loro stessi, loro non devono arrendersi e devono essere ispirati dalle bellezze del mondo.

Devono lottare per quello che vogliono nella vita, per cosa li fa sentire completi, in tutto e in qualsiasi professione loro scelgano è importante dedicarsi e amare ciò che fanno.

Il futuro appartiene a quelli che credono nel potere dei loro sogni.

În spatele unuia dintre cele mai puternice branduri vestimentare din România se află o femeie delicată și discretă, Maria Lucia Hohan, de 32 de ani.

Maria Lucia Hohan este un exemplu de ambiție și perseverență, pe care mulți oameni ar trebui să îl urmeze. Ea a dovedit că și-a realizat visul, dar talentul sculptor și imaginația au ajutat-o să devină una dintre cele mai bune în această profesie. Lucrul care m-a inspirat pe mine cel mai mult la ea și motivul pentru care am ales-o drept protagonista eseului constau în motivația acesteia, faptul că nu s-a dat bătută niciodată în drumul spre cariera visată.

Maria Lucia Hohan a studiat design textil la faimosul

Institut Superior de Arte Aplicate de la Paris, după care s-a mutat la Milano. După stagiul în Italia a primit numeroase oferte de la case de modă internaționale, dar Maria s-a întors în țara sa natală, România.

La 23 de ani, Maria și-a deschis primul atelier în București, în anul 2003. Începutul ei a fost unul timid, dar Maria avea un plan bine pus la punct pentru viitor. În următorii ani, creațiile ei au apărut în cele mai importante reviste de modă și a devenit designerul preferat al artistelor din România și din străinătate.

Maria a participat la Săptămâna Modei de la Paris, unde brandul a avut success și ea a început să primească comenzi din toată lumea. Astfel, celebrități precum Jennifer Lopez, Ashley Tisdale, Jennifer Hudson, Christina Aguilera sau Eva Longoria i-au purtat cu mândrie rochiile.

Aceasta frumoasă femeie a făcut România o țară cunoscută, este o mândrie să avem un designer atât de talentat, pentru că ea a arătat lumii faptul că țara ei are o mulțime de oameni valoroși. Trăim într-o lume a modei și hainele vorbesc pentru noi, o lume în care mulți tineri își doresc să devină designeri. Tot ceea ce trebuie ei să facă pentru a avea succes în această meserie este să își urmeze, să creadă cu tărie în visul lor și în forțele proprii, ei nu trebuie să se dea bătăuți și să se inspire din frumusețile acestei lumi. Cu toții ar trebui să lupte pentru tot ceea ce își doresc în viață, pentru ce îi face să se simtă împliniți, orice meserie și-ar alege e important să fie dedicați și pasionați. *Viitorul aparține celor care cred în puterea viselor lor.*

Prada: the history of a great company of fashion in Italy.

I choose Prada because it is a brand made in Italy and it produces good things that apply a lot.

The story of this factory began in 1913 when Mario Prada opened his first Atelier in Milano in the centre of the city, in Galleria Vittorio Emanuele II. It is Miuccia Prada, the granddaughter of Mario, who, from 1980, is the creator of Prada. She was in the 1960 an actress at the Piccolo Teatro di Milano. In the 1978 with the help of the husband Patrizio Bertelli, she transformed her brand Prada in an international brand of luxury items.

In few years she was able to create articles like Luis Vuitton, Chanel and Gucci. In 1980 she launched a fashion: MUST HAVE and she created small bags and mini rucksack with a triangle that will be the new logo of Prada. She used a new material, a nylon patented that is light as the silk.

After 3 years Prada started to create shoes and women dress. And after reaching truce with the Italian press, the team became a presence out of fashion, with their interests in contemporary art. In these years, the Italian press didn't give to Prada the best importance, but when in England and in America all the people speak about Prada fashion, this is the most important success for Miuccia Prada.

Prada is also important for other things, Prada brand now is the owner of "LUNA ROSSA" and the husband of Miuccia Prada tried to obtain the America's Cup 2000. From these years, Prada produce items and dresses also for sport, sail's shoes, jackets etc.

Now Prada is also the owner of Church's brand. "Prada" now is all over the world with its mono brand shops. It is one of the most important brand in the world.

Prada is the work of a lifetime and constancy and love seat in the realized of it.

Ho scelto Prada perché è un marchio made in Italy e produce cose buone che valgono.

La storia di questa industria iniziò nel 1913 quando Mario Prada aprì il suo primo atelier a Milano nel centro della città, nella Galleria Vittorio Emanuele II. Miuccia

Prada, la nipote di Mario, che, dal 1980, è il creatore di Prada. Lei fu nel 1960 un'attrice al Piccolo Teatro di Milano. Nel 1978 con l'aiuto dello zio Patrizio Bertelli, lei trasformò la sua firma Prada in una linea di prodotti di lusso ed internazionale.

In pochi anni lei fu abile nel creare articoli come Luis Vuitton, Chanel e Gucci. Nel 1980 lei lanciò una moda. IL MUST HAVE e creò piccole borse e mini zaini con un triangolo che poi sarà il nuovo logo di Prada. Lei usò un nuovo materiale, il nylon che è luminoso come il sintetico.

Dopo tre anni Prada iniziò a creare scarpe e vestiti da donna. In questi anni la stampa italiana non diede, però, a Prada la migliore importanza, ma quando in Inghilterra ed in America tutte le persone iniziarono a parlare della moda di Prada, questo fu il più grande successo per Miuccia Prada. E dopo avere raggiunto una tregua con la stampa italiana, il team è diventato una presenza dalle mode, con i suoi interessi nell'arte contemporanea.

Prada è importante anche in altri campi, la sua firma è adesso padrona della "LUNA ROSSA" e lo zio provò a conquistare l'"AMERICA'S CUP 2000". Durante questi anni, Prada produce una linea di prodotti e vestiti anche per lo sport, scarpe, giacche, etc.

Adesso Prada è anche padrone del marchio Church. Come marca è presente in tutto il mondo con i negozi monomarca. È una delle più importanti industrie nel mondo.

Prada rappresenta il lavoro di una vita e la costanza e l'amore posto nella realizzazione di esso.

Am ales subiectul Prada pentru că acesta este un brand italian și produce articole de calitate care sunt la mare căutare.

Povestea acestei fabrici a început în anul 1913, când Mario Prada și-a deschis primul lui atelier în centrul orașului Milano, în Galleria Vittorio Emanuele II. Miuccia Prada, fiica cea mare a lui Mario este din 1980 creatorul principal al casei de moda Prada. Ea a fost în 1960 actriță la Teatrul Piccolo din

Milano. În 1978, ea cu ajutorul soțului ei, Patrizio Bertelli, au transformat brandul Prada într-un brand internațional cu articole de lux. În câțiva ani ea a putut crea articole precum cele Louis Vuitton, Chanel sau Gucci. În anul 1980, ea a lansat o moda numită "Must Have" și a creat genți mici și mini rucsacuri având ca emblemă un triunghi care va deveni noul logo Prada. Ea a folosit un material nou, cu nailon care stralucește ca mătasea pe care l-a patentat. După trei ani, Prada a început să creeze pantofi și rochii pentru femei.

În acești ani, presa italiană nu a dat prea multă importanță casei de modă Prada, dar când în Anglia și în America toată lumea vorbea despre Prada, a fost cel mai important succes pentru Miuccia Prada. După ce ajunge la o înțelegere cu presa italiană, echipa a devenit o prezență, o autoritate în modă, cu idei proprii în arta contemporană.

Prada este de asemenea importantă și pentru alte lucruri. Brandul Prada este acum proprietarul „Luna Rosa”, și soțul Miucciei Prada a încercat să obțină Cupa Americii 2000. De câțiva ani, Prada produce articole vestimentare și rochii și pentru sport, pentru navigație, pantofi, jackete și altele.

Acum Prada este de asemenea proprietarul brandului "Church". Prada este acum în toată lumea cu propriile magazine de prezentare. Acesta este unul dintre cele mai importante branduri din lume.

Prada este rezultatul unei munci titanice, este o operă de artă, pentru a cărei realizare au fost depuse multă iubire, trudă și pasiune.

Iuliu Maniu

The most important reason why I chose to write about this person is that he is part of the geographical area where I live and study. Iuliu Maniu was descendant of a noble family from Salaj, being the grandson of Simion Barnutiu. His name is connected to two locations near Șimleu Silvaniei, Badacin and Bobota, as well as to the “Iuliu Maniu” Technical College.

Second, he was a very important person who fought for the peace and communion of people of all nationalities in Transylvania, and he also fought for respecting the rights of Romanians in these areas. The quality which got him in the top of political life was his morality,

this is why he is also mentioned as the “sphinx of Badacin”, his place of birth, which was also the place where later on he could retire to rest.

During the research of this subject I found out many pieces of information that I had not known before about the history of Romanians from Transylvania and about Iuliu Maniu’s democratic formation. Besides these I also learned to have a much more positive attitude about how to live together with people of other nationalities here in Transylvania. I also found out that he fought in WWI in Italy. I appreciate Iuliu Maniu’s contribution for the “Great Unity” of the 1st of December, 1918 and his position in democratic politics.

I encourage other students who are interested in the true principles about democratic politics to gather some information from books about the life and personality of Iuliu Maniu and other historical personalities. I am

sure they will find out new things about democracy and the relationship between different nationalities from here or anywhere in the world.

My generation has a selected education. We are part of a family with a rich culture which promotes the value of understanding and respect for each other. This is the only way to have “Unity in diversity” in those territories where we live, learn and have fun.

La ragione più importante per cui ho scelto di scrivere riguardo questa persona è che è parte della zona geografica dove vivo e studio. Iuliu Maniu era discendente di una famiglia nobile della Sălaj essendo il nipote di Simion Barnutiu. Il suo nome è connesso con due località vicine a Simleu Silvaniei, Badacin e Bobota, così come al Collegio Technico “Iuliu Maniu”.

In oltre lui era una è persona molto importante che lottò per la pace e la comunione di tutte le popolazioni di tutte le nazionalità in Transilvania e ha anche lottato per il rispetto dei diritti dei Romeni in queste zone. La qualità che l’ha portato a alla vetta della vita politica è la moralità che lo ha portato anche ad essere chiamato “Sfinge del Badacin” il luogo dove è nato e è anche il posto dove dopo si ritirò a riposare.

Durante la ricerca ha trovato molte informazioni che io non conservo riguardo la formazione democratica di Iuliu Maniu. Oltre questo ho imparato anche ad avere un atteggiamento molto più positivo verso la vita in comune con persone di altre nazionalità qui in Transilvania. Ho anche visto che ha combattuto in Italia nella I Guerra Mondiale. Apprezzo il contributo di Iuliu

Maniu per la Grande Unione del 1 Dicembre 1918 e la sua posizione fra i politici democratici.

Incoraggio gli altri studenti che sono interessati ai veri principi della democrazia a prendere informazioni dai libri che trattano la vita e la personalità di Iuliu Maniu e le altre personalità storiche.

Sono sicuro che potranno scoprire nuove cose riguardo la democrazia e la relazione fra le diverse nazionalità qui o in qualsiasi altro paese del mondo.

La mia generazione ha un'educazione ristretta. Siamo parte di una famiglia con una cultura che promuove il valore del capirsi e del rispettarci l'un l'altro. Questo è l'unico modo per essere "uniti nelle diversità" in questi territori dove viviamo, conoscere e divertirci.

Motivul

esențial pentru care am ales să prezint această personalitate este apartenența sa la spațiul geografic în care eu trăiesc și învăț. Iuliu Maniu era descendentul unei familii de nobili români din Sălaj, fiind nepotul lui Simion Bărnuțiu. Numele său este legat de două localități din

apropierea orașului Șimleu Silvaniei, Bădăcin și Bobota, precum și de numele Colegiului Tehnic din Șimleu Silvaniei.

În al doilea rând, a fost o personalitate istorică importantă, care a luptat pentru comuniunea și conviețuirea pașnică a tuturor naționalităților din Transilvania, militând pentru respectarea drepturilor românilor de pe aceste meleaguri. Calitatea care l-a adus în vârful vieții politice a fost moralitatea sa, de aceea a fost supranumit "Sfinxul de la Bădăcin".

În urma cercetării subiectului ales, am dobândit multe informații noi despre istoria românilor din Transilvania și mai ales despre formația democratică a lui Iuliu Maniu. De asemenea, alături de noile cunoștințe, am învățat să împărtășesc o atitudine pozitivă în ceea ce privește conviețuirea cu alte

naționalități din Transilvania. De asemenea, am aflat că a fost înrolat în armată în timpul Primului Război Mondial pe frontul italian.

Apreciez contribuția lui Maniu la Marea Unire de la 1 decembrie 1918 și poziția lui în politica democratică. Recomand altor colegi, interesați de principiile democratice, să se informeze din cărți despre personalitatea lui Iuliu Maniu, dar și despre alte personalități istorice. Sunt convins ca vor afla multe lucruri noi despre democrație, despre relațiile dintre diferite naționalități de aici sau de oriunde altundeva din lume.

Generația mea are o educație aleasă. Facem parte din familii cu o cultură bogată, care promovează valorile înțelegerii și respectului celor de lângă noi. Aceasta este singura cale de a avea unitate în diversitate în acele teritorii unde noi trăim, învățăm și ne distrăm.

Giuseppe Garibaldi

The most important reason why I chose to write about his is that he is very important person to understand the Italian history.

He was born in Nice on 1807. Nice was in that time under the reign of Victor Emmanuel I of Sardinia.

Garibaldi, when he was young, joined the secret society La Giovine Italia of the republican Mazzini.

I think that his most important action is Expedition of Thousand. He gathered thousand volunteers called I Mille or Redshirts to go to the

Kingdom of two Sicilies. Garibaldi led the volunteers to victory. Sicilian people loved him. Having conquered Sicily, he crossed the Strait of Messina and marched to the North.

But Garibaldi was a republican and the Prime Minister, Cavour, with the king, Victor Emmanuel II, were afraid because Garibaldi could create a Republic. So Victor Emmanuel II decided to march from Piedmont to the South.

The meeting between Garibaldi and Victor Emmanuel II at Teano is the most important event in modern Italian history. With this meeting Expedition of Thousand finished. In fact Garibaldi greeted Victor Emmanuel II as king of Italy giving the king all the land conquered after the Expedition of Tousand.

I think if there wasn't Garibaldi it would have been very difficult to unite Italy. However Garibaldi did a lot of mistakes and now some historians

consider him not a very good person. But in general Garibaldi is considered as one Italy's "father of the fatherland". He was buried in his farm on the island of Caprera (a very beautiful island) alongside his wife and his children.

I chose to speak about this person because the entire history of Italy was changed because of him. He is an example because he put all his efforts for a better future of Italy, he didn't care only about himself, but about all the citizens of Italy. He inspires me and I consider him a model for the young generation.

La piu' importante ragione per la quale ho scelto di scrivere su di lui e' che e' una persona molto importante per capire la storia d'Italia. Nacque a Nizza nel 1807. Nizza era sotto il governo di Vittorio Emanuele I di Sardegna.

Garibaldi, quando era giovane, si uni' alla societa' segreta La Giovine Italia del repubblicano Mazzini.

Penso che la sua azione piu' importante e' la Spedizione dei Mille. Raduno' 1000 volontari, I Mille o Magliette Rosse, per andare nel Regno delle due Sicilie. Garibaldi guido' i volontari alla vittoria. La popolazione siciliana lo amava. Avendo conquistato la Sicilia, attraverso' lo Stretto di Messina e marcio' verso il nord.

Ma Garibaldi era un repubblicano e il Primo Ministro, Cavour, con il re Vittorio Emanuele II, erano spaventati perche' Garibaldi poteva creare una Repubblica. Così' Vittorio Emanuele II decise di marciare verso sud. L'incontro a Teano tra Garibaldi e Vittorio Emanuele II e' il piu' importante evento nella storia italiana moderna. Con questo incontro la Spedizione dei Mille fini'. Infatti Garibaldi saluto' Vittorio Emanuele II come re d'Italia dando al re tutte le terre da lui conquistate.

Penso che se non ci fosse stato Garibaldi, sarebbe stato molto difficile unire l'Italia. Comunque Garibaldi fece un sacco di errori e ora

alguni istorici lo considerano una persona non molto buna. Ma in gnerale Garibaldi e' considerato una delle piu' importanti persone per la storia d'Italia che sono chiamate padri della madrepatria. Fu seppellito nella sua fattoria sull'isola di Capra (un'isola molto bella) vicino a sua moglie e i suoi ragazzi.

Ho scelto di parlare di questa persona perche' l' intera storia d'Italia fu cambiata da lui. E' un esempio perche' ha impiegato tuti i suoi sforzi in un futuro migliore dell'Italia, non gli importava solo di se stesso, ma di tutti i cittadini d'Italia. Mi inspira e lo considero un modello per la giovane generazione.

Cel mai important motiv pentru care am ales să scriu despre Giuseppe Garibaldi este importanța lui în istoria Italiei.

El s-a născut la Nisa în 1807 care la vremea aceea era sub conducerea lui Victor Emanuel I rege al Sardiniei.

Garibaldi când a fost mai tânăr s-a alăturat societății secrete „La Giovine Italia” al republicanului Mazzini.

Cred ca cea mai importantă contribuție a sa este *Expediția celor 1000*. El a adunat sute de voluntari numiți „I Mile” sau „Cămășile Roșii”

pentru a merge în regatul celor două Sicilii. Garibaldi a condus voluntarii spre victorie. Sicilienii l-au acceptat imediat. După ce a cucerit Italia a traversat strâmtoarea Messina și a mărșăluit spre nord.

Garibaldi era republican de aceea primului ministru Cavour și regelui Victor Emanuel al II-lea le-a fost teamă deoarece Garibaldi putea

crea o republică. Așa că Victor Emanuel al II-lea a decis să mășăluească din Piedmont spre sud să-i întâlnească forțele.

Întâlnirea dintre Garibaldi și Victor Emanuel al II-lea la Teono este cel mai important eveniment din istoria modernă a Italiei. Cu această întâlnire *Expediția celor 1000* s-a terminat. De fapt Garibaldi a cedat regelui Italiei toate pământurile cucerite.

Cred că dacă nu era Garibaldi ar fi fost foarte dificil să se unească Italia. Deși Garibaldi a făcut multe greșeli, uni istorici nu-l consideră un personaj pozitiv. Acum Garibaldi este considerat unul dintre "Tații pământului Italian".

La moartea lui a fost îngropat la ferma sa din insula Caprera alături de soția și copii lui.

Am ales să vorbesc despre această persoană deoarece toată istoria Italiei a fost schimbată. El este un exemplu deoarece și-a depus toate eforturile pentru un viitor mai bun și deoarece nu îi păsa numai de el ci de toți cetățenii Italiei. El mă inspiră și îl consider un model pentru tânăra generație.

Nascita: 17 Agosto 1872, Caras – Severin; Morte: 3 Settembre 1950, Bucharest. Lui è stato un inventore Rumeno, aviatore. Nel 18 Gennaio 1906 ha fatto il primo volo con una macchina più leggera dell' aria.

Quello che ha determinato in me la scelta di questo soggetto è la storia di questa persona, la sua passione e la sua perseveranza. Fin' da bambino lui era attratto dalla

meccanica e dalla fisica ma le sue condizioni economiche lo hanno bloccato. Nonostante tutto questo lui ha continuato a studiare il problema del volo ed ha combattuto per il suo progetto “ aeroplanul – automobil”, la macchina “Vuia I”, conosciuta anche come “Liliacul”. In fine lui è riuscito a costruire il suo aereo (uno dei primi al mondo e la prima macchina che ha volato usando il suo stesso motore senza usare forze ausiliarie per decollare). Sicuramente il suo primo volo è stato di 12 m in lunghezza ad un' altezza di solo 1 m; ma questo ha aperto la strada per i voli ad un' altitudine di 11 km (o anche di più) sopra i continenti e gli oceani. La sua macchina è stata anche la prima al mondo ad avere pneumatici aprendo la strada ad un decollo ed un atterraggio più leggeri; una copia di questa macchina è esibita davanti all' aereoporto di Timisuaara.

Personalmente, l' analisi di questa grande personalità come una conferma di quello che ho pensato: se potrebbe qui esserci una “chiave” di successo questa è la perseveranza nata da una sincera passione di cui c' è permanentemente bisogno.

Este născut la 17 August 1872, Caraș-Severin; decedat la 3 Septembrie 1950, București. A

fost un inventator român pionier al aviației. Pe data de 18 ianuarie 1906 a realizat primul zbor cu o mașină mai grea decât aerul.

Ceea ce m-a determinat în alegerea acestui subiect a fost povestea personală, pasiunea și perseverența acestui pionier al aviației. Încă de când era copil, a arătat atracție pentru mecanică și fizică, dar starea financiară l-a împiedicat. În ciuda faptului că avea o condiție financiară precară, el a continuat să studieze problema zborului și a luptat pentru proiectul său “aeroplanul-automobil,” mașina€ numită “Vuia I” sau “Liliacul”. În final, a reușit să-și construiască avionul, unul dintre primele avioane, respectiv prima mașinărie care s-a înălțat folosindu-și propriul motor (fără a folosi o forță auxiliară). Primul său zbor a fost la o altitudine de 1 m și s-a desfășurat pe o lungime de 12 m. Acesta a deschis calea către zboruri de până la 11km altitudine (sau mai mult) peste continente și oceane. De asemenea, mașinăria lui a fost prima care a folosit roți pneumatice, deschizând calea mai ușoară pentru decolare și aterizare. O copie a acestei mașini se află în fața aeroportului din Timișoara.

Personal, analiza acestei mari personalități vine ca o confirmare a ceea ce eu credeam: dacă există o cheie a succesului, această ar fi perseverența născută din pasiunea sinceră și permanentă. Mesajul pe care doresc să îl transmit este acela de a lupta pentru visul nostru indiferent de piedici. De cele mai multe ori, soluția stă în noi și este de datoria noastră să ne realizăm visele. Dacă acestea vor deveni realitate, vom putea spune... ”putem zbura”.

Leonardo DaVinci

Leonardo DaVinci was an Italian painter, sculptor, architect, musician, mathematician, engineer, inventor, anatomist and writer. He is considered to be one of the greatest painters of all time and the most diversely talented person ever to have lived. His genius epitomized the Renaissance humanist ideal.

He was born in the Republic of Florence in a rich family and when he was a child he started to show his great capacities so his father let him go in Verrocchio's workshop to learn painting and projecting.

When he became adult he started to work as painter and inventor in lots of Italian states: Florence's Republic, Duchy of Milano, Venetian Republic and Roman papal state. Then he spent the last time of his life working for Francis I: at the time the king of France.

Among the most important paintings he made, there is the portrait we know as „La Gioconda” (exposed in Louvre museum in Paris): the enigmatic portrait of a noble woman some people say it hides a lot of secret meanings.

Also interesting is the fresco called „L'ultima Cena („The Last Supper”) exposed in Santa Maria delle Grazie in Milan in which he represented the last supper between Christ and his apostles.

But Leonardo DaVinci was not only a painter: he was also an engineer, inventor, and anatomist; in fact he let us a lot of anatomic drawings and technological projects (for example a flying machine he can't make fly but he started to invent).

I choose Leonardo DaVinci because he is the principal example of poliedric geniality which manage to apply herself in all the factors of scientific but also artistic-literary knowledge. There are not many people as Leonardo. who are able to use their capacities and realize their deepest ambitions as he have done;but, whe you meet a similar personality, you understand this one can give a lot to himself and to the world around him.

Nato il 15 Aprile 1452 – Morto il 2 Maggio 1519 Leonardo DaVinci è stato un pittore, scultore, architetto, musicista, matematico, ingegnere, inventore, anatomista e scrittore italiano. È considerato uno dei più grandi pittori di tutti i tempi ed il più controverso talento mai esistito. Il suo genio incarna l'ideale umanista rinascimentale.

È nato nella Repubblica di Firenze da una famiglia ricca e quando era un bambino iniziò a manifestare le sue grandi capacità così suo padre gli permise di andare nella bottega del Verrocchio per imparare a dipingere e progettare. Quando divenne adulto iniziò a lavorare come pittore ed inventore in molti stati Italiani: la Repubblica di Firenze, il Ducato di Milano, la Repubblica di Venezia e lo Stato Pontificio Romano. In seguito trascorse l'ultimo periodo della sua vita lavorando per Francesco I, al tempo re di Francia.

Tra le più importanti opere che lui ha fatto c'è il ritratto che noi conosciamo come "La Gioconda" (esposto nel museo dell' Louvre a Parigi); l'enigmatico ritratto di una nobildonna che molte persone ritengono nasconda molti significati segreti. Interessante è anche l'opera: "L'Ultima Cena" (esposta in Santa Maria delle Grazie a Milano) nella quale lui ha rappresentato l'ultima cena fra Cristo e i suoi apostoli.

Ma Leonardo DaVinci non è stato solo un pittore: lui era anche un ingegnere, inventore ed anatomista; infatti lui ci ha lasciato molti disegni anatomici e progetti tecnologici (per esempio una macchina volante che lui non è riuscito a far volare ma che ha iniziato ad inventare).

Io ho scelto Leonardo DaVinci perché lui è l'esempio principale di genialità poliedrica che riesce ad applicarsi in tutti i campi della conoscenza scientifica ma anche artistico-letteraria.

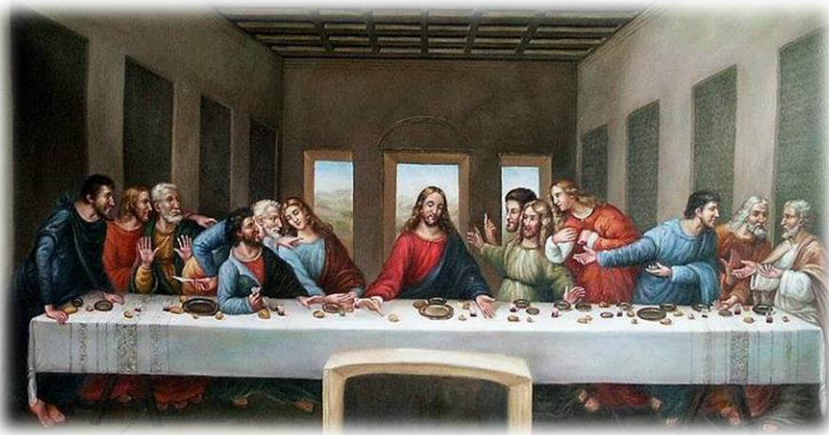
Non ci sono molte persone come Leonardo, capaci di usare le loro qualità e realizzare le loro più profonde ambizioni come ha fatto lui; ma, quando incontri una personalità simile, capisci che questo può dare molto a se stesso ed al mondo intorno a lui.

Leonardo DaVinci a fost un pictor, sculptor, arhitect, muzician, matematician, inginer, inventor, specialist în anatomie și scriitor italian. El este considerat ca fiind unul dintre cei mai mari pictori a tuturor timpurilor și

una dintre cele mai talentate persoane care a trăit vreodată. Geniul său rezumă idealul umanist al Renașterii.

S-a născut în Republica Florența într-o familie bogată, și de mic copil și-a arătat capacitățile speciale pe care le avea, așa că tatăl sau l-a trimis la atelierul profesorului Verrocchio, pentru a învăța să picteze și să deseneze.

După ce a crescut a început să lucreze ca pictor și inventator și în celelalte state italiene: Ducatul Milano, Republica Veneția, Vatican. Ultima perioadă din viață și-a petrecut-o lucrând pentru regele Francisc I al Franței.

Printre cele mai importante picturi făcute de el sunt portrete precum: „La Gioconda”(Mona Lisa) care este expusă la muzeul Luvru din Paris, enigmaticul portret al unei femei despre care unii oameni spun că ascunde multe secrete. De asemenea interesantă e și fresca „Cina cea de taină” din biserica Santa Maria delle Grazie aflată la Milano, frescă în care este reprezentată ultima cină dintre Iisus Hristos și apostolii săi.

Dar Leonardo DaVinci nu a fost numai pictor a fost inginer, inventator, anatomist. A lăsat multe desene și proiecte anatomice. De fapt el ne-a lăsat multe proiecte tehnologice și desene anatomice (de exemplu: o mașină zburătoare pe care nu a putut-o face să zboare, dar a desenat-o).

Am ales să vi-l prezint pe Leonardo DaVinci, deoarece este cel mai bun exemplu de om genial, spirit enciclopedic, ce s-a implicat în toate domeniile științifice, artistice și literare. Nu sunt foarte mulți oameni ca Leonardo, care pot să își folosească capacitatea pentru a-și realiza cele mai puternice ambiții, însă, când cunoaștem o astfel de persoană ne putem da seama că unul ca el poate ajuta enorm umanitatea.

Vlad the Impaler – Vlad Țepeș

Vlad III, Prince of Wallachia (1431–1476/77), was a member of the House of Drăculești, a branch of the House of Basarab, also known by his patronymic name: Dracula. He was posthumously dubbed Vlad the Impaler. Vlad was born in Sighisoara, Transylvania, Kingdom of Hungary (today part of Romania), in the winter of 1431 to Vlad II Dracul, future voivode of Wallachia. His father, Vlad II Dracul, was a member of the Order of the Dragon, which was founded to protect Christianity in Eastern Europe.

Vlad III fought many battles with the Ottomans who invaded Europe after the fall of Constantinople in 1453, the Ottomans subduing the Christian population. He protected the rest of the Christian Europe while fighting the fire of Islamism and he tried to keep his people free from the subduers as much as possible.

As the cognomen “The Impaler” suggests, his practice of impaling his enemies is part of his historical reputation. During his lifetime, his reputation for excessive cruelty spread abroad, to Germany and elsewhere in Europe.

Romanian and Bulgarian documents from 1481 onwards portray Vlad as a hero, a true leader, who used harsh yet fair methods to reclaim the country from the corrupt and rich boyars. Moreover, all his military efforts were directed against the Ottoman Empire which explicitly wanted to conquer Wallachia.

Extract from "The Slavonic Tales": *“And he hated evil in his country so much that, if anyone committed some harm, theft or robbery or a lye or an injustice, none of those remained alive. Even if he was a great boyar or a priest or a monk or an ordinary man, or even if he had a great fortune, he couldn't pay himself from death.”*

An Italian writer, Michael Bocignoli from Ragusa, in his writings from 1524, refers to Vlad Țepeș as: *“It was once (in Wallachia), a prince Dragul by his name, a very wise and skillful man in war”.*

Interesting Facts: The noun *drac* "dragon" itself continues Latin *draco*. Thus, Dracula literally means "Son of the Dragon". In October 2011, Prince Charles publicly claimed that he is a descendant of Vlad the Impaler. His Romanian patronymic, *Dragwlya* "is a diminutive of the epithet *Dracul* carried by his father Vlad II, who in 1431 was inducted as a member of the Order of the Dragon.

Also, the Prince of Wallachia had relations during his life with the Bran Castle, which started as an wooden fortification builded by the Teutonic Knights later rebuilt as a fortified castle and now stands as one of the most beautiful touristic attractions in Romania. The castle protected for many years an important commercial route and pass between the two historical regions of Transylvania and Wallachia.

Vlad III, principe di Valacchia (1431-1476/77) era un membro della casa di Drăculești, un ramo della casa di Barab, conosciuto anche con il patronimico nome: Dracula. Lui è stato successivamente chiamato Vlad l'Immobilizzatore. Vlad è nato in Sighisoara, Transilvania, Regno di Ungheria (oggi parte della Romania), nell'inverno del 1431 da Vlad II il Demone, futuro governatore di Valacchia. Suo padre, Vlad II il Demone, era un membro dell'Ordine dei Draghi, fondata per proteggere la cristianità nell'est Europa. Certamente se si analizza ciò nel contesto europeo nel 15° secolo si nota che questa crudeltà era davvero comune in Europa contro tutte le regole.

Vlad III ha avuto diverse battaglie con gli Ottomani Islamici che invasero l'Europa dopo la caduta di Costantinopoli nel 1453, gli ottomani sottomisero la popolazione cristiana. Lui protesse il resto dell'Europa cristiana mentre combatteva il fuoco dell'Islam e lui cercò di salvare il suo popolo dalle sottomissioni il più possibile.

Come l'appellativo "l'immobilizzatore" consiglia, la sua pratica di fermare i suoi nemici è parte della sua reputazione storica. Durante la sua vita, la sua reputazione di eccessiva crudeltà si è estesa all'estero in Germania e altrove in Europa.

Documenti rumeni e bulgari del 1481 ritrae Vlad come un eroe, un vero leader, che usò metodi duri ma equi per reclamare il paese dalla corruzione e da ricchi boiardi. Inoltre, tutti i suoi sforzi militari erano diretti contro l'Impero Ottomano che voleva esplicitamente conquistare la Valacchia. Estratto dai "I Racconti Slavi": *"E lui odiava il male nel suo paese così tanto che, se qualcuno commetteva qualche danno, rapina o rapimento o una liscivia o un'ingiustizia, nessuno di questi sopravviveva. Anche se costui era un fantastico boiardo, o un prete o un monaco o un*

uomo ordinario, o anche se aveva ricchezze, non poteva scappare alla morte".

Uno scrittore italiano, Michele Bocignoli di Ragusa, nei suoi scritti del 1524 si riferisce a Vlad Tepes come: *"C'era una volta (in Valacchia) un principe di nome Dracula, un uomo davvero saggio e abile in guerra"*.

Il nome "dracula" viene dal fatto che suo padre era un membro di un vero esclusivo ordine, "l'Ordine del Drago" istituito dalla famiglia Battery o probabilmente dalle regole australiane, per radunare le persone per combattere contro l'espansione ottomana in Europa.

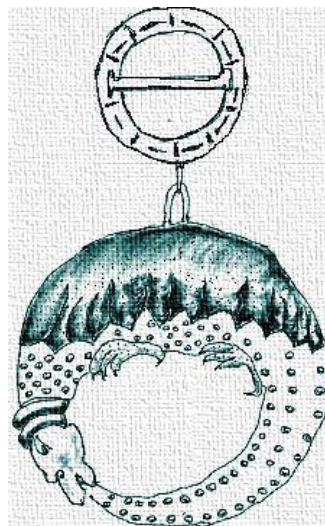
Nell'Ottobre del 2011, il Principe Carlo dichiarò pubblicamente che lui era il discendente di Vlad l'Immobilizzatore.

Il suo appellativo rumeno "Dragwyla" è un diminutivo del suo aggettivo "il Demone" trasmesso da suo padre Vlad II, che in 1431 fu introdotto come un membro dell'Ordine del Drago.

Inoltre, il principe di Valacchia aveva rapporti durante la sua vita con il castello Bram, che parti come una fortificazione di legno costruito dai cavalieri teutonici e ora è una delle attrazioni turistiche più belle in Romania.

Il castello protetto come una strada di commercio importato e passaggio per alcuni anni. Vlad l'Immobilizzatore è stato imprigionato qui per due mesi.

Per me Vlad Țepeș è la perfetta immagine di un eroe nazionale che ha fatto tutto per il suo paese e la sua gente. Lui è un esempio di una forte personalità, senza tener conto di influenze esterne quando governava. Si trattava di decidere.

Vlad al III-lea, prințul Valahiei, a fost membru al Casei de Drăculești, o ramură a Casei lui Basarab, cunoscut și sub numele de Dracula. A fost mai apoi supranumit Vlad Țepeș. Vlad s-a născut la Sighișoara, Transilvania, Regatul Ungariei (astăzi parte din România) în iarna anului 1431, tatăl său fiind Vlad al II-lea Dracul, viitorul voievod al Valahiei. Tatăl său a fost membru al Ordinului Dragonului, ordin care a fost fondat cu scopul apărării creștinismului în Europa de Est.

Vlad al III-lea a purtat multe lupte împotriva otomanilor islamici care au invadat masiv Europa după căderea Constantinopolului în 1453,

otomanii capturându-i pe creștini. El proteja restul Europei creștine în timp ce lupta cu focul islamismului și încerca să își apere oamenii liberi de cotropitori.

Așa cum sugerează și porecla sa –, „Țepeș”, obiceiul său de a trage condamnații în țeapă este parte a reputației sale de-a lungul timpului. Reputația sa de om crud s-a răspândit peste granițe până în Germania și alte state medievale din Europa. Desigur, dacă analizăm acest aspect în contextul european al sec. XV, vedem că această severitate era răspândită în rândul conducătorilor europeni.

Documente scrise în limba română și bulgară îl prezintă pe Vlad ca fiind un erou, un adevărat lider, care a folosit metode crude, însă drepte, pentru a salva țara din mâinile boierilor corupți. Cu atât mai mult, forțele sale militare erau trimise împotriva Imperiului Otoman, care dorea să cucerească Valahia. Fragment din *Povești slavonice*: *“Iar el ura răul din țara sa atât de mult încât, dacă cineva comitea o crimă, nu scăpa cu viață. Chiar dacă era boier, preot, călugăr sau om de rând, chiar dacă era foarte bogat, el nu putea să își plătească viața”*.

Un scriitor Italian, Michael Bocignolli, din Ragusa, scria despre Vlad Țepeș în 1524 astfel: *“Era odată un prinț cu numele de Dracul, un om foarte înțelept și talentat în arta războiului”*.

Curiozități: - Substantivul “dracul” vine de la tatăl său care a fost membru al unui ordin exclusivist “Ordinul Dragonului”, întemeiat în 1408 de Sigismund, cu scopul de a aduna oameni în jurul ordinului pentru a lupta împotriva expansiunii otomane în Europa. Ordinul Dragonului era un ordin cavaleresc asemănător cu cel al Templierilor și avea ca scop protejarea creștinismului, în special combaterea forțelor otomane, Ordinul adunând în jurul său nobili maghiari, polonezi, saxoni, cehi, valahi, danezi.

În octombrie 2011, Prințul Charles a recunoscut ca este urmaș al lui Vlad Țepeș.

Pentru mine, Vlad Țepeș este imaginea perfectă a unui erou național, care a făcut tot posibilul pentru oamenii și țara sa. Este un exemplu de conducător ferm, care nu lua în seamă influența externă când era cazul să ia decizii.

Imagine a grupului de elevi români și italieni, implicați în proiect, în vizită la castelul Bran după ce au vizitat orașul Sighișoara locul nașterii marelui voievod

Ömer Cerrahoğlu

Ömer, a young half-Romanian half-Turkish boy is a real example for all students. He has an enlightened mind, he is a real genius. He shows his talent and ambition by winning a lot of olympic medals in Mathematics, at the National and International Olympiad. This boy sees the Mathematics in a different way, but even if he is very talented, he works a lot, because he always wants more and more, he wants to succeed in life and he wants to use all his talent.

Ömer Cerrahoğlu was born on 3 May 1995, in Istanbul. He is a Romanian child prodigy in Mathematics. When he was 1 year and 6 months old, he began to „read”, he remembered very easy the written words which he heard. In his first day of kindergarten, he was the best and an exemplary child and since then he began to show his genius. When he was 5, his family decided to move in Romania, after an earthquake in Turkey.

In the 2nd, 3rd and 4th grade, he obtained the biggest score in Romania at The Mathematics Kangaroo Contest. Then, he obtained the first place, in every year, at the National Mathematics Olympiad. When he was 14, in the 8th grade he conquered as a student in 9th grade and he became the third youngest winner of the gold medal at International Mathematics Olympiad. Since then, he won three more silver medals at the 2010, 2011 and 2013 IMO's missing the gold by only 1, 2 and 1 points respectively and

one more gold medal at the IMO 2012 in Argentina. He currently studies at the Gheorge Șincai National College in Baia Mare.

This year, I can say we had a surprise at the National Mathematics Olympiad. He could conquer in 12th grade, but he didn't... Like olympic, it is normal not to go to all classes and preparing for Olympiad, but this year, the principal of Ömer's high school changed and the new one forced Ömer to take part to all classes, involving the Maths classes, which were the most boring for him, because he was very advanced. In this conditions, Ömer decided he would not participate this year to the Olympiad. Obviously, Romania lost a genius from the National Team.

In one of his interviews, he said he has felt attracted by this object since he was just a child and the results from the contests made him continue in mathematics. He also said he knew he can do more and that feeling gave him the ambition to abide. He wanted to be the best because he knew he can do it, he worked more and more, so here he is.

About how he solve the problems, he says: „I see the ideas behind the problem” For him, all the unsolved problems are a secret. He couldn't say Mathematics is a secret for him, because he looks at this object behind

the calculations, he always tries to see the idea. He likes to solve interesting problems, which make him giving his best. „*Mathematics is art. It is hard to define, but for me, mathematics is art*”, these words show what having a passion for something really mean, seeing something different than others do.

Now, he is 19 and he has to go to university. He is still irresolute, but he wants to study in England or U. S. A. About the career he is going to follow, he said he wants to go with the smile on his face at work, of course the material part is important too, but having a job you love, is a blessing. Besides mathematics, he also like cycling, walking in parks, admire the green of nature and mediate to distinct things. He loves spending time with

family and he said he always has time for people and things he loves, he can't do Maths all day long because it becomes boring. At school, he also like Physics, Chemistry and Biology, because these are objects on the real part.

For me, as I love Mathematics too, Ömer Cerrahoğlu is an example of knowledge, ambition, power of work and success. He shows all students, from all over the world that dreams can be accomplished if you work hard for them, of course, if you also have the necessary skills.

For the entire world, Ömer is a miracle, a real genius, a child with a real talent and his successful life has just began.

Omer, un giovane ragazzo per metà turco, è un vero esempio per tutti gli studenti. Lui ha una mente brillante, è un vero genio. Mostra il suo talento e le sue ambizioni vincendo molte medaglie olimpiche in matematica, alle Olimpiadi nazionali e Internazionali. Questo ragazzo vede la matematica in modo diverso, ma nonostante lui sia molto talentuoso, lavora molto, poiché lui vuole sempre di più, vuole avere successo nella vita e vuole usare tutto il suo talento.

Omer Cerrahoglu è nato il 3 maggio 1995, a Istanbul. Lui è un bambino rumeno prodigio in matematica. Quando lui aveva 1 anno e 6 mesi ha iniziato a leggere, ricordava molto le parole che aveva sentito. Durante il suo primo giorno di asilo era il migliore e un bambino esemplare e da allora ha iniziato a mostrare la sua grande genialità. Quando lui aveva 5 anni, la sua famiglia decise di trasferirsi in Romania, dopo un terremoto in Turchia.

Nel 2°, 3° e 4° grado ha ottenuto il migliore punteggio in Romania alla competizione di matematica “kangaroo”. Poi ha ottenuto il primo posto, ogni anno, alle Olimpiadi Nazionali di Matematica. Quando aveva 14 anni, nell' 8° grado ha gareggiato come uno studente del 9° grado ed è diventato il terzo vincitore più giovane della medaglia d'oro alle IMO. Dopodiché si è qualificato ogni anno alle IMO vincendo medaglie d'argento (2010, 2011, 2013) e un'altra medaglia d'oro nel 2012 alle IMO in Argentina. Ora studia al Collegio Nazionale “Gheorge Sincai” in Baia Mare, Romania.

Quest'anno posso dire di aver avuto una sorpresa alle Olimpiadi Nazionali di Matematica. Avrebbe dovuto competere nel 12° grado, ma non l'ha fatto. Essendo nell'ultimo grado era molto avanzato in matematica, ma era ancora nel 12° grado e secondo le leggi doveva partecipare a tutte le lezioni, inclusa matematica. Improvvisamente ha deciso di non prendere parte alle olimpiadi quest'anno. Ovviamente la Romania ha perso un genio dal lotto nazionale.

In una delle sue interviste lui ha detto di essere stato attratto da questa materia fin da piccolo e i risultati delle competizioni l' hanno fatto andare avanti nella matematica. Ha anche detto che sapeva di poter fare di più e questa sensazione gli dava l'ambizione di andare avanti. Voleva essere il migliore poiché sapeva di poterlo fare, lavorava sempre più, ed eccolo qui.

Riguardo al suo modo di risolvere i problemi ha detto: *“vedo le idee dietro il problema”*. Per lui tutti i problemi irrisolti sono un segreto. Non potrebbe dire che la matematica è un segreto per lui poiché lui guarda la matematica al di là dei calcoli, prova sempre a vedere l'idea. A lui piace risolvere problemi interessanti, che gli permettano di dare il meglio di se stesso. *“La matematica è un'arte. Per me è difficile da definire, ma per me la matematica è arte”*. Queste parole mostrano cosa significhi veramente avere una passione per qualcosa, vedere qualcosa in modo diverso da come fanno gli altri.

Ora lui ha 19 anni e deve andare all'università. Continua ad essere indeciso, ma lui vorrebbe andare a studiare in Inghilterra o negli USA. Riguardo alla carriera che lui ha intenzione di intraprendere, ha detto di voler andare al lavoro con il sorriso in faccia; di certo la parte pratica è importante ma avere un lavoro che ami è lodevole. Oltre alla matematica a lui piace anche andare in bici, camminare nei parchi, ammirare il verde della natura e meditare su diverse cose. Lui ama passare il tempo con la sua famiglia ed ha detto che trova sempre il tempo per le persone e le cose che ama; non può fare matematica tutto il giorno perché diventa noioso. A scuola gli piacciono anche fisica, chimica e biologia, poiché queste materie riguardano la parte reale.

Per me, che amo anche io la matematica, Omer Cerrahoglu è un esempio di sapienza, ambizione, potere del lavoro e successo. Lui mostra a tutti gli studenti del mondo

che i sogni si possono avverare se si lavora duramente e se si hanno anche le capacità necessarie. Per il mondo intero Omer è n miracolo, un vero genio, un bambino con un vero talento e la sua vita di successo è appena iniziata.

Omer, un băiat pe jumătate turc, este un exemplu real pentru toți elevii. El are o minte luminată, este un adevărat geniu. Vorbim despre talentul și ambiția sa datorită obținerii unei mulțimi de medalii olimpice la matematică, la Olimpiada Națională și Internațională. Acest băiat vede matematica într-un mod diferit și, chiar dacă este foarte talentat, el muncește mult pentru că mereu vrea tot mai mult, vrea să reușească în viață, vrea să își folosească la maximum talentul.

Omer Cerrahoglu s-a născut pe data de 13 mai 1995, în Istanbul. Este un adolescent român, precoce în matematică. Când avea 1 an și 6 luni, a început să “citească”, își amintea foarte ușor cuvintele pe care le auzea. Încă din prima zi de grădiniță a fost un copil exemplar și foarte cuminte, iar încă de pe atunci a început să își arate geniul. La vârsta de 5 ani, familia lui a hotărât să vină în România, în urma unui cutremur în Turcia.

În clasa a 2-a, a 3-a și a 4-a a obținut cel mai mare punctaj din România la Concursul Internațional *Cangurul Matematic*. Apoi a obținut primul loc în fiecare an la Olimpiada Națională de Matematică. La vârsta de 14 ani, în clasa a 8-a, a concurat ca elev de clasa a 9-a și a devenit al treilea cel mai tânăr elev din lume care a câștigat medalia de aur la Olimpiada Internațională de Matematică. De atunci, s-a calificat în fiecare an la Olimpiada Internațională de Matematică, obținând medalii de argint în 2010, 2011 și 2013 plus o altă medalie de aur în 2012, la Olimpiada Internațională de Matematică. Actualmente, este elev la Colegiul Național “Gheorghe Șincai” din Baia Mare, România.

Anul acesta, însă, pot spune ca am avut parte de o surpriză la Olimpiada Națională. Putea să concureze și anul acesta în clasa a 12-a, dar nu a fost acolo. Fiind în ultimul an, este foarte avansat în matematică, dar este încă elev în clasa a 12-a și, conform regulilor, el trebuie să participe la toate orele, inclusiv la cele de matematică. Brusc, a decis să nu participe anul acesta la Olimpiadă. Evident, România a pierdut un geniu din Lotul Național.

Într-unul dintre interviurile sale, a spus că se simțea atras de această materie încă din copilărie, iar rezultatele la concursuri l-au facut să continue cu matematica. De asemenea, a spus că știa că poate mai mult, iar acest sentiment i-a dat ambiția să persevereze. Își dorea să fie cel mai bun pentru

că știa că este capabil, a lucrat tot mai mult, deci iată-l în fruntea clasamentului.

Despre modul în care rezolvă problemele, el spune: “Văd ideile din spatele problemei”. Pentru el, toate problemele nerezolvate sunt un secret, dar nu ar putea spune că matematica este un mister pentru el, deoarece el “se uită” la această materie din spatele calculelor, mereu încearcă să vadă ideea. Îi place să rezolve probleme interesante, care îl fac să dea tot ce are mai bun. “Matematica e artă. Este greu de definit, dar pentru mine, matematica este artă.” Aceste cuvinte arată ce înseamnă cu adevărat să fii pasionat, să vezi ceva diferit decât ceilalți.

Acum are 19 ani și va merge la facultate. Încă este indecis, dar vrea să studieze în Anglia sau S. U. A. Despre cariera pe care o va urma, spune că vrea să meargă cu zâmbetul pe buze la muncă. Desigur că partea materială este și ea importantă, dar a avea meseria dorită este o binecuvântare.

Pe lângă matematică, îi place să meargă cu bicicleta, să se plimbe în parc, să admire verdele naturii și să mediteze la diverse lucruri. Adoră să petreacă timpul cu familia și spune că mereu are timp pentru persoanele iubite, nu poate face mereu matematică, deoarece ar deveni plictisitor. La școala îi place biologia, chimia și fizica, deoarece acestea sunt materii reale și îl fac să gândească logic.

Pentru mine, care iubesc matematica, Omer este un exemplu al cunoașterii, al ambiției, al puterii de muncă și al succesului. Le arată tuturor elevilor, din toată lumea, că visele pot fi îndeplinite dacă se muncește din greu pentru ele, desigur, având la bază talentul. Pentru lumea întreagă, Omer este un miracol, un geniu adevărat, un copil cu un real talent, iar drumul său de succes abia a început.

Dario Ascari

I chose Dario Ascari because he is an example of determination and a real talented boy who use his qualities for follow his passion. Dario Ascari, twice gold medal at the International Mathematical Olympiad (IMO), ranked 15th place in the overall ranking, the best among Italians. It

may be considered on the basis of these results, the best math student in Italy. Dario seems to be a very determined guy and with clear ideas about his future.

Dario is 18 years old, and this year made the maturity at the Liceo Ariosto-Spallanzani of Reggio Emilia. His passion for the Mathematics has manifested itself from an early age. When he was three years in fact he used to play with the computer. In high school he had all good results, but thanks to two teachers Dario came to knowledge of the world of the Olympics and was able to develop his passion.

Outside of Mathematics Dario is a boy like any other: he plays the piano, he loves hanging out with friends, going to the cinema and playing videogames most of all. Regarding physical activity Dario doesn't practice any sport. For him Mathematics is not a duty but a pastime, like doing crossword puzzle. To prepare for the Olympics he usually trains about an hour and a half a day. Dario loves all parts of Mathematics and his ambition is to become a theoretical mathematician. This is what he says about the Olympics: *"their difficulty lies in this: they require creativity. There is a standard technique to solve them, you have to invent something on the spot. The Olympics are in my opinion a great stimulus to varying degrees for all children to develop their creativity. Any student can try to grapple with the text of the problems IMO, which are public available, and do these problems that are really good to become good at math. There is also a component of study of course: you must possess some knowledge that you acquire in*

advance. Indeed, we see that there are some countries that are stronger than others, and the reason is that essentially have a system of internships that prepare their students better and are able to convince their students to study more. Hence the preparation counts for these races, but there is still strong element of creativity. Indeed there aren't a lot of calculations. The problems that they propose don't ask for a result but to build a demonstration, reasoning... nowadays you can make a calculation even to a computer. To build a demonstration instead we need a mathematician".

I think that every student should follow his example and work hard to achieve their goals.

Ho scelto Dario Ascari perché è un esempio di determinazione ed è un ragazzo davvero talentuoso che usa le sue qualità per inseguire la sua passione. Dario Ascari, due volte medaglia d'oro alle Olimpiadi Interazionali di Matematica (IMO), classificato 15°, il migliore tra gli italiani. Può essere considerato il migliore studente di matematica in Italia, in base a questi risultati. Dario sembra essere un ragazzo molto determinato e con le idee chiare riguardo al suo futuro.

Dario ha 18 anni e quest'anno ha fatto la maturità al Liceo Ariosto-Spallanzani a Reggio Emilia. La sua passione per la matematica si è manifestata in lui fin da piccolo. Quando aveva tre anni infatti giocava con la calcolatrice. Al liceo aveva buoni risultati, ma grazie a due professori Dario è venuto a conoscenza del mondo delle Olimpiadi ed è riuscito a sviluppare la sua passione.

Al di fuori della matematica Dario è un ragazzo come tutti: suona il piano, ama uscire con gli amici, andare al cinema e soprattutto giocare con i videogiochi. Riguardo all'attività fisica Dario non pratica nessuno sport. Per lui la matematica non è un dovere ma un passatempo, come fare le parole crociate. Per prepararsi alle Olimpiadi di solito si allena circa un'ora e mezza

al giorno. Dario ama tutte le parti della matematica e la sua ambizione è di diventare un matematico teorico. Questo è quanto lui ha detto riguardo alle Olimpiadi: *“la difficoltà sta in questo : richiede creatività. Non c'è una tecnica standard per risolverle, ma devi inventarti qualcosa sul posto. Secondo me le Olimpiadi sono un ottimo stimolo a vari livelli per tutti i ragazzi a sviluppare la loro creatività. Qualunque studente può provare a cimentarsi con i testi dei problemi IMO, disponibili pubblicamente, e questi problemi fanno veramente bene per diventare più bravi in matematica. C'è anche una componente di studio ovviamente: devi possedere alcune conoscenze che si acquisiscono in anticipo. Infatti vediamo che alcuni paesi sono più forti di altri e il motivo essenzialmente è che hanno un sistema di stage che prepara gli studenti che è migliore e riescono a convincere gli studenti a studiare di più. Quindi anche la preparazione conta molto in queste gare ma c'è comunque una forte componente di creatività. Infatti non ci sono molti calcoli. I problemi che ci propongono non richiedono un risultato ma di costruire una dimostrazione, un ragionamento...Al giorno d'oggi si può fare un calcolo anche con il computer. Per costruire una dimostrazione invece serve un matematico”*.

Penso che tutti gli studenti dovrebbero seguire il suo esempio e lavorare duramente per raggiungere i propri obiettivi.

L-am ales pe Dario Ascari pentru că este un exemplu de om determinat și un băiat cu adevărat talentat, care își folosește calitățile pentru a-și urma pasiunile. Dario Ascari este de două ori medaliat la Olimpiada Internațională de Matematică, clasat al

cinsprezecelea în clasamentul total, cel mai bun dintre toți italienii. Ar trebui considerat, pe baza rezultatelor sale, cel mai bun matematician din Italia. Dario pare să fie un băiat foarte determinat, cu idei clare despre viitorul său.

Dario are 18 ani, iar anul acesta își va da Examenul de Maturitate la Liceul „Ariosto Spallanzani” din Reggio Emilia. Și-a manifestat pasiunea pentru matematică încă de la o vârstă fragedă. Când avea doar trei ani, de

fapt obișnuia să se joace pe calculator. În liceu, avea numai rezultate bune, iar datorită a doi profesori, Dario a ajuns să cunoască lumea olimpicilor și astfel a fost capabil să-și descopere talentul.

În afara matematicii, Dario este un băiat ca și oricare altul: el cântă la pian, adoră să iasă cu prietenii, să meargă la cinema, dar cel mai mult îi place să joace jocuri video. Privind activitatea fizică a lui Dario, el nu practică nici un sport. Pentru el, matematica nu este o obligație, ci o pasiune pentru timpul liber, e ca și cum ar rezolva un rebus. Pentru a se pregăti pentru olimpiadă, el muncește cam o ora și jumătate zilnic. Lui Dario îi plac toate ramurile matematicii și se ambiționează să ajungă un matematician teoretic. Asta e ceea ce spune despre olimpiadă: *„Dificultatea lor constă în: creativitate. Există un standard tehnic pentru a realiza problemele, trebuie să inventezi ceva pe loc. Olimpiadele sunt un mare impuls pentru a varia gradul tuturor copiilor, pentru a le descoperi creativitatea. Toți studenții pot să încerce problemele de la Olimpiada Internațională de Matematică, pentru că sunt publice și pot să încerce să le rezolve pentru a ajunge buni la matematică. Există și un curs: trebuie să deții câteva cunoștințe pentru a avansa. Într-adevăr, vedem că sunt țări care sunt mai puternice decât altele, iar motivul este că au în esență un sistem de stagii de pregătire pentru elevi, care îi pregătesc mai bine și sunt capabile să îi convingă să învețe mai mult. Cu toate că este importantă și pregătirea, există încă un element puternic al creativității. Într-adevăr, nu sunt prea multe calcule. Problemele propuse nu cer un rezultat, însă constau în a construi o demonstrație, un motiv...În zilele de azi poți să faci un calcul cu ajutorul unui computer, dar pentru a face o demonstrație este nevoie de un matematician”*.

Cred că fiecare elev ar trebui să-i urmeze exemplul și să muncească din greu pentru a-și atinge obiectivele.

Dan Puric

Nowadays, people forget which are the real values that should count. In my opinion, the values which are important are intelligence, the wish to do something for yourself or for the people who are around us, the patience to fight and work for what you truly want. Also, I admire the kind of people who know that in life nothing comes for free. If you want something, you have to work till the exhaustion and get it.

First of all, for me, Dan Puric is an example that you can be everything you want, just if you fight for it.

Dan Puric is an actor, essayist, author and director of the Romanian theatre who played in movies, theatre and TV performances. His performances- “Toujours l’amour”, “Made in Romania”, “Don Quijote”- were represented in many countries. In the movie, he played the principal character in the Romanian-Serbian coproduction, “Broken Youth” and also, his best performances were broadcasted by BBC Belfast Royal College, 3 SAT Frankfurt and also RTL Luxemburg.

Second of all, like I mentioned above, Puric is also an author. He wrote four books, but I honestly think that those books intitulated “Who we are”, “Beautiful man”, “Be worhy” and “Romanian soul”; represent a part of his beliefs, a part of his soul.

More than it, I definitely believe that Dan Puric is a great person because he knows where he comes from, he knows that the real value is inside us, inside our soul. In addition, I appreciate him, because he is a

patriot, he loves Romania, he cares about the rest of the population, not only about himself. I think that he is the kind of person that we need for the young generation, people who know how to appreciate the things which really count like intelligence, ambition, perseverance and others. He proved that we have a gorgeous country, with wonderful people who are full of potential. In his works, he put in light that we never have to forget who we are and where we came from. We do not have to lose our identity, like he said: *"If you only live in a size of the time- the distorted one- you are going to lose your identity"*. So, we have to use the time in a positive sense and in our favour the time and do something for ourselves and from the others.

In conclusion, Dan Puric is an example for me. He is a wise and intelligent person. He knows that money do not have the supreme value, the supreme value are the books and the knowledges that you have to assimilate. I think that we have to read a lot of books, to watch good movies, to try to learn something new everyday, because only doing that, we will achieve all the dreams that we have and someday those dreams will become reality, our reality.

Oggi giorno, le persone dimenticano quali sono i veri valori che dovrebbero contare. Per me, i valori importanti sono l'intelligenza, sperare di fare qualcosa per se stessi o per le persone che sono intorno a noi, la pazienza, combattere e lavorare per ciò che vuoi veramente. Ammiro anche le persone che sanno che nella vita niente ti arriva gratis. Se vuoi qualcosa tu devi lavorare fino all'estremo delle tue forze.

Prima di tutto, per me, Dan Puric è un esempio che ti aiuta a capire che puoi essere qualsiasi cosa tu voglia solo se lotti. Dan Puric è un attore, saggista, autore e direttore del teatro rumeno che interpreta film, recita nei teatri e nelle serie televisive.

Le sue rappresentazioni "Toujours l'amour", "Made in Romania", "Don Quijote"- sono rappresentate in molte città. Nei film ha il ruolo di

protagonista nella coproduzione romana-serbia, “Broken Youth” e anche, le sue migliori rappresentazioni vengono trasmesse dalla BBC Belfast Royal College, 3 Sat Frankfurt e anche RTL Lussemburgo.

In secondo luogo come già menzionato sopra, Puric è anche un autore. Ha scritto quattro libri, ma io penso onestamente che questi libri, intitolati: “Who we are”, “Beautiful man”, “Be wormy” e “Romanian soul”, rappresentano una parte di ciò in cui crede, una parte della sua anima.

Inoltre, credo fermamente che Dan Puric sia una buona persona perchè conosce da dove viene, quali sono i veri valori che sono dentro di noi e nella nostra anima. Lo apprezzo anche perchè è un patriota, ama la Romania, pensa a tutta la popolazione, non solo a sè stesso. Credo fermamente che lui sia il tipo di persona di cui le nuove generazioni hanno bisogno per apprezzare le cose che veramente contano come l'intelligenza, l'ambizione, la perseveranza, la perspicacia ed altre. Ha dimostrato che noi abbiamo una meravigliosa nazione, con persone fantastiche che sono piene di potenzialità. Nelle sue opere sottolinea che non dobbiamo mai dimenticare chi siamo e da dove veniamo, non dobbiamo perdere la nostra identità. Infatti dichiara:” Se vivrai solamente uno spazio del tempo- distorto-, perderai la tua identità”. Quindi dobbiamo usare il tempo in senso positivo in modo che sia sempre a nostro favore per fare qualcosa di utile a noi e agli altri.

Per concludere, Dan Puric è un esempio per me. É una persona saggia e intelligente, sa benissimo che i soldi non rappresentano un valore, valore che può essere ricercato nei libri e nella conoscenza. Penso che sia necessario leggere molti libri, guardare buoni film, imparare qualcosa di buono ogni giorno, perchè facendo così raggiungeremo tutti i sogni che prima o poi si realizzeranno.

În zilele noastre, oamenii uită care sunt adevăratele valori. Din punctul meu de vedere, acestea sunt inteligența, dorința de a ne dezvolta pe plan personal, dar și social, răbdarea de a lupta pentru ceea ce ne dorim. De asemenea, admir oamenii care sunt conștienți că în viață nu primim nimic fără muncă. Dacă ne dorim ceva, trebuie să luptăm până la epuizare pentru a ne transforma visurile în realitate.

În primul rând, pentru mine, Dan Puric este un exemplu clar al faptului că se poate obține ceea ce ne dorim doar dacă luptăm în privința aceasta. Dan Puric este un actor, eseist, autor și regizor, care joacă în filme, în teatru și în spectacole TV. Spectacolele sale: “Toujours l’amour”, ”Made in Romania”,

” Don Quijote” au fost reprezentate în mai multe țări. În coproducția româno-sârbă,

„Broken Youth”, Puric joacă rolul principal și, de asemenea, cel mai bun spectacol al său a fost difuzat de către BBC Belfast Royal College, 3 SAT Frankfurt și RTL Luxemburg.

În al doilea rând, precum am menționat mai sus, Puric este și autor. El a scris patru cărți intitulate „Cine suntem”, „Omul frumos”, „Fii demn!” și „Suflet românesc”. Din punctul meu de vedere, aceste cărți reprezintă o parte a credințelor lui, dar și o parte a sufletului său.

Mai mult, cred că Dan Puric este un om în adevăratul sens al cuvântului, deoarece el știe de unde provine, știe că adevărata valoare e înăuntrul nostru, în sufletul nostru. De asemenea, îl apreciez, deoarece este

patriot, iubește România, e preocupat nu doar de bunăstarea personală, ci și de bunăstarea populației. Cred că el este tipul de model de care tânăra generație are nevoie, deoarece Puric știe să aprecieze valorile precum inteligența, ambiția, perseverența. El a demonstrat și a arătat lumii că avem o țară minunată, cu oameni plini de potențial. În scrierile sale, scoate în evidență faptul că nu trebuie să uităm niciodată de unde provenim. Nu trebuie să ne pierdem identitatea: *Dacă trăiești doar într-o dimensiune a timpului – cea distorsionată – ești pe cale să îți pierzi identitatea.* Trebuie să ne folosim timpul în mod util, în favoarea noastră, pentru a face lucruri mărunte sau mărețe, care să ne ajute în dezvoltarea umană, colectivă și personală.

În concluzie, Dan Puric e un exemplu pentru mine. El este o persoană înțeleaptă, care știe că banii nu sunt valoarea supremă în lume, valoarea supremă sunt cărțile și cunoștințele asimilate de-a lungul vieții. Cred că trebuie să citim multe cărți, să vizionăm documentare, să învățăm ceva folositor în fiecare zi, deoarece doar făcând aceste lucruri vom putea să ne realizăm visurile, să le convertim într-o realitate, în realitatea noastră.

Aurel Vlaicu

He was born în November 19th 1882 în the village Bînțînți near Orăștie, Hunedoara county. He was a Romanian engineer, inventor and aviation pioneer Romanian and world. În his honor, the village of Bînțînți is now called Aurel Vlaicu.

He graduates his upper secondary studies in Orăștie at a Calvinistic Grammar School which bears his name since 1919. He is taking the Baccalaureate în Sibiu în 1902. He continued his engineering studies at the University of Budapest and the Technische Hochschule Munich, Germany, obtaining his engineering degree în 1907. He then worked as an engineer at the Opel factories în Russelsheim. În 1908 returns to Bînțînți where he is building a glider carrying out a number of flights în

1909. In the fall of 1909 moving to Bucharest he starts building his first airplane, Vlaicu I aircraft, flying it without any modifications. In 1911 he builds a second plane, Vlaicu II, which în 1912 won five awards at the memorable air meeting from Aspern, Austria.

On September 13th 1913, during an attempt to cross the Carpathian Mountains with it's Vlaicu II airplane he crashed near Câmpina, apparently due to a heart attack.

The following year his friends Magnani and Silisteanu complete the construction of his latest airplane Vlaicu III, who was first piloted by Petăr Macavei who made several short flights. The authorities prohibit further tests. În the fall of 1916, during the German occupation, the plane is sent to Berlin. Vlaicu III was last seen în 1940.

On 17 June 2010 we celebrate one hundred years after the first flight of aircraft designed, developed and piloted in Romania by Aurel Vlaicu

engineer, flight first occurred on Cotroceni Hill, in Bucharest. It was the first "national flight" with an aircraft made by a Romanian on Romanian land. Although he flew only about 50 meters at a height of 3-4 meters, Vlaicu was exceedingly glad, demonstrating thus that machines heavier than air can fly.

I think this man, Aurel Vlaicu, deserves respect and honor because he changed the world by creating one of the first airplanes that could fly. Even if it was not very performant he helped aviation engineering development even in our times.

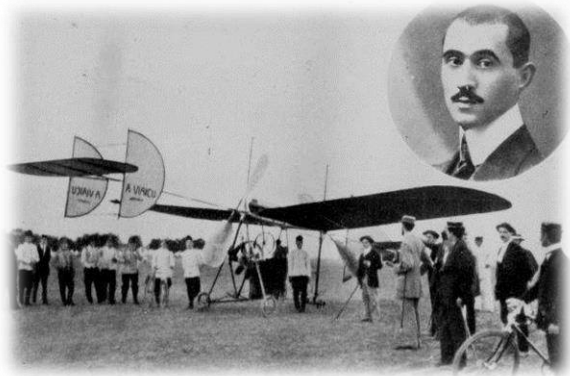
E' nato nel 19 novembre 1882 nel villaggio Bințiți vicino Orastie, Hunedoara era un ingegnere rumeno, inventore e pioniere dell'aviazione rumena e mondiale. In suo onore, il villaggio è ora chiamato Aurel Vlaicu Bințiți.

Finito Collegio riforma orastie di

Calvin High School, che nel 1919 è stato chiamato "High Aurel Vlaicu", prendendo la licenza liceale a Sibiu nel 1902. Ha continuato i suoi studi di ingegneria presso l'Università di Budapest e della Technische Hochschule Monaco di Baviera, in Germania, ottenendo la laurea in ingegneria nel 1907. Ha poi lavorato come ingegnere presso stabilimenti Opel a Rüsselsheim. Nel 1908 ritorna a Bințiți dove la costruzione di un aliante realizzazione di un numero di voli nel 1909. Nell'autunno del 1909 di trasferirsi a Bucarest e iniziare a costruire il suo primo aereo, Vlaicu I, volo aereo senza modifiche, che riguardano solo inizi dell'aviazione mondiale. Nel 1911 costruito un secondo aereo, Vlaicu II, che nel 1912 ha vinto cinque premi in occasione della riunione aerea memorabile da Aspern, Austria.

Il 13 settembre del 1913, durante un tentativo di attraversare i Carpazi con il suo aereo Vlaicu II si è schiantato nei pressi di Campina, apparentemente a causa di un attacco di cuore.

L'anno successivo i suoi amici Magnani e la costruzione completa Silisteanu Vlaicu III, e con il pilota Peter Macavei fatto diversi brevi voli. Le autorità vietano Meteo ulteriori test. Nell'autunno del 1916, durante

l'occupazione tedesca, il piano viene inviato a Berlino. Vlaicu III è stato visto l'ultima volta nel 1940.

Hanno raggiunto il 17 giugno, 100 anni dopo il primo volo del velivolo progettato, sviluppato e sperimentato in ingegnere Romania Aurel Vlaicu, volo si è verificato sulla collina Cotroceni, a Bucarest. E 'stato il primo aereo "volo nazionale" fatta dalla terra Rumeno. Anche se ha volato a circa 50 metri ad una altezza di 3-4 metri, Vlaicu era estremamente contento.

Credo che questo uomo merita rispetto e Aurel Vlaicu ogni onore, perché per cambiare il mondo, creando il primo aereo che potrebbe zbura. Chiar se non era molto performante aiutato aviazione sviluppo ingegneristico anche nei nostri tempi.

S-a născut la 19 noiembrie 1882, în satul Bințiți, lângă Orăștie, județul Hunedoara; a fost un inginer român, inventator și pionier al aviației române și mondiale. În cinstea lui, comuna Bințiți se numește astăzi Aurel Vlaicu.

A absolvit Colegiul Reformat al Liceului Calvin din Orăștie, care din 1919 încoace a fost numit Liceul „ Aurel Vlaicu”, luându-și bacalaureatul la Sibiu în 1902. Și-a continuat studiile ingineresti la Universitatea din Budapesta și la Technische Hochschule München, în Germania, obținându-și diploma de inginer în 1907. După aceea a lucrat o scurtă vreme ca inginer la uzinele Opel în Rüsselsheim. În 1908 se întoarce la Bințiți, unde construiește un planor cu care efectuează un număr de zboruri în 1909. În toamna lui 1909 se mută în București și începe construcția primului său avion, Vlaicu I. Avionul zboară fără modificări, lucru unic pentru începuturile aviației mondiale. În anul 1911 construiește un al doilea avion, Vlaicu II, cu care, în 1912, a câștigat cinci premii memorabile la mitingul aerian de la Aspern, Austria.

La 13 septembrie 1913, în timpul unei încercări de a traversa Munții Carpați cu avionul său Vlaicu II, s-a prăbușit în apropiere de Câmpina, se pare din cauza unui atac de cord.

În anul următor, prietenii săi Magnani și Silișteanu finalizează construcția avionului Vlaicu III și, cu ajutorul pilotului Petre Macavei, efectuează câteva zboruri scurte. Autoritățile vremii interzic continuarea încercărilor. În toamna anului 1916, în timpul ocupației germane, avionul este expedit la Berlin. Avionul Vlaicu III a fost văzut ultima dată în anul 1940.

La 17 iunie 2010, s-au împlinit o sută de ani de la zborul primului avion conceput, realizat și pilotat în România de inginerul Aurel Vlaicu, zbor

care a avut loc pe Dealul Cotrocenilor, în București. Era primul „avion național”, avion realizat de un român pe pământul României. Deși n-a zburat decât vreo 50 de metri la o înălțime de 3-4 metri, Vlaicu a fost peste măsură de bucuros.

Eu cred că acest om, Aurel Vlaicu, merită tot respectul și toată cinstea, deoarece a schimbat lumea creând unul dintre primele avioane, mai grele decât aerul, cu care se putea zbura. Chiar dacă nu era unul performant, acesta a ajutat la dezvoltarea ingineriei aviației.

Petrache Poenaru

Petrache Poenaru (1799–1875) was a Romanian inventor of the Enlightenment era. Poenaru, who had studied in Paris and Vienna and, later, completed his specialized studies in England, was a mathematician, physicist, engineer, inventor, teacher and organizer of the educational system, as well as a politician, agronomist, and zootechnologist, founder of the Philharmonic Society, the Botanical Gardens and the National Museum of Antiquities in Bucharest.

While a student in Paris, Petrache Poenaru invented the world's first fountain pen, an invention for which the French Government issued a patent on 25 May 1827.

Poenaru fought along with his friend and the leader of the revolution from the 1821st Tudor Vladimirescu for the eliberation of their homeland under the Ottoman tyranny. Poenaru, who had escaped miraculously from death, leaves at the please of Tudor Vladimirescu to study in Viena and after in Paris where he studied philology and polytechnic, becoming a graduate of the School of Polytechnic from Paris.

On the 15th of September 1830, the first railroad in the world was built in England which will make a link between Liverpool and Manchester. On the 27th of October 1831 young man Poenaru said between others: *"I did this journey with a new conveyance which is one of the industrial wonders of the century"*.

He was one of the national romania education oragizers, the founder of Colegiul Național Carol I from Craiova. In his younger days he was the

personal secretary of Tudor Vladimirescu and subsequently, coming back to his country after long journeys and technical studies, he got involved in areas related to education, Administration and innovation.

As a result of a detailed analysis of the given subject I have discovered a lot of unknown informations about Poenaru and his inventions which has made writing and studying easier and makes me feel proud I am country fellow with him. Also, alongside the new knowledge, I have found out that Romania has a wealthy history regarding revolutionary discoveries and I'm really happy that the young Romanian people take example from people like Poenaru, our country hovering almost anually on the first places at the Invetion Salon from Geneva.

Petrache Poenaru (1799 – 1875) era un inventore del periodo Illuminista. Poenaru, che ha studiato a Parigi e a Vienna ed, in seguito, ha completato i suoi studi specialistici in Inghilterra, era un matematico, fisico, ingegnere, inventore, insegnante e organizzatore del sistema educativo, così come anche un politico, agronomista ed ingegnere zootecnico, fondatore della Società Philharmonica, dei Giardini Botanici e ed il Museo Nazionale dell' Antichità a Bucarest.

Mentre era studente a Parigi, Petrarhe Poenaru ha inventato la prima penna stilografica del mondo, un' invenzione per la quale il governo Francese gli attestò una

patente nel 25 Maggio 1827.

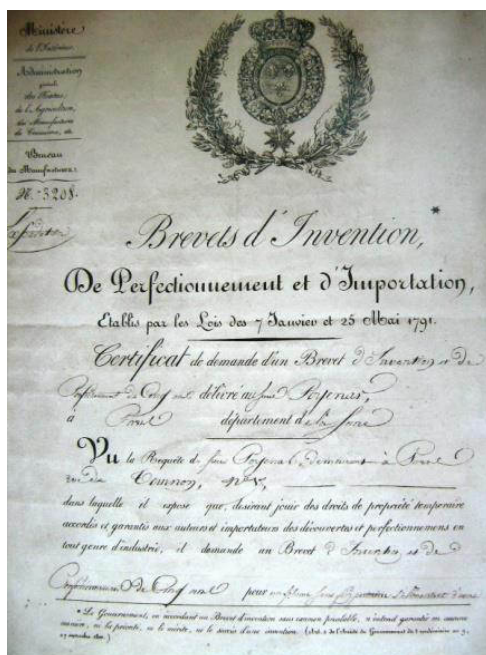
Poenaru combattè lungamente con un suo amico ed il leader della rivoluzione del 1821 Tudor Vladimirescu per la liberazione della madre patria sotto la tirannia Ottomana. Poenaru, che è scampato miracolosamente dalla morte, cedette alle preghiere di Tudor Vladimirescu di studiare a Vienna e poi a Parigi dove ha studiato filologia e politecnica, divenne graduato della scuola politecnica di Parigi.

Il 15 Settembre 1830, è stata in Inghilterra costruita la prima stazione nel mondo che istaurerà un collegamento tra Liverpool e Manchester e nel 27 Ottobre 1831 il giovane Poenaru disse fra altri: *"Ho fatto questo viaggio con un nuovo convoglio che è una delle meraviglie industriali del secolo"*.

E' stato uno degli organizzatori dell' istruzione nazionale rumena, il fondatore di Colegiul Național Carol I dalla Craiova. In gioventù segretario personale di Tudor Vladimirescu e successivamente, tornato a casa nella sua regione dopo lunghi viaggi e studi tecnici, fu coinvolto in settori relativi l' istruzione, l' amministrazione e l' innovazione.

Come risultato di un' analisi di tale soggetto ho scoperto molte informazioni che non conoscevo riguardo Poenaru e le sue invenzioni che mi hanno fatto scrivere e studiare con più facilità e mi fanno sentire un fiero ed orgoglioso connazionale al suo fianco. Inoltre, a seguito di nuove conoscenze noi capiamo che la Romania ha una storia ricca riguardo scoperte rivoluzionarie ed io sono molto felice che i giovani rumeni prendano esempio da persone come Poenaru, il nostro paese è quasi ogni anno in bilico tra i primi posti nell' "Invention Salon" di Ginevra.

Petrache Poenaru (1799-1875) a fost un inventator român din epoca Iluminismului. Poenaru, care a studiat la Paris și Viena și, mai târziu, a terminat studiile de specialitate în Anglia, a fost matematician, fizician, inginer, inventator, profesor și organizator al sistemului de învățământ, precum și politician, agronom și zootehnist, fondator al Societății Filarmonice, al Grădinii Botanice și al Muzeului Național de Antichități din București. Ca student la Paris, Petrache Poenaru a inventat primul stilou din lume, o invenție pentru care guvernul francez a emis un brevet. La 25 mai 1827, Petrache Poenaru a luptat alături

de prietenul și conducătorul revoluției de la 1821, Tudor Vladimirescu, pentru eliberarea patriei de sub tirania otomană.

Petrache Poenaru, scăpat ca prin minune de la moarte, pleacă la rugămințile lui Tudor Vladimirescu să studieze la Viena, iar apoi la Paris, unde studiază filologia și politehnica, devenind absolvent al Școlii Politehnice din Paris.

Este primul român care a călătorit cu trenul. La 15 septembrie 1830, se deschide în Anglia prima cale ferată din lume, care va face legătura între Liverpool și Manchester. La 27 octombrie 1831, tânărul Petrache Poenaru spunea printre altele: *"Am făcut această călătorie cu un nou mijloc de transport, care este una din minunile industriei secolului... douăzeci de trăsurile legate unele cu altele, încărcate cu 240 de persoane sunt trase deodată de o singură mașină cu aburi..."*.

A fost unul dintre organizatorii învățământului național românesc, fondatorul Colegiului Național *Carol I* din Craiova. În tinerețe a fost secretarul personal al lui Tudor Vladimirescu, iar ulterior, revenind în țară după călătorii și studii tehnice temeinice, s-a implicat în domenii legate de învățământ, administrație și inovație.

În urma cercetării subiectului ales, am descoperit multe informații necunoscute mie despre Petrache Poenaru și invențiile sale, care au facilitat scrisul și studiul. Mă simt mândru că sunt compatriotul său. De asemenea, am aflat că România are o bogată istorie în privința descoperirilor revoluționare și mă bucur foarte mult că tinerii români iau exemplul unor spirite ca Petrache Poenaru, țară noastră situându-se aproape anual pe primele locuri la Salonul de Invenții de la Geneva.

Ion Agârbiceanu

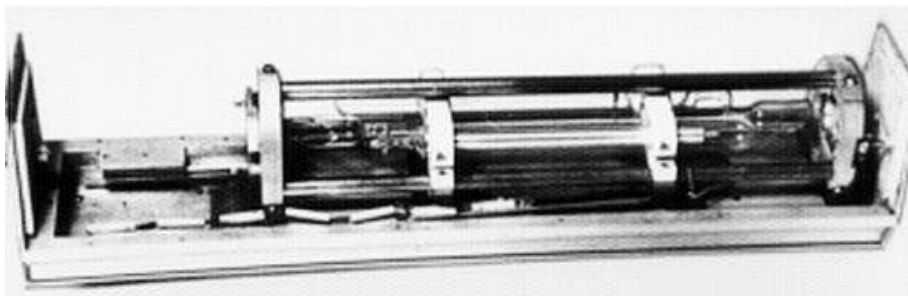
Ion I. Agârbiceanu (1907-1971) was a Romanian physicist, son of Ion Agârbiceanu the writer. He was specialist in Physics (atomic-spectroscopy), noted as the designer of the first gas laser in Romania between 1960-1961.

He attended higher education at Electrotechnical Institute in Bucharest, then at the Faculty of Sciences in Paris, where he received his PhD with a thesis prepared under the direction of A. Cotton. His doctoral thesis titled „Recherche sur le spectre de fluorescence et d'absorption des vapeurs de iode” became a reference work in domain.

In 1948 he became university professor at The Institute of Oil and Gases of Bucharest. Since 1951 he is professor at Faculty of Mathematics and Physics at the University of Bucharest. Transferred to the Polytechnic Institute of Bucharest, in the period of 1955-1971 he was the head of the Physics department.

In 1956, Professor. PhD. Ion I. Agârbiceanu organized the „Optical Methods in Nuclear Physics” Laboratory, at the Institute of Atomic Physics, Bucharest, in which there has been extensive research on atomic hyperfine structures and isotopic and magnetooptical resonance. In this laboratory, it was achieved, in 1962, under his leadership, the first gas laser infrared radiation, after an original design. By focusing the beam produced by the monochromatic laser, enormous density of radiation is obtained on very small surfaces.

He was Romania's representative to the “International Union of Pure and Applied Physic” and “European Group for Atomic Spectroscopy”. On March 21, 1963, he was elected corresponding member of the Romanian Academy.

Ion I. Agârbiceanu (1907-1971) è stato un fisico rumeno, figlio dello scrittore Ion Agârbiceanu. Specialista in spettroscopia atomica la fisica, ha rilevato come il progettista del laser prima del gas in Romania tra 1960-1961. Fu membro dell'Accademia rumena.

Ha frequentato l'istruzione superiore presso Istituto Elettrotecnico a Bucarest, poi presso la Facoltà di Scienze di Parigi, dove ha conseguito il dottorato con una tesi redatta sotto la direzione di A. Cotton. La sua tesi di dottorato dal titolo "Recherche sur le spectre de la fluorescence et d'assorbimento des Vapeurs de Iodio" è diventato un'opera di riferimento nel dominio.

Nel 1948 divenne professore universitario presso l'Istituto di petrolio e gas da Bucarest. Dal 1951 è professore presso la Facoltà di Matematica e Fisica presso l'Università di Bucarest. Trasferito al Politecnico di Bucarest, ha il periodo di 1955-1971 come capo del Dipartimento di Fisica I.

Nel 1956, il professor. PhD. Ion I. Agârbiceanu tenuto, presso l'Istituto di Fisica Atomica, Bucarest, Laboratorio "Optical Metodi nucleare Fisica", in cui vi è stata un'ampia ricerca su iperfine atomica strutture e risonanza isotopica e magneticottico.

In questo laboratorio, è stato raggiunto sotto la sua guida, nel 1962, il laser a infrarossi primo gas radiazioni, dopo un design originale. Per focalizzare il fascio prodotta dal laser monocromatica, enorme densità di radiazione è ottenuta su superfici molto piccole.

Era il rappresentante della Romania "Unione Internazionale di Fisica Pura e Applicata" e "Gruppo Europeo di Spettroscopia atomica". Il 21 marzo 1963 è stato eletto membro corrispondente dell'Accademia rumena.

Ion I. Agârbiceanu (1907-1971) a fost un fizician român, fiul prozatorului Ion Agârbiceanu. Specialist în fizică atomică-spectroscopie, s-a remarcat drept proiectantul primului laser cu gaze din România între anii

1960-1961. A urmat studii superioare la Institutul Electrotehnic din București, apoi la Facultatea de Științe din Paris, unde și-a luat doctoratul cu o lucrare elaborată sub conducerea lui A. Cotton. Teza sa de doctorat cu denumirea de „Recherche sur le spectre de fluorescence et d'absorption des vapeurs de Iodine” a devenit o lucrare de referință în domeniu.

În anul 1948 devine profesor universitar la Institutul de Petrol și Gaze din București. Din anul 1951 este profesor la Facultatea de Matematică și Fizică din cadrul Universității București. Transferat la Institutul Politehnic din București, deține în perioada 1955-1971 funcția de șef al Catedrei de Fizică I.

În anul 1956, prof. dr. Ion I. Agârbiceanu a organizat, la Institutul de Fizică Atomică din București, laboratorul de „Metode Optice în Fizica Nucleară”, în cadrul căruia s-au realizat numeroase cercetări privind structurile atomice hiperfine și izotopice, rezonanța magneto-optică.

În acest laborator, a fost realizat, sub conducerea sa, în 1962, primul laser cu gaz cu radiație infraroșie, după o concepție originală. Prin

focalizarea fasciculului luminos produs de laserul monocromatic, se obțin densități enorme de radiație pe suprafețe foarte mici.

A fost reprezentantul României la „International Union of Pure and Applied Physics” și la „European Group for Atomic Spectroscopy”. La 21 martie 1963, a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Peleş Castle

The most famous Romanian royal summer residence is located in Sinaia. It was Built between 1883 when it was officially opened. In the late nineteenth century and even nowadays Peles Castle is considered to be one of the most beautiful castles in Europe. What's more it was the first fully electrified such establishment on the continent.

Being inaugurated in 1883, the building was quite modern for its time: it was equipped with an elevator and due to its own power plant it had a central heating system too. The castle has 160 rooms, out of which only 10 are accessible for the tourists visiting the castle. Each of them exhibits many valuable collections of paintings, sculptures, armor, carpets, furniture, tapestries, statues, ceramics and tabòleware items of gold, silver, porcelain and stained glass.

The grand entrance hall is paneled in walnut, lined with bas-reliefs and statuettes. The mobile glass ceiling driven with an electric motor was an element of surprise to the visitors of the royalties, who could admire the blue sky in summer nights.

In its final form, the building area is of 3200 square meters, with 160 rooms and 30 bathrooms. The 160 rooms of the most important collections of paintings in Europe and a rich collection of weapons, over 4000 European and Oriental pieces from the XIV-XVII centuries. The beauty and richness of colored stained glass works rightfully obtained the admiration of visitors.

I love this castle because I think it is the most beautiful in Romania and has the highest number of visitors. Furthermore it is located in a wonderful area with wonderful scenery which is full of life. I already visited this beautiful castle but definitely I will go back again. I think there is no person who would miss the opportunity of visiting such a splendor. For me Peles Castle is a wonderful place full of magical landscapes, numerous romantic stories, beautiful rooms, great works of art and a lot of precious things.

In Sinaia si trova la residenza estiva più famosa del re Rumeno. E' stata costruita tra il 1875 e il 1883 quando è stata ufficializzata l'apertura. Dalla fine del Diciannovesimo secolo fino a oggi giorno il Castello di Peles è considerato uno dei più belli d'Europa. E' stato il primo edificio ad utilizzare l'elettricità nel continente.

Inaugurato nel 1883, la costruzione era completamente moderna per quei tempi: era equipaggiato di un ascensore e aveva anche un sistema

centrale di riscaldamento dovuto alla forte potenza del macchinario. Il castello ha 160 stanze, delle quali solo 10 sono accessibili ai turisti. Ognuna di esse espone molte importanti collezioni di quadri, sculture, armature, tappeti, mobili, tappezzeria, statue, ceramiche e soprammobili da collezione in oro, argento e porcellana, vetro macchiato.

La grande sala d'ingresso è ricoperto in legno di noce, fiancheggiata da bassorilievi e statuette. Il soffitto di vetromobile è azionato con un motore elettrico, è un elemento di sorpresa per i visitatori dei reali, che hanno potuto ammirare l'azzurro del cielo nelle notti d'estate.

Nella sua forma finale l'area di costruzione è di 3200 metri quadrati, con 160 stanze e 30 bagni. Le 160 stanze del castello ospitano una delle più importanti collezioni di dipinti in Europa e una delle più ricche collezioni di armi, oltre 4000 pezzi Europei e Orientali dal XIV-XVII secolo. La bellezaze la ricchezza delle lavorate vetrate colorate hanno giustamente ottenuto l'ammirazione dei visitatori.

Io amo questo castello perché penso sia il più bello in Romania e ha il numero più alto di visitatori. Inoltre è situato in un area meravigliosa, con un bellissimo scenario pieno di vita. Io ho già visitato questo bellissimo castello ma sicuramente ci andrò di nuovo. Penso che non ci sia nessuna persona che dovrebbe perdere l'occasione di visitare un tale splendore. Secondo me il Castello di Peles è un fantastico luogo pieno di magici paesaggi e numerose storie romantiche, bellissime stanze e grandi opere d'arte e molte cose preziose.

Castelul Peleş este una dintre cele mai mari reşedinţe regale de vară din România, situat în Sinaia. Acest castel a fost construit între anii 1875 şi 1883, când a fost inaugurat oficial. La sfârşitul secolului XIX este considerat unul din cele mai frumoase castele din Europa. Putem considera că merită acest titlu chiar şi în ziua de azi. Este primul edificiu de acest fel din Europa care a fost electrificat.

La data inaugurării sale, în 1883, era unul dintre cele mai moderne ale timpului său: a fost echipat cu lift şi centrală proprie, pentru a avea încălzire centrală. Acest castel cuprinde 160 de camere, dintre care 10 camere sunt accesibile turiştilor. Fiecare dintre acestea prezintă numeroase exponate valoroase : picturi, armuri, covoare, mobilă, tapiţerii, statui, ceramică, tablouri din aur, argint şi porţelan, dar şi vitralii.

Holul principal este lambrîşatscu lemn de nuc şi acoperit cu numeorase basoreliefuri şi statuete. Acoperişul de sticlă, mobil, acţionat de

un motor electric a fost un element de surpriză pentru vizitatorii regelui care, astfel, puteau admira cerul în nopțile de vară.

În formă finală, aria construită atinge 3200 de metri pătrați, cu 160 de camere și 30 de băi. Camerele castelului adăposteau una dintre cele mai importante colecții de pictură din Europa, o colecție bogată de arme, peste 4000 de piese orientale și europene din secolele XIV-XVII. Frumusețea și bogăția vitraliilor perfect lucrate câștigă numaidecât admirația vizitatorilor.

Iubesc acest castel, deoarece cred că este cel mai frumos din România, dovada fiind numărul mare de vizitatori din fiecare an. Acesta este amplasat într-o zonă pitorească, cu peisaje superbe, pline de viață. Am vizitat acest castel minunat, dar cu siguranță mă voi întoarce la el. Cred cu tărie că nicio persoană nu ar trebui să rateze ocazia de a vizita asemenea splendori. Pentru mine, Castelul Peleş este un loc fabulos, înconjurat de peisaje magice, generator de povești romantice, bogat în obiecte de artă și colecții prețioase.

Pallotta Castle

The castle was built around the second half of the ninth century and underwent a radical change toward the end of the 1500 when it was transformed into a splendid residence in the Renaissance style.

The castle preserves still intact its walls, the Guelph battlements, a drawbridge, and inside every detail is placed in its original context.

Its thousand years of history and the richness of details that guards, make it one of the most important and beautiful place of tourism in the Marche and in central Italy.

There were renovation works carried out to repair the damage caused by the earthquake of 1997.

Currently twenty rooms can be visited at least, including the carriages room, the armoury, where armours, swords, spears and guns are kept, the kitchen which keeps objects in copper, terracotta and ceramics, the bedroom, the dining room decorated with pottery from the Marche and made in the eighteenth century, the library, the yellow drawing room decorated with a painting by Simone de Magistris, a local Mannerist painter and the chapel. All the rooms are composed of original furniture and curtains of the sixteenth and seventeenth century well preserved.

I chose this castle because it is one of the most important castles in my region. I haven't been visit it yet but I would like to go; maybe I will go there next summer with my family. People say it is amazing! You must go!!

Il Castello Pallota viene costruito intorno alla seconda metà del IX secolo e subisce una modifica radicale verso la fine del '500 quando viene trasformato in una splendida residenza in stile rinascimentale.

Il castello conserva ancora intatte le mura, la merlatura guelfa, il ponte levatoio e al suo interno ogni minimo dettaglio è collocato nel proprio contesto originale.

I suoi mille anni di storia e la ricchezza di particolari che custodisce, ne fanno uno dei siti più belli ed importanti del turismo delle Marche e del centro Italia. Ci sono stati lavori di restauro condotti in riparazione dei danni causati dal terremoto del 1997.

Attualmente possono essere visitati almeno venti sale fra cui la sala delle carrozze, la sala delle armi in cui sono custodite armature, spade, alabarde e fucili, la cucina che conserva oggetti in rame, terracotta e ceramica, la camera da letto, la sala da pranzo decorata da ceramiche marchigiane realizzate nel XVIII secolo, la biblioteca il salotto giallo arricchito da un dipinto di Simone de Magistris pittore manierista locale e la cappellina interna. Tutti gli spazi constano di arredi e tendaggi originali del cinquecento e del seicento ottimamente conservati.

Ho scelto questo castello, perché é uno dei piú importanti nella mia regione. Non ci sono mai stata ma mi piacerebbe andarci.

Forse ci andróa la prossima estate con la mia famiglia. Le persone dicono sia fantastico! Dovresti andarci!!

Castelul Pallota, aflat în orașul Tolentino, a fost construit în a doua jumătate a secolului al IX-lea și este supus unor schimbări radicale spre sfârșitul anilor 1500 când este transformat într-o reședință splendidă în stil renașcentist.

Castelul păstrează încă intacte zidurile exterioare, crenelurile și un pod de trecere. Înăuntru fiecare detaliu este amplasat contextul său original.

Cei o mie de ani de istorie locală și bogăția detaliilor păstrate în interiorul său îl transformă într-unul din cele mai frumoase și mai importante obiective turistice din regiunea Marche și din centrul Italiei. Cutremurul din 1997 a cauzat numeroase stricăciuni care au necesitat ample lucrări de restaurare și conservare.

Actualmente pot fi vizitate aproximativ 20 de încăperi incluzând sala de mese, sala arme unde se păstrează armuri, săbii, halebarde, puști; bucătăria cu ale sale obiecte obiecte din cupru, teracotă și ceramică, dormitorul, sufrageria decorată cu obiecte din ceramica realizată în secolul XVIII în regiunea Marche, biblioteca și capela castelului cu pereții bogat decorați de către pictorul manierist Simone Magistris, un artist local. Toate aceste încăperi sunt decorate cu mobile și draperii originale din sec al XVI-lea și al XVII-lea foarte bine conservate.

Am ales acest castel deoarece este unul dintre cele mai importante castele din regiunea în care trăiesc, regiunea Marche. Încă nu am fost niciodată să-l vizitez dar mi-ar plăcea foarte mult.

Poate mă voi duce în următoarea ocazie care mi se ivește, împreună cu familia mea. Se spune că este foarte frumos aici. Trebuie și tu să mergi!

Medieval Festival from Sighișoara

The Historic Centre of Sighișoara (Sighișoara Citadel) is the old historic center of the town of Sighișoara, built in the 12th century by Saxon colonists. It is an inhabited medieval citadel that, in 1999, was designated a UNESCO World Heritage Site for its 850-year-old testament to the history and culture of the Transylvanian Saxons.

The archaic streets, the castle what raise above the town is dominated by a medieval atmosphere. The festival has 10 sections: theatre, music, art exhibitions, film, dance, book exhibition, concerts to the youth and conferences of different subjects but out of these naturally there will be street clambakes, night concerts, choir-music, middle-aged res exhibition, middle-age dance competition as well. Between the guests there will be national and

international university acting companies and private companies as well.

Five things to love about Sighisoara:

THE COLORFUL STREETS: Sighisoara is INCREDIBLY colorful. It's like a box of tropical-colored crayons just exploded all over the town, with bright oranges and yellows and pinks standing out on every street.

THE SIZE: Sighisoara's walled Old Town consists of roughly 3 main streets — meaning you can easily explore the whole place in an afternoon without any trouble.

THE HISTORICAL CONNECTIONS: Along with being an old Saxon city, Sighisoara also has an other claim to fame: being the birth place of Vlad III (also known as Vlad Tepes, Vlad the Impaler, and Vlad Dracula). Vlad's father was ruler of nearby Wallachia, but was in exile in Transylvania when Vlad was born. Vlad's birth place is still there, marked with a placard and now home to a very kitschy restaurant called "Casa Dracula. "

THE VIEWS: Climbing up the Clock Tower is an absolute must! It will cost you next to nothing, and the views are beautiful. Parts of this building date back to the 14th century, and I'm sure you can understand why it was built — as a lookout point over the city walls.

THE GEMS AMONG THE RUBBISH: Sighisoara is a touristy town. Meaning you'll find plenty of kitschy tourist shops all selling the same magnets and Dracula T-shirts. But, if you dig a little deeper, you can find some wonderful gems here. If it's hand-made crafts you're looking for, check out the gallery inside the International Cafe. Here, a family of wood workers and their friends produce and sell hand-carved wooden products and unique ceramics. In my opinion, Sighisoara is one of the most precious cities in Romania. With cobbled streets, colorful buildings, and a pedestrian-friendly Old Town, it's difficult not to fall in love with Sighisoara. Yes, it's a touristy place. And yes, it can feel a bit crowded in the summer. But it's still well worth a visit.

Centrul Istoric din Sighișoara (Sighișoara Citadel) cel mai bine păstrat centru medieval din România a fost construit în secolul XII de către coloniștii saxoni. Aceasta este o cetate medievală care în 1999 a fost desemnată de către Patrimoniul Mondial UNESCO un testament de 850 de ani vechime pentru istoria și cultura sașilor

transilvăneni.

Străzile au un aer arhaic, castelul ce se ridică deasupra orașului este dominat de o atmosferă medievală. Festivalul are 10 secțiuni: teatru, muzică, expoziție de artă, concert pentru tineret și conferințe cu diferite subiecte, dar pe lângă aceasta vor avea loc spectacole de stradă, concerte pe timp de noapte, muzică în cor, expoziții vestimentare inspirate din timpuri străvechi și competiții de dansuri medievale. Printre oaspeți se numără și Universități naționale și internaționale, de asemenea și companii private.

Cinci lucruri pe care iubim la Sighișoara :

CULORILE STRĂZILOR: Sighișoara este incredibil de colorată. E ca o cutie de creioane colorate tropical, care explodează peste tot în oraș, cu lumini portocalii, galbene și roz, care ies în evidență pe fiecare stradă.

DIMENSIUNEA: Sighișoara, orașul cu ziduri vechi, este format din aproximativ 3 străzi principale – ceea ce înseamnă că putem explora cu ușurință locul întreg într-o după-amiază fără nicio problemă.

LEGĂTURILE ISTORICE: Pe lângă faptul că este un oraș săsesc, Sighișoara are, de asemenea, o altă pretenție la faimă, fiind locul de naștere al lui Vlad al III-lea. Tatăl lui Vlad a fost domnitor al Țării Românești în apropiere, dar a fost în exil în Transilvania, când pruncul s-a născut. Locul de naștere al lui Vlad este acesta, care a fost marcat cu o pancardă, acum un restaurant foarte întunecat, plin de lucruri vechi numit „Casa Dracula”.

CELE MAI BUNE UNGHIURI PENTRU ADMIRAT PRIVELIȘTEA:

Urcatul Turnului cu Ceas este absolut recomandat! Nu ne va costa aproape nimic, iar peisajele sunt frumoase. Părți din această clădire datează din secolul al XIV-lea, este evident motivul pentru care a fost construită – ca un punct de belvedere asupra zidurilor orașului.

PIETRE PRINTRE GUNOAIE:

Sighișoara este un oraș turistic, ceea ce înseamnă că vom găsi o mulțime de magazine turistice, kitschuri de vânzare, peste tot vom întâlni aceiași magneți, respectiv tricouri cu Dracula. Dar, dacă ne tentează săpatul în căutare de suveniruri, putem găsi

niște piese minunate aici. Dacă suntem în căutare de meșteșuguri hand-made, trebuie văzută galeria din interiorul Cafe Internațional. Aici, o familie împreună cu prietenii lor specialiști în prelucrarea lemnului, produc și vând produse unice sculptate manual.

În opinia mea, Sighișoara este unul dintre cele mai prețioase orașe din România. Cu străzi pavate și clădiri pline de culoare...Da, este un loc turistic. Este adevărat că în timpul verii devine prea aglomerat, dar, chiar și așa, merită vizitat.

Cingoli 1848

I have chosen to talk about an important festival which takes place in my town every year: "Cingoli 1848". I think it is an occasion to meet a lot of people coming from everywhere but also from the small villages around Cingoli. It is a special moment where every citizen feels proud of his own history.

The Association "Cingoli 1848" was founded in 2000. The first president, Andrea Scalpelli, hold his office for four years. During the first years of activity,

the Association worked to develop and enhance its main event, the historical commemoration, which was usually hold in the month of August for two days.

Originally the whole "festival" revolved around the appreciation of the game of the cuff, which was widely practiced in the XIX century. The game was accompanied by parades of figures that led the players to the arena town, where teams of "terzieri" of St. Mary, St. Nicholas and St. John played to win the Palio, a trophy made of wood. Over the years the set of clothes has been enriched with costumes of common people and gentlemen, which are made available to all the inhabitants of Cingoli and tourists who, in the days dedicated to the historical commemoration, are invited to participate in costume parades that run through the town streets, interpreting noble ladies accompanied by elegant gentlemen, knights, and fierce Amazons riding horses, carriages and bicycles.

Later, a growing curiosity for that particular period of history, led some people to make a research on the customs and traditions of the past on the basis of documents found in the library. Therefore during the summer festival some scenes are represented such as "The Wedding", the "unwrapped" (the day dedicated to the husking of corn), "the washing of clothes" (a picturesque glimpse of women's lives who wash their clothes in

public baths) and "coal" (a technique used to make coal). In a short time "Cingoli1848" joined the Association Marche Pageants as the only festival that deals with the nineteenth-century.

Particular attention is given to the dance: many people from Cingoli, led by professionals, learn and improve the dances typical of the nineteenth century, in order to interpret knights and ladies of the past and evoke the atmosphere which is no longer memorable. The Association, with the help of the municipal administration, is committed to the implementation of appropriate attire: suitable dresses for the ladies and the knights, frac tailoring by "Tulma", specializing in historical clothing. The dance that concludes the event, with waltzes and other typical dance becomes one of the major attractions in the historical commemoration, and takes the name of the "Midsummer Gala" which closes the festival. In 2009, the already rich repertoire implemented in the celebration of 1848, was enriched with the "Palio of the Ox", a tournament played by horsemen that measure their ability to hit a target by throwing the "skewer" riding a horse in the race.

The members of the Association Cingoli 1848 are people animated by a spirit of love for the town of Cingoli and for the community, and try to involve all citizens to participate in the activities to increase the vitality of the community and to raise awareness of the town of Cingoli to the other civic realities. One of the purposes of the association is to research the characteristics of the nineteenth century, both noble and folk, in order to enhance and disseminate knowledge so that historical memory can be preserved. The main activity is to promote events, during which playful moments of our history are reconstructed and represented.

Ho scelto di parlare di un importante manifestazione che ha luogo nella mia città ogni anno: "Cingoli1848". Penso che sia un' occasione per incontrare persone che vengono da ogni parte, ma soprattutto dai paesi vicino Cingoli. È un momento speciale dove ogni cittadino si sente fiero della propria storia.

L'Associazione "Cingoli 1848" nasce nel 2000. Il primo presidente, Andrea Scalpelli, rimane in carica per quattro anni. Durante i primi anni di attività, l'Associazione lavora per sviluppare e accrescere la sua principale manifestazione, la rievocazione storica, che si tiene generalmente nel mese di agosto per la durata di circa due giorni.

Originariamente tutta la "festa" ruotava intorno alla rivalutazione del Gioco del pallone al bracciale, attività ludica ampiamente praticata nell'800 che si cerca di riportare in auge. A questo facevano da cornice cortei di

figuranti che accompagnavano i giocatori fino all'arena cittadina, dove le squadre dei terzi di S. Maria, S. Nicolò e S. Giovanni si contendevano il Palio, trofeo ligneo realizzato appositamente. Negli anni il guardaroba "ottocentesco" si arricchisce con costumi per i popolani e per i signori, che vengono messi a disposizione di tutti i cingolani e i turisti che, nei giorni dedicati alla rievocazione storica, sono invitati a partecipare ai cortei in costume e a percorrere le vie cittadine, interpretando nobili dame accompagnate da eleganti gentiluomini, cavalieri e amazzoni in sella a fieri cavalli, carrozze e bicicli.

Successivamente, cresciuta la curiosità per quel particolare periodo storico, si fanno ricerche sugli usi e costumi di un tempo sulla base di documenti reperiti presso la biblioteca comunale, e durante la rievocazione estiva si rappresentano scene quali "Il matrimonio", "la Scartocciata" (la giornata dedicata alla mondana delle pannocchie), "La lavanda dei panni" (pittoresco scorcio di vita delle donne che si dedicano al bucato nelle fonti pubbliche) e "la Carbonaia" (tecnica utilizzata per la produzione del carbone). In poco tempo "Cingoli 1848" si associa alla Associazione Marchigiana Rievocazioni Storiche come unica realtà che si occupa dell'epoca ottocentesca.

Particolare attenzione si presta alla danza: molti ragazzi cingolani si impegnano, guidati da professionisti, per imparare e perfezionare le danze ottocentesche, per poter interpretare dame e cavalieri di altri tempi e rievocare atmosfere di cui ormai non si ha più memoria. A tal fine l'Associazione, con l'aiuto dell'Amministrazione comunale, si impegna nella realizzazione di abbigliamento adeguati: per le dame abiti da ballo e per i cavalieri si commissionano frac alla sartoria "Tulma", specializzata in abiti storici. Il ballo, che conclude la manifestazione con walzer e altri balli tipici, diviene una delle maggiori attrazioni della rievocazione storica, e si trasforma nel "Galà di mezza estate" che chiude la ormai conosciuta e attesa rievocazione storica. Nell'anno 2009, al già ricco repertorio attuato nella celebrazione del 1848, si aggiunge il Palio del Bue, un torneo giocato da cavalieri che misurano la loro abilità nel colpire un bersaglio lanciando lo "schidione" in sella ad un cavallo in corsa.

I componenti dell'Associazione Cingoli 1848 sono persone animate da spirito di amore per la città di Cingoli e per la sua vita di comunità, e cercano di coinvolgere tutti i cittadini a partecipare alle sue attività per aumentare la vitalità della comunità stessa e per far conoscere la città di Cingoli alle altre realtà civiche. Uno degli scopi che l'associazione si prefigge è quella di fare ricerca sulle caratteristiche peculiari dell'epoca

ottocentesca, sia nobili che popolane, valorizzarle e diffonderne la conoscenza în modo che se ne possa conservare la memoria storica. L'attività principale è quella di promuovert manifestazioni, durante le quali si ricostruiscono e rappresentano, în forma ludica, momenti della nostra storia

Am ales să vorbesc despre un festival important care are loc în orașul meu în fiecare an : Cingoli 1848. Cred că este o ocazie să întâlnesc multe persoane care provin multe locuri inclusiv din sate mici de lângă Cingoli. Este un moment special în care fiecare cetățean este mândru de istoria lui.

Asociația Cingoli 1848 a fost fondată în anul 2000. Primul președinte Andrea Chisels, deține un mandat de 4 ani. În primul an de activitate, Asociația a lucrat să dezvolte evenimentul principal, festivalul care se organizează în general în luna august pentru o perioadă de 2 zile.

La început festivalul avea loc în jurul jocurilor locale care se practică în regiune (Gioco del pallone al bracciale) activitate care este practică la scară largă în secolul 19. Jocurile erau deschise de parade cu modele care le țineau companie jucătorilor până în arena orașului, unde echipele de "terzieri", ai Sfântei Marii a Sfântului Nicolae și ai Sfântul Ioan joacă împreună pentru a câștiga Palio, un trofeu făcut din lemn. De a lungul anilor garderobă a fost îmbogățită cu costume pentru oamenii simpli și seniori, care au fost puse la dispoziție la toți cingolani și turiștii, care în zilele dedicate pentru comemorarea istorică prin diferite parade care aveau loc pe străzile orașului interpretau nobilele doamne acompaniate de eleganți gentilomi și cavaleri alături de caii împodobiți, căruțe și biciclete de epocă.

Succesiv crescând curiozitatea pentru acea perioadă istorică particulară se fac cercetări asupra obiceiurilor și tradițiilor locale pe baza documentelor găsite la bibliotecă comunală. Astfel pe durata festivalului din vară încep să se joace scene cum ar fi: “Îl matrimonio” (obiceiuri locale de nuntă), “la Scartocciata” (ziua dedicată desfacerii porumbului de pe știuleți), “La lavanda dei panni” (pitorească activitate a femeilor care își spală rufele în fântânile publice) și “la Carbonaia” (tehnică folosită la producerea mangalului). În scurt timp Cingoli 1848 se asociază cu Asociația Marchigiana Rievocazioni Storiche singurul festival care se ocupă cu tradițiile anilor 1800.

O atenție specială se îndreaptă spre dans: mulți băieți cingolani se implică, ghidați de profesioniști, pentru a învăța și perfecționa dansurile secolului al 19 lea, pentru a putea interpreta domnițe și cavaleri din alte timpuri și pentru a evoca atmosfera vremurilor deja trecute. Asociația, cu ajutorul administrației locale, se implică în realizarea costumațiilor adecvate: pentru femei și pentru

cavaleri adresându-se croitorie “Tulma”, specializată în costume istorice. Dansul care încheie manifestatia cu vals și alte dansuri specifice devine una din principalele atracții ale acestui festival organizat în miez de vară. În anul 2009, la bogatul repertoriu actual al celebrării anului 1848, se adaugă și Palio del Bue, un turneu jucat de cavaleri care își măsoară abilitatea pentru a lovi o țintă, aruncând sulița din șaua unui cal în alergare.

Membrii asociației “Cingoli 1848” sunt persoane animate dragoste pentru orașul Cingoli și pentru viața comunității și caută să implice toți cetățenii pentru a participa la aceste activități pentru stimularea vitalității în comunitate și pentru a face cunoscut orașul Cingoli altor comunități. Unul din scopurile asociației este de a face cercetări asupra caracteristicilor secolului al 19 lea, atât cele nobile cât și cele populare de a disemina obiceiurile istorice ale localității. Activitatea ei principală o reprezintă promovarea evenimentelor pe parcursul cărora momente din istoria locală sunt renăscute și reprezentate într-o formă ludică

The Peninsula Festival

The *Peninsula* festival is a music festival which started back in 2003 in Târgu Mures, Romania. It takes his origins from a similar music festival named “*Sziget Festival*” which is organized in Budapest. Peninsula is a three day, open air, festival which take place on the last weekend of July or at the beginning of August and it grows bigger and bigger each year. At this festival you will be able to listen a big variety of music genres: Metal, Rock, Pop, Electro, Hip Hop, Blues, Folk or Jazz.

The year 2013 broke the rules and the festival was organized near Cluj-Napoca. But because it didn’t reached the expectations, in 2014 the festival will be moved back to his birth place near Targu Mures and will take place on 17-20 of July.

Over the 10 years of its existence this festival had some world class quest like: Europe, Rammstein, The Prodigy, The Straits, Korn, Tiesto or ATB and many other bands from Romania and Hungary. These are groups which allow us to approach correctly the idea of being teenagers, which share our ideals, our dreams and with whom we feel closer as young people. People like to be together, this is true because we feel comfortable in a group in which we can share ideas, passions, and dreams. We have specific social needs and such events, like the Peninsula festival, allows us to be together in another context, fulfills our needs of meeting people, of listening music together, of spending special time with friends, relatives and/or colleagues.

And due to the big variety of music genres, present during the three days period, there is something for each participant.

But I think this festival isn't a festival dedicated only for the younger generation, here everybody can find something which will be on his taste. Unfortunately I didn't had the opportunity to visit the festival but no doubt that is on my "must to do" list. I warmly invite you if you are in Romania at the end of July to visit this festival, you won't regret it.

For any news stay tuned on: [http://www. peninsula. ro/](http://www.peninsula.ro/) or facebook.

Il festival "Peninsula" è un festival musicale cominciato nel 2003 in Targu Mures, in Romania. Questo prende le sue origini da un festival simile chiamato "Sziget Festival", che è organizzato in Budapest. Il festival "Peninsula" dura tre giorni, è all'aria aperta, è organizzato nell'ultimo week-end di luglio o all'inizio di agosto e diventa più grande anno dopo anno. In

questo festival potrai ascoltare una grande varietà di generi musicali: metal, rock, pop, electro, hip hop, blues, folk e jazz.

Nell'anno 2013 hanno rotto gli schemi organizzando il festival vicino a Cluj-Napoca. Purtroppo non ha raggiunto le aspettative, così nel 2014 il festival sarà riportato nel suo luogo di origine, vicino Targu Mures, e sarà dal 17 al 20 luglio.

Durante i dieci anni della sua esistenza questo festival ha ospitato molte band, come: Europe, Rammstein, Prodigy, Straits, Korn, Tiesto, ATB e molte altre band dalla Romania e dall'Ungheria. Con questi gruppi ci avviciniamo correttamente all'idea di diventare teenager, poiché condividono i nostri ideali, le nostre passioni e i nostri sogni. Noi abbiamo specifici bisogni sociali ed eventi, come il festival "Peninsula", ci permettono di stare insieme in un altro ambiente, compiere i nostri bisogni di incontrare persone, di ascoltare musica insieme, spendere tempo speciale con gli amici, intimi o conoscenti. Grazie alla grande varietà di generi musicali, durante i tre giorni, c'è qualcosa per i partecipanti.

Io penso che questo festival non sia dedicato solo alle giovani generazioni. Qui ognuno può trovare qualcosa che può corrispondergli. Sfortunatamente non ho avuto l'opportunità di visitar il festival ma non ho dubbi che sia nella mia lista di "cose da fare". Ti invito se sei in Romania alla fine di Luglio a visitare il festival, non te ne pentirai.

Festivalul “Peninsula” este un festival de muzică, prima dată organizat în anul 2003, în Târgu Mureș, România. Originile lui ne conduc la un festival similar, “Sziget”, care este organizat în Budapesta.

“Peninsula” este un festival de trei zile în aer liber, organizat la sfârșitul lunii iulie sau la începutul lunii august, care crește ca promovare în fiecare an și devine tot mai diversificat. În timpul acestui festival se pot auzi toate genurile muzicale: Metal, Rock, Pop, Electro, Hip Hop, Blues, Folk sau Jazz.

În 2013, tradiția nu a mai fost respectată, deoarece festivalul a fost organizat la Cluj-Napoca, însă nu a avut mare succes, de aceea în anul 2014, festivalul se mută înapoi la Târgu-Mureș, fiind organizat între 17-20 iulie.

Dupa 10 ani de existență, festivalul se poate mândri cu formații de talie mondială: Europe, Rammenstein, The Prodigy, The Straits, Korn, Tiesto/ATB și multe altele din România și Ungaria. Aceste formații ne permit să avem o abordare corectă asupra ideii de a fi adolescent, formații care ne împărtășesc idealurile, visurile, față de care ne simțim mai apropiați din perspectiva mirajului vârstei.

Oamenilor le place să fie împreună, acesta este adevărul, pentru că ne simțim confortabil într-un grup în care împărtășim idei, pasiuni și visuri. Avem nevoi specifice sociale și avem nevoie de evenimente, ca de exemplu Festivalul *Peninsula*, unde putem fi împreună într-un contact diferit, îndeplinindu-ne nevoile sociale de a întâlni oameni, de a asculta muzică împreună, de a petrece timpul într-un mod special cu prietenii sau/și cu colegii.

Varietatea muzicii asigură tuturor participanților șansa de a se distra. În opinia mea, festivalul nu este doar pentru generația tânără, deoarece toată lumea, indiferent de vârstă, poate să participe la festival, cu siguranță fiecare își găsește ceva pe plac. Din păcate, nu am avut șansa de a participa la acest festival, dar acest lucru se regăsește în planurile mele de viitor.

Dacă sunteți în România și aveți oportunitatea, vă invit să participați la acest festival. Vă asigur că nu o să regretați. Pentru orice noutate, urmăriți <http://www.peninsula.ro> sau pe Facebook.

Macerata Opera Festival

I chose to deal with “Macerata Opera Festival” because music is my passion and I would like to share this feeling with other people.

After World War II, the Marche had very few occasions to listen to “bel canto”. In 1967, Carlo Perucci from San Benedetto del Tronto set up the “Opera circuit of the Marche”, in the hope to give life to a solid organization. When he reached Macerata, he proposed to set up a performance at the Sferisterio and the managers of the time welcomed his suggestion with enthusiasm. Thus, the opera season was set up again and the excitement of the town mayor, Mr. Ballesi, became almost contagious. Within a short time, a new stage was built and three arched entrances were carved out of the background wall, while the whole theatre was equipped with a good lighting system.

At the end of the Eighties, the Municipality of Macerata, the Province administration and the civil society named “Eredi dei Cento Consorti” joined their efforts to give life to Associazione Arena Sferisterio, which was to organize and manage the summer opera seasons. Since then, a summer festival called ‘Macerata Opera’ has been taking place each year, drawing audiences from all parts of Italy and beyond. The greatest fascination of each performance is provided by the Sferisterio itself, whose architectural beauty blends in with the settings and has made it possible for international directors to stage unforgettable operas. Over the years which saw Claudio Orazi as artistic director, the Sferisterio welcomed on its stage all the best international performers like Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Marilyn Horne, Fiorenza Cossotto, Ruggero Raimondi, Mariella Devia, José Carreras, Katia Ricciarelli and Renato Bruson.

Several awards have been given to Macerata Opera for its successful seasons; among them is the famous ‘Premio Abbiati’, three of which went to

the Sferisterio in 1993. Moreover, three outstanding lyrical organizations in Italy (Opera di Roma, Comunale di Bologna and La Scala di Milan) have been staging productions borrowed from the Sferisterio, while in 2002 the success of Macerata Opera was crowned by the triumphant staging of Puccini's Turandot in the most popular opera house in Tokyo and, subsequently, in the magnificent open-air theatre of Cesarea, Israel.

In my opinion this event is very important because music is a real experience in my life in fact I play the clarinet. I love going to the Sferisterio so much to watch Opera. Moreover this kind of event is very amazing because you can meet a lot of people of every age and you can breathe a sense of joy because on the place is fantastic at that occasion. Besides listening to good music, you can also increase your culture because Opera represents a historic moment.

Ho scelto di trattare il "Macerata Opera Festival" perché la musica è la mia passione e ho il piacere di condividerla con le altre persone.

Dopo la seconda Guerra Mondiale, le Marche avevano davvero poche occasioni di ascoltare il "bel canto". Nel 1967, Carlo Perucci da San Benedetto del Tronto ha organizzato il "Circuito di Opera delle Marche", con la speranza di dare vita a una solida organizzazione. Quando raggiunse Macerata, lui propose di mettere in scena uno spettacolo allo Sferisterio e i manager del tempo accolsero la sua proposta con entusiasmo. Pertanto, la stagione dell'opera fu rappresentata ancora e l'eccitazione del sindaco, Mr. Ballesi, diventò quasi contagiosa. In poco tempo, fu costruito un nuovo palco e tre entrate con arcate nello scenario, l'intero teatro fu equipaggiato con un buon sistema di luci.

Alla fine del 18° secolo, il sindaco di Macerata, l'amministrazione provinciale e la società civile "Eredi dei Cento Consorti" diedero le loro offerte per dare vita all'Associazione Arena Sferisterio, che serviva per organizzare la stagione estiva dell'opera. Da quel momento, il festival estivo chiamato "Macerata Opera" ha cominciato a prendere posto ogni anno, arrivavano persone da ogni parte d'Italia e dintorni. Il vero fascino di questo spettacolo proveniva dallo Sferisterio stesso, la quale bellissima struttura architettonica permise ai direttori internazionali di mettere in scena opere indimenticabili. Durante l'anno in cui Claudio Orazi fu il direttore artistico, lo Sferisterio accolse sul suo palco tutti gli artisti internazionali migliori come: Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, Monserrat Caballé, Marilyn Horne, Fiorenza Cassetto, Ruggero Raimondi, Mariella Devia, José Carreras, Katia Ricciarelli e Renato Bruson.

Macerata Opera ricevette molti riconoscimenti per questa stagione de succesu; il più importante di questi è il "Premio Abbiati", tre dei quali andarono allo Sferisterio nel 1993. Inoltre, tre organizzazioni liriche italiane: l'Opera di Roma, la Comunale di Bologna e la Scala di Milano misero in scena delle rappresentazioni nello Sferisterio, nel 2002 il successo di Macerata fu coronato dalla Turandot di Puccini nel luogo per l'opera più importante, Tokyo, successivamente, nel magnifico teatro all'aperto di Cesarea, Israele.

Per me questo evento è molto importante perché la musica è un'esperienza vera nella mia vita infatti suono il clarinetto. Mi piace molto andare allo Sferisterio e vedere l'Opera. Inoltre questo tipo di eventi e questo posto è molto interessante perché puoi incontrare persone di ogni età e puoi respirare un senso di gioia perché il posto per queste occasioni è fantastico. Oltre ad ascoltare buona musica puoi anche accrescere la tua cultura perché l'opera rappresenta un momento storico.

Am ales să scriu despre Festivalul de Operă din Macerata, deoarece muzica este pasiunea mea și aș vrea să împărtășesc acest sentiment și cu alte persoane.

După al Doilea Război Mondial, regiunea Marche a avut foarte puține ocazii să asculte muzică bună.

În 1967, Carlo Perucci din San Benedetto de Tronto a organizat "Opera circuit of the Marche" în speranța de a da viață unei organizații solide.

Când a ajuns în Macerata a propus să ofere o reprezentație la Sferisterio și managerii timpului au primit cu bunăvoință și entuziasm sugestia lui. Astfel, spectacolele de operă au reînceput și bucuria primarului, Mr. Balesi, a devenit aproape contagioasă. În scurt timp, o nouă scenă a fost construită și trei intrări au fost gravate pe peretele de fundal în timp ce tot teatrul a fost echipat cu un bun sistem de iluminare.

La sfârșitul anilor '80, municipalitatea din Macerata, Administrația Provinciei și Societatea Civilă numită "Eredi dei Centro Consorti" s-au alăturat eforturilor lor de a da viață asociației "Associazione Arena Sferisterio", care a condus și a organizat sezonul de operă de vară. De atunci, un festival de vară numit "Macerata Opera" are loc în fiecare an, adunând auditori din toate părțile Italiei și mai departe.

Cea mai fascinantă dintre toate reprezentațiile s-a dovedit a fi chiar la Sferisterio a cui frumusețe arhitecturală este în armonie, ceea ce face posibil pentru directorii internaționali să pună pe scenă opere de neuitat. În

anii în care Claudio Orazi a fost director artistic, Sferisterio a avut pe scenă cei mai buni artiști internaționali precum Luciano Pavarotti, Placido Domingo, Monserrat Caballe, Marilyn Horne, Fiorenza Cossotto, Ruggero Raimondi, Mariella Devia, Jose Carreras, Katia Ricciarelli și Renato Bruson.

Câteva premii au fost date Operei Macerata pentru succesul pe care l-a avut sezonul, printre ele a fost și faimosul "Premio Abbiati" din care trei s-au dus și la Sferisterio în 1993. Mai mult de atât, trei compoziții de versuri extraordinare au fost împrumutate (Opera di Roma, Comunale di Bologna, La scala di Milan) de la Sferisterio, în timpul succesului din 2002 a Operei din Macerata a fost încoronat de stagiul triumfător al Puccini's Turandot în cea mai populară operă din Tokyo și apoi în magnificul teatru deschis al Cesareei din Israel.

În opinia mea, acest eveniment este foarte important, pentru că muzica este o adevărată experiență în viața mea, defapt cânt la clarinet. Îmi place foarte mult să mă duc la Sferisterio la operă. Mai mult decât atât, acest eveniment este minunat pentru că poți să întâlnești oameni de toate vârstele și poți să respiri bucuria, pentru că acest loc este fantastic pentru această ocazie.

Pe lângă muzică bună, poți să îți dezvolti cultura ta generală pentru că Opera reprezintă un monument istoric.

Easter

I decided to talk about Easter because it's an important Christian festival and it is a moment of peace and calm with your family. For us is very important so I wanted to talk about it. Easter also called Pasch or Resurrection Sunday, is a festival and holiday celebrating the Ressurrection of Jesus Christ from the dead,

described in the New Testament as having occurred three days after his crucifixion by Romans at Calvary Hill. It is the culmination of the Passion of Christ, preceded by Lent (or Great Lent), a forty-day period of fasting, prayer. From the theological point of view, Easter today (from the Ancient Greek patein, pathos) then contains in itself all the Christian mystery: the passion, Christ sacrificed himself for man, freeing him from original sin and redeeming it's nature become corrupted, thus allowing them to move from vice to virtue; the resurrection on the last day, but also awakening to the true life. The Passover is completed with the expectation of the Parousia, the second coming, which will accomplish the Scriptures penance.

The week before Easter is called Holy Week, and it contains the days of the Easter Triduum, including Maundy Thursday (also known as Holy Thursday), commemorating the Last Supper and it's preceding foot washing.

Easter is a moveable feast, meaning it is not fixed in relation tot the civil calendar. This system is permanently fixed in the fourth century at the Council of Nicaea I. In liturgical celebrations of Easter, three elements stand as a symbol, of this holiday: the fire, the candle and the water. But taking a step back, in the period before the Easter holidays, Lent, is an element of all, the main character, Ash.

The ash is the element that distinguishes the first day of Lent, a period of penance, fasting and charity, in preparation for Easter. The ash is spread on the foreheads of faithful in the celebration of the Wednesday after Mardi Gras, wants to remember the transience of earthly life. It is a reminder

that repentance prepares to remember that “you are dust, and to dust you shall return” as stated in the book of Genesis (3:19)

In all the world, the egg is the symbol of Easter. Painted or carved, chocolate or sugar. The real eggs colored and decorated have an ancient history, which has its roots in pagan tradition. The symbol of the life that is born, the cosmic egg is at the origin of the world. In the Christian Easter, then, is this the egg, as a gift of good wishes, which again is a symbol of rebirth, but this time not of nature but of man himself, the resurrection of Christ: the shell is the tomb from which Christ out alive.

Ho deciso di parlare della Pasqua perché è un'importante celebrazione cristiana ed è un momento di pace e tranquillità con la tua famiglia e per me è molto importante perciò voglio parlarne. La Pasqua è anche chiamata Resurrezione Domenicale, è una festa che celebra la risurrezione di Gesù dalla morte, descritta nel Nuovo Testamento come tre giorni dopo la sua crocefissione nel Calvario dai Romani. È il culmine della passione di Cristo, preceduta dalla Quaresima, quaranta giorni di preghiera. Dal punto di vista teologico, la Pasqua contiene tutti i misteri cristiani, la passione, Cristo si sacrifica per l'umanità, liberandolo dal peccato originale e purificando la natura che era corrotta, per permettere loro di passare dai vizi alle virtù, la risurrezione vince su tutto il mondo e sulla morte, mostrando il destino degli uomini, che è la risurrezione nell'ultimo giorno, ma anche il risveglio alla vera vita. La Passione si completa con la

spiegazione della Parusia (manifestazione finale), la seconda venuta, con la quale si compierà il volere delle Sacre Scritture.

La settimana prima di Pasqua è chiamata settimana santa e contiene i giorni del Triduo Pasquale, che include il Giovedì Santo che ricorda l'ultima cena e precede la lavanda dei piedi.

Pasqua è una festa mobile, significa che non è fissata nel calendario civile. Questo sistema fu fissato nel quarto secolo al Concilio di Nicea. Nella liturgica celebrazione della Pasqua, ci sono tre elementi che sono i simboli di questa festa; il fuoco, le candele e l'acqua. Ma facendo un passo indietro, nel periodo di Pasqua, la Quaresima, l'elemento principale è la cenere.

La cenere è l'elemento principale che distingue il primo periodo della Quaresima, un periodo di penitenza e carità in preparazione della Pasqua. La cenere è sparsa nella testa dei fedeli nella celebrazione del Mercoledì, che vuole ricordare la trascendenza della vita terrena. Questo rimanda alla frase 'cenere siete e cenere ritornerete' come è scritto nel libro della Genesi (3:13)

In tutto il mondo l'uovo è il simbolo della Pasqua. Colorate, di cioccolato o di zucchero. Le vere uova colorate e decorate hanno una tradizione antica, che risale alle tradizioni pagane. Il simbolo della vita è la nascita e l'uovo cosmico è all'origine del mondo. Nella Pasqua Cristiana l'uovo è come un buono regalo per i desideri, ma è anche il simbolo della rinascita, non della natura, ma dell'uomo stesso, la risurrezione di Gesù: è la tomba dalla quale Cristo è uscito vivo.

Am decis să vorbesc despre “Paște”, fiind una dintre cele mai importante sărbători ale creștinilor, încărcată de pace și liniște alături de familie. Paștele este o sărbătoare în care se celebrează “Învierea lui Iisus”, după moartea sa, prezentă în Noul Testament, înviere ce a avut loc după trei zile de la crucificarea sa de către romani, pe muntele Golgota.

Acesta este apogeul “Patimilor lui Iisus”, reprezentat de “Postul Mare”, care durează 40 de zile. Din punct de vedere teologic, Paștele este o sărbătoare plină de mister, semnificația ei constă în sacrificiul lui Iisus pentru oameni, eliberând umanitatea de păcatul strămoșesc, dându-ne posibilitatea să trecem de la viciu la virtute.

Răstignirea lui Iisus semnifică salvarea omenirii de la moarte, schimbarea destinului oamenilor, aceasta este răstignirea din ultima zi, dar și trezirea la viață. Săptămâna înainte de Paște se numește “Săptămâna Patimilor”, care include “Joia Mare”, în care se comemorează ultima masă a lui Iisus și a apostolilor, “Cina cea de taină”, unde are loc simbolică spălare a picioarelor.

Paștele este o sărbătoare mobilă, nu este fixă, care se celebrează în funcție de calendar. Această dată a Paștelui este permanent fixată în Consiliul de la Niceea I. Sfânta Sărbătoare a Paștelui conține trei elemente, simboluri focul, candela și apa. Perioada dinaintea Paștelui, Postul, are rolul principal în această sărbătoare plină de credință.

Cenușa este un element ce distinge primele zile ale Paștelui, o perioadă de ispășire și binefacere, o perioadă de pregătire pentru Sfintele Sărbători Pascale. Cenușa este întinsă în celebrarea Miercurii înainte ca Mardi Grass vrea să își aducă aminte de efemeritatea vieții pe pământ. Este un fel de aducere aminte că “ești din pământ și în pământ te vei întoarce” precum scrie și în Geneză (3:19)

În toată lumea, ouăle sunt un simbol al Paștelui care pot apărea în diferite forme: pictate, sculptate, din ciocolată sau dulciuri. Adevăratele ouă colorate și decorate au rădăcini în tradiția istorică păgână. Ouăle sunt un simbol al renașterii, interpretate precum un dar pentru păcatele ispășite.

Panettone

There are lots of interesting and typical topics of which I could talk about, but I chose the panettone because it's an Italian typical sweetmeat which is also important in the gastronomic tradition of my country, because it's connected with the Christmas celebration.

The panettone is a Milanese sweetmeat that has a natural leavening, and has a cylindrical form which ends with a dome.

It's obtained by following the 500 years old recipe, that includes water, butter, eggs, flour, candied fruit, raisin orange rind and citron rind.

There are many legends about the origin of panettone, the most popular is set in the 14th century, and talks about a hawk trainer, called Ugo, who lived in a great palace that had been given to his father by The Milan duke. Every night Ugo went out of the palace to stay with the baker's daughter, Aldagisa, which he really loved. That was the only way to spend a little time with her, because Ugo's parents didn't want him to associate with her. But Aldagisa didn't have so much time for Ugo, there was so much work to do with his father Toni. So Ugo got Toni to take him on as a baker assistant, in this way he could see Aldagisa every night without disturbing. Unfortunately the other bakers were competing with Toni, so business was getting worse and worse. So Ugo decided to steal a couple of hawks and he sold them, then he bought some butter. The following night he added all the butter to the bread dough, and in the morning it got a lot of success. Christmas was coming and Ugo kept stealing the duke's hawks to buy butter and sugar, in the meantime the citizens were going crazy for Toni's bread (from which the panettone took its name). Then Ugo decided to add eggs, candied fruit, raisin orange rind and citron rind to his bread, that became the

perfect Christmas sweetmeat. Ugo became rich and finally he married Aldagisa.

In the last 20 years industries and craftsmen produced many variants of panettone, such as panettone stuffed with cream, chocolate, ice cream, or panettone without candied fruit, and it's exported all over the world as a Christmas symbol.

I think panettone is a symbol which represents one of the most important traditions, moreover it tastes very good, it's a very delicious sweetmeat.

Ci sono molti argomenti interessanti e tipici dei quali potrei parlare, ma ho scelto il panettone perche' e' un dolce tipico italiano che e' anche importante per la tradizione gastronomica del mio paese, perche' e' collegato con la celebrazione del Natale.

Il panettone e' un dolce Milanese che ha una lievitazione naturale, e ha una forma cilindrica che finisce con una cupola. E' ottenuto seguendo la ricetta di 500 anni fa, che comprende acqua, burro, uova, farina, frutta candita, scorze di arancia e di cedro.

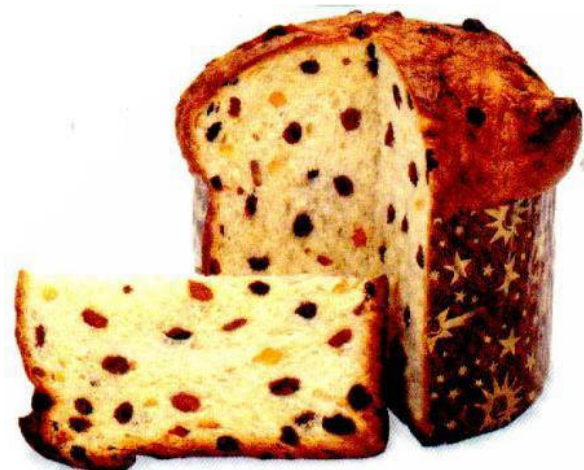
Ci sono molte leggende sull' origine del panettone, la piu' famosa e' ambientata nel XIV secolo e racconta di un falconiere, Ugo, che viveva in un palazzo, che era stato donato al padre dal duca di Milano. Ogni notte Ugo andava fuori dal castello per vedere la figlia del fornaio, Aldagisa, che lui amava molto. Questo era l' 'unico modo per passare un po' di tempo con lei, perche' genitori di Ugo non volevano che lui la frequentasse. Ma Aldagisa non aveva molto tempo per Ugo: c'era cosi' tanto lavoro da fare con suo padre Toni. Così' Ugo si fece assumere da Toni come assistente, così' lui poteva vedere Aldagisa ogni notte senza disturbare. Sfortunatamente gli altri fornai stavano competendo con Toni, quindi gli affari peggioravano sempre di piu'. Allora Ugo decise di rubare una coppia d falchi e di venderli, poi

compro' del burro. La note seguente aggiunse tutto il burro all' impasto del pane, e di mattina riscosse molto successo. Il Natale si stave avvicinando e Ugo continuo' a rubare i falchi del duca per comprare burro e zucchero, allo stesso tempo i cittadini stavano diventando pazzi per il pane di Toni (da cui il panettone prende il nome). Poi Ugo decise di aggiungere uova, canditi, scorze di arancia e di cedro a suo pane, questo diventò il dolce perfetto per Natale. Ugo diventò ricco e poté sposare Aldagisa.

Negli ultimi 20 anni le industrie e gli artigiani hanno prodotto molte varianti del panettone, come il panettone ripieno alla crema, al cioccolato, al gelato, o il panettone senza canditi; ed e' esportato in tutto il mondo come simbolo del Natale.

Io penso che il panettone sia un simbolo che rappresenta una delle piu' importanti tradizioni d'Italia, in piu' ha un sapore molto buono: e' un dolce davvero delizioso.

Sunt o mulțime de lucruri interesante despre care aş putea vorbi, dar am ales panettonele deoarece este o pâine dulce tradițională, italiană, care este de asemenea, o tradiție gastronomică a țării mele, pentru că are o legătură cu sărbătoarea Crăciunului.

Panettonele este o prăjitură milaneză cu ingrediente naturale și are forma unui cilindru cu un dom la capăt. Este obținut urmărind o rețetă veche de 500 de ani, care include apă, unt, ouă, făină, fructe zaharisite, coaja rasă de portocale și coajă de lămâie.

Sunt multe legende despre originea panettonului, dar cea mai populară vine din secolul XIV și vorbește despre un antrenor de șoimi, pe nume Ugo, care a trăit într-un palat mare, dăruit tatălui lui de ducele din Milan. În fiecare noapte, Ugo ieșea din palat pentru a se întâlni cu fata brutarului, Aldagisa, pe care o iubea. Acesta era singurul mod de a petrece puțin timp cu ea, deoarece părinții lui Ugo nu vroiau ca ei să fie împreună.

Dar Aldagisa nu avea prea mult timp pentru Ugo, deoarece avea prea mult de muncă cu tatăl ei, Toni. Așa că, Ugo l-a convins pe tatăl fetei să îl ia ca asistent de brutar, ca să o poată vedea pe Aldagisa în fiecare zi. Din păcate, ceilalți brutari erau în competiție cu Toni, așa că afacerile mergeau din ce în ce mai rău. Așa că Ugo a decis să fure câțiva șoimi și să îi vândă pentru a cumpăra unt. În următoarea noapte a adăugat tot untul la aluatul de pâine și în dimineața următoare a avut mult succes. Crăciunul se apropia și Ugo continua să fure șoimii ducelui pentru a cumpăra unt și zahăr, iar în acest timp locuitorii orașului erau înnebuniți după pâinea lui Toni (de la care Panettone și-a primit numele în traducere pâinea lui Toni). Apoi Ugo a decis să adauge ouă, fructe zaharisite, coajă rasă de portocale și de lămâie la pâinea lui, care a devenit unul din dulciurile preferate ale Crăciunului. Ugo a devenit bogat și s-a căsătorit cu Aldagisa.

În ultimii 20 de ani industriile și meșteșugarii au produs multe variante ale panettonului, cum ar fi, panettone umplut cu cremă, ciocolată, înghețată sau panettone fără fructe zaharisite și este exportat în toată lumea ca un simbol al Crăciunului.

Cred că Panettone este un simbol care reprezintă unul dintre cele mai importante tradiții ale Italiei și are un gust foarte bun, delicios!

The tradition of painted eggs

Easter is the most important celebration of the Romanian people and it is preceded by numerous preparations and rituals.

Decorating Easter eggs is an old tradition throughout Central and Eastern Europe. The custom of Easter egg painting is very old, it began with Christianity, it is a symbol of spring and the rebirth of nature. The red color of the Easter eggs is a remembrance of the red stones, covered in blood, under the Saviour's cross, when Jesus was crucified.

The eggs are painted starting with Thursday in the Holly Week (the week before Easter). Initially the only accepted color was red, but in time other colors were also applied – yellow, green, blue and even black. In the villages the paint is still obtained from plants, like onion skin.

The most interesting traditional eggs are the decorated eggs (in Romanian they are called “oua incondeiate”). Special instruments are used for decorating them. Some Easter eggs are made for decorative purposes.

They occur especially in the villages of Romania, where they are decorated by talented artisan women, who learn the decorating process from their mothers or grandmothers. Eggs are also decorated or painted in the monasteries of Bucovina, a very beautiful region in Northeast Romania, or in Neamt. First, the eggs are washed and de-greased; then a small hole is made at the bottom of the egg, and the contents is removed. Then the part that will remain white is traced onto the eggshell with a colorless wax. In contact with the surface of the egg, little dots will appear. Talented women apply the model manually, using pens and fine brushes. More old tools for painting are made from sharp goose or duck feathers. The paints are extracted from plants. The recipes are centuries old, and are carefully preserved and passed down from generation to generation in each family of artisans.

The most used decorative motifs for these eggs are: the lost path (on which the souls of the dead walk toward the judgment), the cross, the fir or oak leaf. Various plants, animals and kinds of crosses are also drawn.

This topic makes me return to my native traditions, and painted eggs are a testament of beliefs and customs of my people, representing a specific spiritual culture. They are also a national symbol of Easter and, as far as I know, eggs are decorated this way only in Eastern Europe. Tourists are always attracted by them and around Easter these eggs are sold very well as Romanian souvenirs, giving them a remembrance of the places visited in my country.

Pasqua è la celebrazione più importante dei Rumeni ed è preceduta da numerose preparazioni e ricorrenze. La decorazione delle uova di Pasqua è una vecchia tradizione diffusa in tutta l'Europa centrale e l'Europa dell'Est. La tradizione di dipingere le uova di Pasqua è molto vecchia, cominciò con il Cristianesimo, è un simbolo della primavera e della rinascita della natura.

Le uova iniziano ad essere dipinte il Giovedì. Inizialmente l'unico colore accettato era il rosso, ma col tempo furono applicati altri colori – giallo, verde, blu, e anche il nero. Nelle piccole città il colore è ancora ottenuto dalle piante.

Le uova tradizionali più interessanti sono le uova decorate (in Rumeno sono chiamate “oua incondeiate”). Per decorarle sono usati degli strumenti speciali. Alcune uova di Pasqua sono fatte per scopi decorativi. Esse si vedono specialmente nelle città della Romania, dove sono decorate da delle talentuose artigiane, che imparano il processo decorativo dalle loro madri e nonne. Le uova sono anche dipinte o decorate nei monasteri di

Bucovina, una regione molto bella a Nord-Est della Romania, o in Neamt. Prima, le uova sono lavate e sgrassate; poi viene fatto un piccolo buco sul fondo e i contenuti sono rimossi. Poi la parte che rimarrà bianca è tracciata sul guscio d'uovo con una vernice trasparente. A contatto con la superficie dell'uovo, appariranno dei piccoli puntini. Le donne talentuose applicano il modello manualmente, usando penne e sottili pennelli. Gli strumenti più vecchi per dipingere sono fatti con la pelle di pecora o con le penne di papera. Le tinte sono estratte dalle piante. Le ricette sono secolari e sono accuratamente conservate e tramandate di generazione in generazione in ogni famiglia di artigiani.

I motivi decorativi principali per queste uova sono: la via perduta (dove l'anima della morte cammina tra il giudizio), la croce, il fuoco o piuma d'oca. Sono anche disegnate varie piante, animali e tipi di croci. Ho scelto questo argomento perché mi fa ritornare alle mie origini native, e le uova colorate sono una testimonianza delle credenze e costumi, che rappresentano una cultura spirituale specifica. Esse sono anche un simbolo nazionale della Pasqua e, da quanto ne so, le uova sono decorate in questo modo solo in Romania. I turisti sono sempre attratti da esse e intorno la Pasqua queste sono molto vendute come souvenirs.

Paștele este cea mai importantă sărbătoare a românilor și este precedată de numeroase pregătiri și ritualuri.

Decorarea ouălor de Paște este o tradiție veche în Europa Centrală și de Est. Această tradiție este foarte veche, începând odată cu creștinismul și este un simbol al primăverii și a renașterii naturii. Culoarea roșie a ouălor de Paști este o aducere aminte a crucificării, fiind asociată cu cromatica pietrelor însângerate, aflate sub crucea Mântuitorului când acesta a suferit chinurile răstignirii.

Ouăle sunt pictate în Săptămâna Mare, începând cu Joia Mare. Inițial, singura culoare acceptată era roșu, dar, în timp, alte culori au fost aplicate- galben, verde, albastru și chiar negru. La sate, vopseaua este încă obținută din plante, de exemplu, folosind un extract de coji de ceapă.

Cele mai interesante ouă tradiționale sunt cele încondeiate. Instrumente speciale sunt folosite la decorarea lor. Unele ouă de Paște sunt folosite la decor. Ele apar în special în satele din România, unde sunt încondeiate de artizane talentate, care au învățat procesul decorativ de la mamele și bunicile lor. De asemenea, ouăle sunt încondeiate și în mănăstirile din Bucovina, o frumoasă regiune din nordul României, sau în Neamț. Întâi, ouăle sunt spălate, apoi o gaură mică este făcută la capătul oului, iar conținutul este îndepărtat. Apoi, partea rămasă albă este pusă în coaja de ou, cu o vopsea incoloră. În contact cu suprafața oului vor apărea mici puncte. Femeile talentate aplică modelul manual, folosind pensule fine. Mai multe instrumente vechi sunt fabricate din pene de gâscă sau rață, iar vopselele sunt extrase din plante. Rețetele sunt foarte vechi, sunt păstrate cu grijă și trecute din generație în generație în fiecare familie de artizani.

Cele mai utilizate motive decorative sunt: Calea Pierdută (pe unde sufletele oamenilor morți merg spre Judecata de Apoi), crucea, alături de linii subțiri și puncte. De asemenea, plante variate, animale și diferite modele de cruci sunt desenate.

Am ales această temă, deoarece aceasta mă face să mă întorc la tradițiile mele natale, iar ouăle încondeiate sunt o dovadă a tradiției, reprezentând o cultură spirituală. De asemenea, ele sunt un simbol național al Paștelui și, din câte știu, ouăle sunt decorate în acest fel doar în estul Europei. Turiștii sunt atrași de ele și, în timpul Paștelui, aceste ouă sunt vândute foarte bine ca suveniruri, făcându-i să-și amintească, revenind acasă, de locurile vizitate în țara mea.

Simona Amânar

Simona Amânar (born October 7, 1979 in Constanța) is a Romanian former gymnast. She is a seven-time Olympic medalist and a ten-time world medalist. Amânar helped Romania to win four consecutive world team titles (1994–1999) as well as the 2000 Olympic team title. She has a vault named after her, the Amanar. I choose her because I think she is a model for the people who want to become someone important.

Looking at her, the important features to be followed are her ambition, hard work. She knew that she must be the best. For her, respect

for work, for others, the principles should always be followed. All women who want to achieve results as high as Simona should follow her.

She started gymnastics at the age of six, first competed at the senior level in 1994, when she was on gold medal winning teams at both the European and World Championships respectively. At the 1995 World Championships she was again on the gold medal winning team, but she also won her favorite apparatus for the first time, the vault. After winning three golds at the 1996 European Championships (vault, uneven bars, and team), she also won the vault at the 1996 Olympics and additionally won silver in floor, and bronze in all-around and with the team. The following years saw her winning gold medals in vault and with the team at the 1997 Worlds, with the team at the 1998 European Championships and at the 1999 Worlds.

The Olympic year 2000 started well again, when Amanar won gold in vault at the 2000 European Championships in Paris, which brought her medal collection at the European Championships up to six gold, three silver, and three bronze, in addition to her World Championships medals of 6-4-0. In Sydney she won gold with the team and, after the disqualification of Andreea Răducan, she also won gold in all-around. Amânar added a bronze

on the floor, earning seven Olympic medals in total, but only finished sixth in vault, where she did not perform well her signature jump, a two-and-a-half twisting laid-out Yurchenko, which is now termed the "Amanar jump".

Throughout her career, Amânar was criticized for her stoicism and the robotic moves in her performances. She was a power athlete, showing exceptional difficult combinations on vault and floor but with less strength on bars and beam. She maintained a hugely successful career at the highest ranks of the sport for over five years.

Amânar retired in 2000 shortly after the Olympic Games, saying it was the right time to retire. She married Cosmin Tabără, a lawyer, on 9 March 2002, in Timișoara. Together they have two children: a boy, Alexandru-Iosif, and a girl, Ștefania Teodora. Simona worked at the Universitatea de Vest din Timișoara and became vice president of the Romanian Gymnastics Federation. In 2007 she was included into the International Gymnastics Hall of Fame. "If you do your job, you can win!" said Simona in an interview.

Simona Amânar (nata nel 7 Ottobre 1979 in Costanta) è una ginnasta rumena, sette volte medaglia Olimpica e dieci campionessa mondiale. Amanar aiutò la Romania a vincere quattro titoli mondiali (1994-1999) e anche il titolo di squadra olimpica nel 2000. AMANAR è il nome dato alla categoria del volteggio dopo le sue vittorie. Io penso che rappresenti un modello per le persone che desiderano diventare importanti.

Osservandola, si può dire che le sue caratteristiche principali sono l'ambizione e il duro lavoro. Lei sapeva di dover essere la migliore e i principi fondamentali da seguire erano: rispetto per il lavoro, per gli altri. Lei potrebbe essere un buon esempio per tutte le donne che desiderano raggiungere i suoi risultati.

Lei ha iniziato ginnastica a 6 anni, prima compete nel livello senior nel 1994, quando lei era nella squadra vincente per la medaglia d'oro, era rispettivamente nelle europee e nei campionati mondiali. Nel 1995 nei

campionati mondiali lei era di nuovo per la medaglia d'oro, ma vinse anche la sua categoria preferita per la prima volta, il volteggio. Dopo aver vinto tre ori nel campionato europeo del 1996, e nello stesso anno vinse il volteggio nelle Olimpiadi, aggiungendolo all'argento nel corpo libero, e il bronzo in tutte le categorie e con la sua squadra. Gli anni successivi vinse con la sua squadra medaglie d'oro nei mondiali del 1997 e 1999, sia nel campionato europeo del 1998.

Anche le Olimpiadi del 2000 cominciarono bene, Amanar vinse la medaglia d'oro nel volteggio nei Campionati Europei del 2000 a Parigi, dove ha portato la sua collezione di medaglie: sei ori, tre argenti, tre bronzi, aggiunti alle sue medaglie del campionato mondiale 6-4-0. A Sydney con la sua squadra vinse l'oro, e dopo la squalifica di Andreea Raducan, lei vinse di nuovo l'oro in tutte le categorie. Amanar aggiunse un bronzo nel corpo libero, guadagnò in totale 7 medaglie olimpiche, ma finì solo sesta nel volteggio, dove lei non fece bene la sua esibizione e il suo voto saltò, per 2.5 punti non superò Yurchenko, che ora ha terminato l'Amanar.

Troncò la sua carriera, Amanar fu criticata per la sua freddezza e per i suoi movimenti robotici nelle sue esibizioni. Ma lei è un'atleta potente, lo possiamo vedere per esempio nelle difficili combinazioni nel volteggio e nelle travi fatte in modo eccezionale, ma di minor forza nelle sbarre e nelle travi. Mantenne la sua carriera piena di successi, dai più alti ranghi dello sport per più di 5 anni.

Amanar si ritirò nel 2000 dopo i Giochi Olimpici, credendo che questo fosse il momento giusto per ritirarsi, si sposò con Cosmin Tabara, un avvocato, nel 9 marzo del 2002, in Timisoara. Insieme hanno 2 bambini: un maschio, Alexandru-Iosif e una femmina, Stefania Teodora. Simona Lavorò all'università di Vest in Timisoara e diventò vice-preside della Federazione Ginnastica Rumena. Nel 2007 fu inclusa nel 'International Gymnastic Hall of Fame'. "se fai il tuo lavoro, puoi vincere" disse Simona in un' intervista.

Simona Amânar (născută în 7 octombrie 1979) este o gimnastă româncă de performanță. Ea a fost de șapte ori campioană olimpică și de 10 ori

campioană mondială. Amânar a ajutat România să câștige patru titluri consecutive mondiale, cu echipa (între 1994-1999). Gimnasta are o săritură care îi poartă numele, Amânar. Cred că ea este un model pentru persoanele care vor să devină cineva important prin muncă.

Uitându-mă la ea, importante caracteristici care trebuie urmate sunt ambiția și munca intensă. Ea știa că trebuie să fie cea mai bună. Pentru ea, respectul pentru muncă, pentru ceilalți și pentru principiile personale erau la ordinea zilei. Toate tinerele care vor să atingă rezultate asemeni Simonei trebuie să o aibă pe ea ca exemplu.

Ea a început gimnastica în jurul vârstei de 6 ani. Prima competiție la categoria seniori a avut-o în 1994, când a câștigat medalia de aur cu echipa la competiții europene și mondiale, atunci câștigând pentru prima dată la aparatul ei preferat, bârna. După ce a câștigat trei premii de locul I în 1995 la Campionatele Europene, ea a fost, de asemenea, prima la bârnă în 1995 la Olimpice. Următorii ani au găsit-o câștigând medalii de aur la sărituri și cu echipa în 1997, la Mondiale, cu echipa, în 1998, la Europene și în 1999, la Mondiale.

Anul olimpic 2000 a început bine, când Amânar a câștigat aurul la sărituri în 2000 la Europene, în Paris, care i-a adus colecției ei de medalii de la Europene 6 premii de locul I, 3 de II și 3 de III și la Mondiale 6-4-0. În Sydney, ea a câștigat aurul cu echipa și, după descalificarea Andreei Răducan, ea a câștigat aurul la exercițiul „all-around”. Amânar și-a adăugat o medalie la sol, câștigând 7 medalii la Olimpice, dar doar 6 terminate în săritură, unde nu a executat bine propria săritură, cu 2 răsuciri jumătate și aterizare Yurchenko, care acum se numește Amânar.

În timpul carierei sale, Simona a fost criticată pentru stoicismul ei și pentru mișcările robotice în performanțele sale. A fost o atletă puternică, arătând combinații dificile la bară și la sol. Și-a menținut succesul în carieră la cel mai înalt rang în sport mai bine de 5 ani.

Amânar s-a retras în anul 2000, imediat după Jocurile Olimpice de la Sydney, spunând că e timpul potrivit să se retragă. S-a măritat cu Cosmin Tabără, un avocat, în 9 martie 2002, în Timișoara. Împreună au doi copii: un băiat pe nume Alexandru-Iosif și o fetiță numită Ștefania-Teodora. Simona a lucrat la Universitatea de Vest din Timișoara și a devenit vice-președinte a Federației Române de Gimnastică. În 2007, a fost inclusă în International Gymnastics Hall of Fame, după Nadia Comăneci.

“Dacă îți faci treaba, poți câștiga!” – a spus Simona la un interviu.

Vanessa Ferrari

Vanessa Ferrari, born in Orzinuovi 10 November 1990, is an Italian gymnast, the first to win a gold medal at the Artistic Gymnastics World Championships in 2006. She took part in two editions of the Olympic Games (Beijing 2008 and London 2012) and in numerous editions of the World and European

Championships in gymnastics. In total she has collected 5 World Championship medals and 10 medals in Europe.

In 2005, at the Mediterranean Games she won the gold medal in all specialties of artistic gymnastics, except for a silver on the uneven bars; with the participation and victories in the edition of 2013 she became the most successful Italian athlete in the history of this competition, as the holder of eight gold medals.

At the national level she holds 21 titles to Absolute Championships, the first of which won in 2004, and won 8 badges with the team Brixia Brescia in Serie A1.

In my opinion, this girl is an idol. When I was a child I was a gymnast as well, and I hoped to become like her. Then I grew up and I abandoned this sport, but I still keep watching her competitions on TV. I must admit that I continue to keep Vanessa and gymnastics in my heart, so I am really happy to speak to someone about the person that I'd have liked to be.

I consider Vanessa Ferrari an example for everybody because she never gives up when in trouble and she worked hard to realize her dreams.

Vanessa Ferrari, nata a Orzinuovi il 10 novembre 1990 è una ginnasta italiana, la prima a conquistare una medaglia d'oro ai Campionati mondiali di ginnastica artistica, nel 2006. Ha partecipato a due edizioni dei giochi olimpici (Pechino 2008 e Londra 2012) e a numerose edizioni dei campionati mondiali ed europei di ginnastica. In totale ha collezionato 5 medaglie mondiali e 10 medaglie europee.

Nel 2005 ai Giochi del Mediterraneo ha vinto la medaglia d'oro in tutte le specialità di ginnastica artistica, tranne un argento alle parallele asimmetriche; con la partecipazione e le vittorie ottenute nell'edizione del 2013 è diventata l'atleta italiana più vincente nella storia di questa competizione, in quanto detentrici di otto medaglie d'oro.

A livello nazionale detiene 21 titoli ai Campionati Assoluti, di cui il primo vinto nel 2004, e 8 scudetti vinti con la squadra Brixia Brescia nel Campionato di Serie A1.

Per me questa ragazza è un idolo. Anche io da bambina ero una ginnasta e speravo di poter diventare come lei, poi sono cresciuta e ho abbandonato questo sport, ma tutt'ora continuo a vedere in tv le sue gare. Si devo ammetterlo Vanessa e la ginnastica mi sono sempre rimaste nel cuore e per me è una gioia poter far conoscere a qualcuno la persona che io avrei voluto essere.

Io considero Vanessa Ferrari un esempio per tutti perchè lei non molla di fronte alle difficoltà e si impegna molto per realizzare i suoi sogni.

Vanessa Ferrari, născută în Orzinuovi la data de 10 noiembrie 1990, este prima gimnastă italiancă ce a câștigat o medalie de aur la Campionatul Mondial de Gimnastică Artistică în 2006. Ea a participat la două ediții ale Jocurilor Olimpice (Beijing 2008 și Londra 2012) și numeroase ediții ale Campionatelor Mondiale și 10 medalii la cele Europene.

În anul 2005, la Jocurile Mediteraneene ea a câștigat medalia de aur la toate categoriile de gimnastică artistică, cu excepția paralelelor unde a câștigat medalia de argint. Prin participarea și victoriile de la ediția din 2013 a devenit cea mai de succes atletă italiancă din istoria acestei competiții, fiind deținătoarea a opt medalii de aur.

La nivel național, deține 21 de titluri de Campioană Absolută, dintre care pe primul l-a câștigat în 2004 și a câștigat 8 insigne împreună cu echipa Brixia Brescia, la Seria A1.

Pentru mine, această tânără reprezintă un idol. Când eram copil și eu eram gimnastă și speram să devin ca ea. După ce am crescut, am abandonat acest sport, dar am continuat să urmăresc la televizor competițiile ei. Trebuie să recunosc că Vanessa și gimnastica au rămas pentru totdeauna în inima mea, iar pentru mine este o onoare să vorbesc despre persoana care am vrut să devin.

O consider pe Vanessa Ferrari un exemplu pentru toată lumea deoarece ea nu a renunțat niciodată și a muncit din greu pentru a-și împlini visul.

Simona Halep

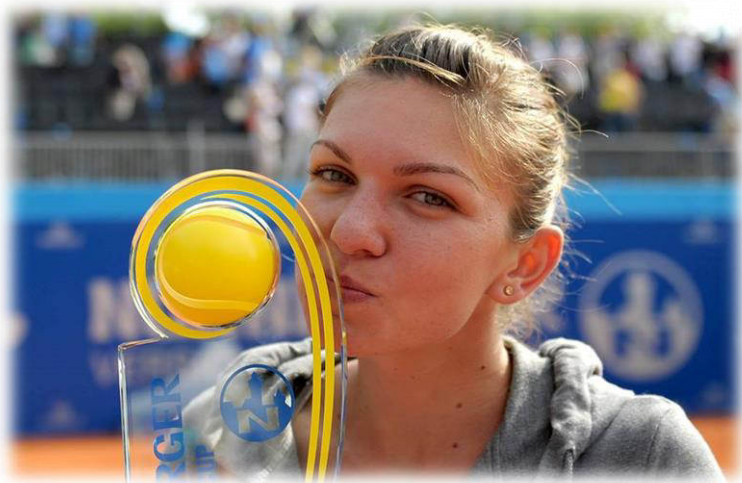
Simona Halep is a tennis player from Romania, in 2014 the fifth in a mondial classification. She's 22 and she was born on September 27, 1991. She won seven WTA Championships, some of them Premier class, in New Haven, Moscow, Doha and Sofia, in 2013 and 2014. She's the fourth

and the most important Romanian woman who has ever reached the World's Top 10. In November 2013, she was named 'WTA's Most Improved Player'.

She played in Italy too: her international career began in Rome when she defeated the powerful Jelena Jankovic. Last year she attended the WTA Championship in Rome, but unfortunately she was defeated in the semifinals by the world's champion Serena Williams.

Even if I'm good at Mathematics and Physics, I admire her because she's a true performer. No matter what your passion is, if it makes you happy, then follow it. Simona sacrificed her childhood, her teenage and her entertainment to train, but she has no regrets. She says you have to move mountains, or at least to believe you can move mountains for your purpose. I agree with her.

I chose to share this topic because I consider she's a role model for anyone who wants to follow his/her dream. She started playing tennis when she was nearly five. When she was six, she was already training daily and she won her first competition. Her determination and her work show us that nothing is impossible if you do everything to succeed. Each of us can become everything he/she wants, you just have to never give up.

Simona Halep è una tennista rumena, ora è la quinta tennista nella classifica mondiale. Lei ha 22 anni ed è nata il 27 settembre. Lei ha vinto sette tornei WTA e alcuni di questi sono di Prima classe, in New Haven, in Mosca, Doha e Sofia nel 2013 e nel 2014. Lei è la quarta e la più importante ragazza rumena che abbia mai raggiunto la classifica “the World Topo 10”. Nel novembre del 2013, lei fu chiamata “WTA’s Most Improved Player”.

Lei ha giocato anche in Italia. la sua carriera internazionale iniziò a Roma quando batté la potente Jelena Jankovic. Lo scorso anno lei ha partecipato al torneo WTA ma sfortunatamente è stata battuta nelle semifinali dalla campionessa del mondo Serena Williams.

Anche se io sono brava in matematica e in fisica, ammiro lei perché è una vera campionessa. Non importa quale sia la tua passione, se ti fa felice tu puoi dedicarti ad essa. Simona ha sacrificato la sua infanzia, la sua adolescenza e il suo divertimento per allenarsi. Lei dice che tu devi spostare la montagna, o almeno devi credere che puoi spostare le montagne per raggiungere il tuo obiettivo. Io sono d’accordo con lei.

Io ho scelto di condividere questo argomento perché io considero lei un modello da imitare per tutti quelli che vogliono seguire i propri sogni. Lei iniziò a giocare a tennis a soli quattro anni e mezzo. Quando aveva sei anni si allenava tutti i giorni e vinse la sua prima competizione. La sua determinazione e il suo lavoro ci mostrano che niente è impossibile se tu fai ogni cosa per ottenere il successo. Ognuno di noi può diventare ciò che vuole, basta non arrendersi.

Simona Halep este o jucătoare de tenis de origine română, fiind în anul 2014 pe locul 2 în clasamentul mondial WTA. Are 22 de ani și s-a născut în data de 27 septembrie 1991, în Constanța. Ea a câștigat 7 turnee WTA, unele Premier Class, în New Haven, Moscova, Doha și Sofia, în anii 2013 și 2014. Simona este cea de-a patra româncă care a ajuns vreodată în Top 10 Mondial, darși cea mai importantă. În noiembrie 2013 a câștigat titlul de ‘WTA’s Most Improved Player’.

De asemenea, ea a jucat și în Italia: cariera sa internațională a început la Roma, înfrângând-o pe puternica Jelena Jankovic. Anul trecut a participat la Turneul WTA de la Roma, unde, din nefericire, a fost înfrântă de către campioana mondială, Serena Williams.

Deși eu sunt pasionată de matematică și fizică și nu fac performanță în vreun sport, o admir pe Simona, deoarece este o adevărată performeră. Ea a început să joace tenis când avea doar 4 ani și jumătate, iar când avea 6 ani a început deja să se antreneze în fiecare zi, câștigând prima sa competiție. De la aceasta am învățat că indiferent care este pasiunea ta, dacă aceasta ne face fericiți, trebuie să o urmărim. Simona și-a sacrificat copilăria, adolescența și a renunțat la micile distracții pentru a se antrena. Cu toate acestea, nu are regrete și spune că trebuie să mutăm munții din loc sau, cel puțin, să

credem că putem muta munții din loc pentru visul avut. Sunt de aceeași părere cu ea.

Vreau să împărtășesc admirația mea pentru Simona Halep, deoarece ea este un model de urmat pentru oricine vrea să își trăiască visul. Determinarea și munca depuse ne arată faptul că nimic nu este imposibil atunci când facem totul pentru succes. Fiecare dintre noi poate deveni ceea ce își dorește, tot ce trebuie să facem este să nu renunțăm niciodată!

Valentino Rossi

I have chosen Valentino Rossi for several reasons: first of all I have loved motorcycles since I was a child. I used to watch the racer on TV with my family. Secondly because V. Rossi is a very nice person, he respects

the other drivers and he's very loyal with everybody. Valentino Rossi, born in Urbino on 16th February 1979, is an Italian motorcycle racer. It is the only rider in the history of MotoGP to have won the World Championship in four different classes: 125cc, 250cc, 500cc and MotoGP. He also holds the largest number of consecutive grand prix in the world of speed, with 228 appearances.

Rossi started to become familiar with engines from an early age, showing immediately his talent. He started with the kart thanks to his father Graziano, then he preferred the minibikes. Valentino has always used number 46 in the race.

Valentino underwent many surgeries due to various falls. He raced with several bikes such as Yamaha, Ducati, etc. Fond of motoring, Rossi has competed in an event of the World Rally Championship.

Rossi is very popular among fans of motorcycle racing and among journalists for his extrovert character. On 31 May 2005 he received an honorary degree in Communication and Advertising for Organizations.

In conclusion I can say that V. Rossi is a person to be taken as an example for his loyalty, his good temper and his love for what he does and for sport in general. When you decide to compete it is very important to be honest and accept the defeat because we must take into account that we cannot be always winners and being losers is not negative. In fact it is very important to overcome any problem in our life.

Ho scelto Valentino Rossi per molte ragioni. La prima perché amo le moto da quando ero piccola. Ero abituata a vedere le corse in tv con la mia famiglia. Il secondo motivo perché V. Rossi è una persona molto carina: rispetta gli altri piloti ed è molto leale con tutti. Valentino Rossi, nato ad Urbino il 16 febbraio 1979, è un pilota motociclistico italiano. È l'unico pilota nella storia del Motomondiale ad aver vinto il mondiale in quattro classi differenti: 125cc, 250cc, 500cc e MotoGP. Detiene inoltre il primato del numero di Gran Premi disputati consecutivamente nel mondiale di velocità, con 228 presenze.

Rossi inizia a prendere confidenza con i motori fin da piccolo, mostrando subito il suo talento. Inizia coi kart grazie al padre Graziano; passa poi alle minimoto. Valentino ha sempre usato in gara il numero 46.

Valentino ha subito anche molti interventi dovuti a varie cadute. Ha corso con diverse moto come Yamaha, Ducati. Appassionato di automobilismo, Rossi ha gareggiato in una prova del campionato mondiale di rally.

Rossi gode di grande popolarità tra gli appassionati di motociclismo e tra i giornalisti per il suo carattere estroverso. Il 31 maggio 2005 ha ricevuto una laurea magistrale honoris causa in Comunicazione e Pubblicità per le Organizzazioni.

In conclusione posso dire che Valentino Rossi è una persona da imitare per la sua lealtà, il suo buon temperamento, il suo amore per le cose che fa e lo sport in generale. Quando decidi di gareggiare, è molto importante essere onesti e accettare la sconfitta perché noi dobbiamo essere sicuri di non potere essere sempre vincitori e essere perdenti non è negativo. Infatti è molto importante superare qualche problema nella nostra vita.

L-am ales pe Valentino Rossi datorită unor motive întemeiate. Primul ar fi pasiunea mea pentru motociclete încă de când eram mică. Îl

urmăream la TV împreună cu familia mea. Al doilea motiv ar fi personalitatea lui: el îi respectă pe ceilalți și este foarte loial. Valentino Rossi s-a născut pe data de 16 februarie 1979 și este participant la cursele de motociclete. Este singurul motociclist din istorie care a câștigat Campionatul Mondial la patru clase diferite: 125 cc, 250 cc, 500 cc și MotoGP. De asemenea, el deține cel mai mare număr de grand prix-uri din lumea vitezei, având 228 de apariții.

Rossi s-a familiarizat cu motoarele de la o vârstă fragedă, arătându-și imediat talentul. A început cu karturile mulțumită tatălui său, Graziano, apoi a trecut la minibike-uri. Valentino a folosit întotdeauna numărul 46.

Valentino a avut parte de multe operații chirurgicale din cauza accidentelor sale. A concurat cu mai multe motociclete, precum Yamaha, Ducati etc. Pasionat de motociclism, Rossi a concurat în runda Campionatului Mondial. Rossi se bucură de popularitate atât în rândul fanilor de curse cu motociclete, cât și în rândul jurnaliștilor pentru caracterul lui carismatic.

Pe data de 31 mai 2005 a obținut o licență în Științele Comunicării și Publicitatea Organizațiilor.

În concluzie, pot spune că V. Rossi este un exemplu de urmat pentru loialitate, bunătate și pasiune pentru ceea ce face și pentru sport, în particular. Când am decis că dorim să concurăm este foarte important să fim onești și să acceptăm înfrângerea, deoarece trebuie să fim siguri că nu putem fi întotdeauna învingători, iar a pierde nu este un lucru rău, de fapt, este un pas foarte important în depășirea problemelor care vor urma în viață.

Adrian Popescu Săcele

Adrian Popescu Săcele is the President of the Romanian Karate Federation and the League of the Karate Shotokan-Fudokan with the headquarter in Brasov. Born in 1951 he has the black belt with 8 dan. He was practicing the Shotokan style from 1972, when the martial arts were forbidden by the communist authorities. He was trained by big names from the karate world like: Ilija Iorga-8 dan, Taji Kase-9 dan, Idetaka Nishiyama-9 dan, Hiroshi Shirai- 8 dan.

As professional he is a technical engineer. Right after the revolution from '89 he starts the first legal karate organization from Romania, the League of the Karate Shotokan-Fudokan. From 1997 the League unites with the Romanian Federation of Modern Karate (FRKM). FRKM is integrated in the World Karate Federation (WKF) and it has the recognition of the International Comitet of the Olimpicks, and there is a chance in the near future that this sport will be accepted as an olimpic sport.

This personality sends a great message to the world: with ambition you can do anything. He is almost 63 years old and he is still practicing karate and teaches at stages and seminars all over the country. He is the vice-president of the WKF and represents our country with pride everywhere he goes. He is a role-model which should be followed. He had a great impact on me not only because he has a speed, strength and precision which not even a young person would have, despite his age, but also because of my passion for this sport. I had the honor to see him live and it was an unforgettable sensation.

In the end I would like to say that this man has a real gift, which is can't be found everywhere, and is an alive example of power of will. He has not only my respect, but also from the all karate practicans from Romania and other countries.

Adrian Popescu Săcele è il president della Federazione di Karate Rumena e della Lega di Karate Shotokan-Fudokan con lo stadio a Brasov. Nato nel 1951 e cintura nera con 8 titoli. Era praticante dello stile Shotokan dal 1972, quando le arti marziali erano proibite dalle autorità.

Fu trainato da grandi nomi dal mondo del karate come: Ilija Iorga- 8 titoli, Taji Kase- 9 titoli, Idetaka Nishiyama- 9 titoli, Hiroshi Shirai- 8 titoli.

Lavora come ingegnere tecnico. Subito dopo della rivoluzione dell'89, iniziò la prima

organizzazione legale del karate della Romania, la Lega del Karate Shotokan-Fudokan. Dal 1997, la lega si unì con la Federazione del Karate Moderno Rumeno (FRKM). FRKM è integrata nella Federazione Mondiale del Karate (WKF) ed ha il riconoscimento del Comitato Internazionale delle Olimpiadi, e c'è una possibilità che questo sport venga accettato come uno sport olimpico nel futuro.

Questa personalità trasmette un grande messaggio al mondo: con l'ambizione puoi fare qualsiasi cosa. Ha quasi 63 anni e ancora pratica karate e lo insegna agli stages e ai seminari in tutto il paese. È il vice-presidente del WKF e rappresenta il nostro paese con orgoglio da qualsiasi parte vada. È un modello che dovrebbe essere seguito.

Per me, ha un grande impatto non solo per la sua età, per la sua velocità, per la sua forza e precisione che non tutte le persone giovani potrebbero avere, ma anche per la mia passione per questo sport. Ho avuto l'onore di vederlo dal vivo ed è stata un'esperienza indimenticabile. Per concludere mi piacerebbe dire che quest'uomo ha un dono, che non si può trovare ovunque, ed è un esempio vivente della potenza. Non ha solo il mio

rispetto, ma anche quello di tutti i praticanti del karate della Romania e di altri paesi.

Adrian Popescu Săcele este președintele Federației Române de Karate și a *Ligii Cluburilor de Karate -Do Shotokan Fudokan* cu sediul la Brașov. Este născut în 1951, are centura neagră 8 DAN.

Practică stilul Shotokan din 1972, pe când artele marțiale erau interzise de către autoritățile comuniste. A fost antrenat de mari sensei ca: Ilija Iorga-8 dan, Taji Kase-9 dan, Idetaka Nishiama-9 dan, Hiroshi Shirai- 8 dan. De profesie este inginer tehnic. Imediat după revoluție, înființează prima organizație legală de karate din

România, Liga Cluburilor de Karate-Do Shotokan-Fudokan. Din 1997, Liga aderă la Federația Română de Karate Modern (FRKM). Fiind integrată în World Karate Federation (WKF), FRKM are recunoașterea Comitetului Internațional Olimpic, existând șanse ca acest sport să fie acceptat ca probă olimpică.

Personalitatea lui Adrian Popescu transmite un mesaj puternic asupra întregii lumi: dacă există voință se poate face orice. La 63 de ani, el încă mai practică karate, predând seminarii și stagii în toată țara. Este vice-președinte în WKF și ne reprezintă cu mândrie țara peste tot pe mapamond. Este un model demn de urmat. Asupra mea, personalitatea sa a avut un impact puternic atât datorită faptului că are o vârstă înaintată, dar totuși are o viteză, putere și precizie pe care niciun practicant tânăr nu le are, dar și datorită pasiunii mele pentru acest sport. Am avut onoarea de a-l vedea în realitate și este o senzație, o amintire de neuitat.

Închei prin a spune că acest om are un dar aparte, pe care nu îl întâlnim oriunde, pentru mine este exemplul viu de voință. Are respectul meu și al tuturor practicanților de karate, atât din România, cât și de peste hotare.

Filippo Magnini

Filippo Magnini, an Italian swimmer, was born in Pesaro on February 2, 1982. He started his career in Pesaro swimming, getting good results. His first team is called Vis Sauro swimming, with whom he wins his first trophies and tries the experience of the podium.

His tenacious nature makes him a promising champion and at the age of sixteen he wins the first Italian titles of category. This experience allows him to be noticed and joins the first national youth teams. With the Italian team he participates to international competitions that allow him to make important experiences as well as to win other

medals.

At the age of eighteen, Filippo agrees with his coaches to switch from frog style to free style, which leads him to a greater success. After that it starts for Filippo the ascent to the top of Italian swimming: he wins his overall titles and is summoned to join the senior team where he will become a point of reference.

In 2004 he participates in the Athens Olympics and wins a bronze medal. In Montreal Filippo gets the title of world champion with the same competition! When he returns to Pesaro, people organize a big party in which he has crowned “king”. A new nickname is added and it is “great”.

At the European Championships in Budapest 2006 another extraordinary competition in 100 metres freestyle allows him to win another European gold medal. In Melbourne 2006 World Championships the Canadian Brent Hayden and Filippo come equal first and he wins a gold medal. After the Olympic Games in Peking in 2008 he is invited to the sixth edition of the Italian TV show “L’isola dei famosi”.

After being on the headings of newspapers for his love affair with the super champion Federica Pellegrini, at the end of May 2010 he is again mentioned for sporty achievements at a few weeks before the Olympics in

London 2012, Filippo Magnini, captain of the Italian team, is again on the top step of the podium at the European Championship of Debrecen (Hungary) winning the 100-metres freestyle with a perfect competition.

I choose this character because since I was child I have liked swimming and I went swimming for several years. Another reason is because he has all the qualities that a sporty person should have: ambition, devotion, hard work and talent. I think he should be a real model to all of the young people who love sports and want to achieve great performances.

Filippo Magnini è un nuotatore italiano nato a Pesaro il 2 febbraio 1982. Ha iniziato la sua carriera nel Pesaro Nuoto, ottenendo buoni risultati. La sua prima squadra è la Vis Sauro Nuoto, con la quale conquista i primi trofei, provando l'esperienza del podio.

Il carattere tenace fa di lui un promettente campione e a sedici anni vince i primi titoli italiani di categoria. Ottiene così le prime convocazioni nelle squadre nazionali giovanili. Con la squadra azzurra partecipa alle competizioni internazionali che gli consentono di fare importanti esperienze oltre che a vincere altre medaglie.

A diciotto anni, Filippo d'accordo con gli allenatori decide di passare dalla rana allo stile libero, il quale lo porta ad avere maggior successo. Inizia l'ascesa ai vertici del nuoto italiano di Filippo: vince i suoi primi titoli assoluti e viene convocato nella nazionale maggiore, di cui diverrà presto un punto di riferimento.

Nel 2004 partecipa alle olimpiadi di Atene e ottiene una medaglia di bronzo. A Montreal Filippo ottiene il titolo di campione del mondo proprio con questa gara! Al suo ritorno a Pesaro gli

organizza una grande festa, che lo incorona "re": un nuovo appellativo va ad aggiungersi, ed è "Magno".

Ai Campionati Europei di Budapest 2006 un'altra straordinaria gara nei 100 stile libero gli ha permesso di conquistare un'altra medaglia d'oro europea. E ancora: ai mondiali di Melbourne 2006 è medaglia d'oro a pari merito con il canadese Brent Hayden. Dopo le olimpiadi di Pechino nel 2008 è invitato alla sesta edizione del programma TV "l'isola dei famosi".

Dopo esser stato per lungo tempo sulle prime pagine dei giornali per la sua relazione con la super campionessa Federica Pellegrini, torna a far parlare di sé per meriti sportivi alla fine del mese di maggio del 2012: Magnini, capitano della squadra azzurra, a poche settimane di inizio dalle Olimpiadi di Londra 2012 torna sul gradino più alto del podio agli europei di nuoto di Debrecen (Ungheria), vincendo con una gara perfetta i 100 metri stile libero.

Ho scelto questo personaggio perché fin da quando ero bambina mi piace il nuoto e per questo ho fatto nuoto per diversi anni. Un altro motivo per cui ho scelto questa persona è perché ha tutte le qualità che uno sportivo dovrebbe avere: ambizione, devozione, duro lavoro e talento. Penso che dovrebbe essere un modello per tutti i ragazzi che amano lo sport e vogliono raggiungere un buon risultato.

Filippo Magnini
este un înotător italian
născut la Pesaro în 2
februarie 1982.

Și-a început cariera
în Pesaro, înotând și
obținând rezultate bune,
prima lui echipă este Vis
Sauro, alături de care a
câștigat primele trofee,
cunoscând gustul vieții pe
podium. Caracterul său
tenace îl recomandă drept
un sportiv promițător, iar la
numai șaisprezece ani
câștigă primul său titlu

italian, la categoria sa. De asemenea, primește primul titlu național pentru
echipe de tineret. Echipete participante la competițiile internaționale sunt de
acord să realizeze importante experiențe dar și să câștige alte medalii.

La optsprezece ani, Filippo, a decis împreună cu antrenorul să treacă de la stilul bras la stilul liber, care i-a adus un succes grozav. Apoi începe să urce spre topul înotătorilor italieni: câștiga titluri și înoată în liga seniorilor, ceea ce va deveni un punct de referință.

În 2004 a participat la Olimpiada din Atena și a câștigat medalia de bronz. La Montreal, Filippo câștigă titlu de campion al lumii. La întoarcerea în Pesaro, oamenii i-au organizat o mare petrecere, își primește supranumele de "Regele", iar apoi "Grozavul". La Campionatul European din Budapesta din 2006, o altă competiție extraordinară, îi aduce succesul la stilul 100m liber, aducându-i o altă medalie de aur Europeană și, tot în 2006, la Melbourne, la Campionatul Mondial, altă medalie de aur, terminând la egalitate cu canadianul Brent Hayden. După olimpiada de la Peking din 2008 el este invitat la a VI-a ediție a show-ului italian "l'isola dei famosi".

După o lungă perioadă de apariții pe primele pagini ale ziarelor pentru relația lui cu campioana Federica Poellegrini, la sfârșitul lunii Mai 2010 este menționat din nou pentru rezultatele sale sportive iar câteva săptămâni înaintea Jocurilor Olimpice de Vară de la Londra 2012, Filippo Mangini este din nou pe treapta cea mai înaltă a podiumului la Campionatele Europene de la Debrecen, Ungaria câștigând la 100 metri liber într-o cursă perfectă.

Am ales această persoană pentru că de mică îmi place să înot și am practicat sportul acesta pentru câțiva ani. Un alt motiv este pentru că acesta are toate calitățile necesare unui sportiv: ambiție, devotament, dăruință și talent. Eu consider că acesta ar putea fi un model pentru toți tinerii care iubesc sportul și vor să obțină rezultate bune.

Gheorghe Hagi

Gheorghe Hagi was a Romanian footballer, he was considered one of the best midfielders in the world during the 1990's. Hagi is considered the greatest Romanian footballer of all times.

Gheorghe Hagi was born on 5th February 1965 in Săcele village, Constanța county, people call him, "*The King of Romanian Football*".

During his career he played for the following teams: Farul Constanta (1982-1983); Sportul Studentesc (1983-1986); Steaua Bucuresti (1987-1990); Real Madrid (1990-1992); Brescia (1992-1994); F. C. Barcelona (1994-1996); Galatasaray (1996-2001).

He played for Brescia 61 matches and has scored 28 goals, He was loved by Italian fans when he played for Brescia because he was an important player for the Italian team. He was named, "Maradona of Carpathians" by the international press, because he impressed the soccer world with his talent as is the best scorer of the Romanian National team with 35 goals.

Hagi started playing for Romanian national team in 1983, at the age of 18. In 1994 at the World Football Championship, Hagi scored the most beautiful goal of the competition and he led the Romanian football team in quarter-finals of the World Cup. In 1994 he was designated by the FIFA the fourth best player in the world.

Now Hagi is a businessman and he has created his own football team called "Viitorul Constanta". He invests in young people and he promotes many young football players. His team is the most important football academy in Romania.

I chose this character because he is a relevant Romanian representative in the world and it is a role model for young people for his determination and hard work. I like his personality because after his retirement, as an active football player, he continues his work promoting this sport among the children giving them a chance to follow their dream.

Gheorge Hagi era un calciatore rumeno, considerato uno dei migliori centrocampista nel mondo, negli anni 90. Hagi è considerato il più grande calciatore rumeno di tutti i tempi.

È nato il 5 febbraio 1965 nel villaggio di Sacele nella contea di Costanza. Lui era chiamato „*Il re del Calcio Rumeno*”

Durante la sua carriera, lui ha giocato per: Farul Constanta (1982-1983); Sportul Studentesc (1983-1986); Steaua Bucuresti (1987-1990); Real Madrid (1990-1992); Brescia (1992-1994); F. C. Barcelona (1994-1996); Galatasaray (1996-2001).

Lui ha giocato 61 partite per il Brescia con il quale ha segnato 28 goals. Quando giocava per Brescia, era molto amato dai fans italiani perché era un giocatore importante per la squadra italiana. È stato nominato „Maradona da Carpati” dalla stampa internazionale perché ha impressionato il calcio del mondo con il suo talento e il migliore calciatore della squadra Rumena con 35 goals.

Hagi ha iniziato a giocare per la squadra Rumena nel 1983 all'età di 18 anni. Nel 1994 alla Coppa del Mondo Hagi ha segnato il goal più bello della concorrenza e ha guidato la squadra di calcio rumena in quarti di finale della Coppa del Mondo. Nel 1994 è stato designato dalla FIFA quarto miglior giocatore del mondo.

Ora Hagi è un uomo famoso e ha creato la sua squadra di calcio „Vitorul Constanta”. Egli investe nei giovani calciatori e promuove molti giovani calciatori, la sua squadra è l'accademia di calcio più importante in Romania.

Ho scelto questo personaggio perché è il rappresentante rumeno rilevante nel mondo ed è un modello per i giovani per la sua determinazione e il duro lavoro.

Gheorghe Hagi a fost un fotbalist român, considerat unul dintre cei mai buni mijlocași din lume în perioada anilor '90. Hagi este considerat cel mai bun fotbalist român al tuturor timpurilor.

Gheorghe Hagi s-a născut pe 5 februarie 1965 în satul Săcele, județul Constanța, a fost supranumit *Regele Fotbalului Românesc*.

De-a lungul carierei a jucat în diferite echipe: Farul Constanta (1982-1983); Sportul Studentesc (1983-1986); Steaua Bucuresti (1987-1990); Real Madrid (1990-1992); Brescia (1992-1994); F. C. Barcelona (1994-1996); Galatasaray (1996-2001).

Pentru Brescia a jucat 61 de meciuri și a înscris 28 de goluri, a fost iubit de fanii italieni la vremea când juca pentru Brescia, pentru că era un jucător important pentru echipa italiană. A fost numit de presa internațională "Maradona din Carpați", pentru că impresiona lumea fotbalului cu talentul său ; rămâne cel mai bun marcator al Naționalei României cu 35 de goluri.

Hagi a debutat la echipa națională în 1983, la vârsta de 18 ani. În 1994, la Cupa Mondială a înscris golul cel mai frumos al competiției și a condus echipa României până în sferturile de finală ale Cupei Mondiale. În 1994 a fost desemnat de FIFA al patrulea cel mai bun jucător din lume.

În prezent, Hagi este un om de afaceri, care și-a făcut propria echipă de fotbal – "Viitorul Constanța". El investește în tineriși promovează mulți fotbaliști tineri, iar echipa sa este cea mai importantă academie de fotbal din România.

Am ales această personalitate, pentru că numele său este unul relevant pe glob, Hagi este un model de urmat datorită determinării pe care o are și muncii grele pe care o depune. Îmi place personalitatea sa, deoarece, după retragerea din lumea activă a fotbalului, el și-a continuat munca, promovând acest sport în rândul copiilor, dându-le o șansă a celor înzestrați să-și urmeze visul.

PHOTO CREDITS / SURSE FOTOGRAFICE

Alexandru Tomescu

- 1 <http://muzica.metropotam.ro/stiri-evenimente-muzicale>
2. <https://cimec.files.wordpress.com/2009/10/alexandru-tomescu1.jpg>
3. <https://fotonicu.wordpress.com/2011/02/24/balul-operei-cluj-napoca-2011-recital-alexandru-tomescu-la-vioara-stradivarius-elder-voicu-1702/>

Giovanni Alevi

1. <http://www.cronachemaceratesi.it/2012/05/19/giovanni-allevi-nominato-cavaliere-della-repubblica/195826/>
2. http://guide.supereva.it/danza_contemporanea/interventi/2006/10/272240.shtml

Alexandra Dăriescu

1. https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRr3grXSo5feF6k4pUT7LqMRW5Xfe0-E8VuTy_X3j-xajb2BtQn
2. https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcS-a-aPt2_LgOTFzhVq82GOGt7eQ-photv_R4-oMQWovz_ChtuP
3. http://www.michaelcrofttheatre.org.uk/alleyn/Images/Alexandra_Dariescu_1_credit_TallWall_Media.jpg

George Enescu

1. <http://www.ziarulmetropolis.ro/george-enescu-primul-text-pe-care-l-a-scris-in-presa-romaneasca/>
2. http://www.cartim.ro/wp-content/uploads/2013/08/206719_articol.jpg
3. <http://www.festivalenescu.ro/news/299>

Giovanni Allevi

1. <http://magazine.snnav.it/wp-content/uploads/2010/12/giovanni-allevi.jpg>
2. <http://www.lazionauta.it/wp-content/uploads/2012/07/Giovanni-Allevi.jpg>
3. <http://comunikatistampa.blogspot.ro/2013/02/giovanni-allevi-ospite-deccezione-alla.html>

Rock Music in Romania

- 1 http://www.nova.ie/latest_news/rock-overtakes-pop-as-the-dominant-album-genre/
- 2 <http://www.keepcalm-o-matic.co.uk/p/keep-calm-and-listen-to-rock-music-15/>
- 3 http://wallpaperswide.com/my_friends_rock-wallpapers.html

Fabrizio Tarducci

- http://mr.comingsoon.it/imgdb/PrimoPiano/21248_ppl.jpg
<http://www.librofilia.it/wp-content/uploads/2014/05/fabri-fibra-librofilia2.jpg>
<http://www.style.it/cont/people-show/news/0802/2601/fabri-fibra-la-mia-prigione.asp20317img1.jpg>

Holograf

- <http://www.hipnotizat.ro/wp-content/uploads/2012/06/Holograf-1764x700.jpg>
<http://bucurestifm.ro/wp-content/uploads/sites/2/2015/03/holograf-videoclip-de-cate-ori-sa-te-iubesc.jpg>

<http://storage0.dms.mpinteractiv.ro/media/1/381/17750/13903971/1/holograf-concert-constant-10-martie-2015.jpg>

O Zulu

1. <http://www.orsiitaliani.com/zulu4.jpg>
2. http://www.savonanews.it/typo3temp/pics/9_6a34bf829f.jpg

Laura Pausini

- 1 <http://www.francesco-castaldo.it/2014-09-10/laura-pausini-arena-di-verona/>
- 2 http://www.lamusicarock.com/wp-content/uploads/2012/01/IMG_0084.jpg
- 3 <http://www.oltrefreepress.com/public/uploads/2012/04/laura-pausini.jpg>

Nesli

1. http://www.lettera43.it/fatti/fabri-e-nesli-fratelli-di-fibra_4367564584.htm
2. https://www.google.ro/search?hl=ro&site=imghp&tbn=isch&source=hp&biw=1024&bih=547&q=nesli&oq=nesli&gs_l=img.3..0l4j0i24l6.17937.25004.0.25328.16.11.5.0.0.0.166.1311.1j10.11.0.....1ac.1.56.img..0.16.1345.J25ANdmTNRw#imgdii=_
3. <http://www.mtvbase.com/music/artists/nesli/videos/notte-vera---live--trl-on-the-road-2010-578096/>

Horia Brenciu

1. <http://www.ziarulunirea.ro/wp-content/uploads/2014/03/horia-brenciu.jpg>
2. <http://www.enational.ro/wp-content/uploads/2011/09/horia-brenciu.jpg>
3. http://www.anchetatorul.ro/wp-content/uploads/2011/06/11_resize.jpg

Marco Mengoni

1. <http://www.blogtivvu.com/2014/07/01/marco-mengoni-confessioni-bollenti-e-curiosita-dalla-spagna/>
2. <http://www.soundsblog.it/post/108399/marco-mengoni-prontoacorrere-tracklist-provvisoria-e-cover-del-nuovo-album-in-uscita-il-19-marzo-2013>
3. <http://marcomengoni.iobloggo.com/tag/video+clip>

Dumitru Prunariu

1. <http://timisplus.ro/wp-content/uploads/2015/05/2-Dumitru-Prunariu-mai-1981.jpg>
2. <http://zoltanlorenz.ro/wp-content/uploads/2013/08/D.R.PrunariuZL15.jpg>
3. http://www.12connections.com/wp-content/uploads/2014/03/1509146_10152331267456807_254920124_n-560x302.jpg

Elly Gross

1. http://namesfs.yadvashem.org/YADVASHEM/Hall%20Of%20Names/4183/1385943_1.JPG
2. <http://www.agerpres.ro/imageResize?path=%2Fmedia%2Fimages%2F2014-05%2F05292217-1867000903.jpg>
3. http://media.rtv.net/image/201405/w400h400/eli_26851600.jpg

Primo Levi

- 1; <http://drewbookclub.pbworks.com/f/Primo%2520Levi.jpg>
- 2: <http://www.italianamericanstudies.net/sites/iasa.i-italy.org/files/imagecache/635x/levi.jpg>
- 3http://www.overlookpress.com/media/catalog/product/cache/1/image/265x/5e06319eda06f020e43594a9c230972d/P/r/PrimoLeviLrg_7.JPG

Raed Arafat

1. <http://radu-tudor.ro/wp-content/uploads/2013/10/red-arafat-trecut-revista-echipajul-smurd-medias.jpg>
2. https://docromania.files.wordpress.com/2010/12/raed-arafat_rom-libera.jpg
3. <http://www.paginademedia.ro/wp-content/uploads/2010/10/127599-raed-arafat.jpg>

Teodor Topan

1. http://www.scoalasilvania.ro/wp-content/uploads/2013/12/sigla_topan.jpg
2. http://www.scoalasilvania.ro/wp-content/uploads/2012/11/259894_451381764898123_318992824_n.jpg
3. http://www.simleusilvaniei.ro/wp-content/uploads/2008/11/teodor_topan.jpg

Giacomo Leopardi

1. [http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c6/Leopardi,_Giacomo_\(1798-1837\)_-_ritr._A_Ferrazzi,_Recanati_casa_Leopardi.jpg](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c6/Leopardi,_Giacomo_(1798-1837)_-_ritr._A_Ferrazzi,_Recanati_casa_Leopardi.jpg)
2. http://www.giuseppecirigliano.it/leopardi/leopardi_immagini/leopardi_casa_leopardi_biblioteca_firma.jpg
- 3 https://fbexternal-a.akamaihd.net/safe_image.php

Maria Lucia Hohan

1. <http://www.ele.ro/maria-lucia-hohan/>
- 2 si 3 <http://www.one.ro/lifestyle>

Prada

1. <http://blogs-images.forbes.com/lydiadishman/files/2011/05/prada-logo.jpg>
2. http://www.spazionapoli.it/wp-content/uploads/2012/04/Miuccia_Prada.jpg
3. <http://media-cache-ak0.pinimg.com/236x/52/4f/80/524f808517ca2ef57894676421a5a839.jpg>

Iuliu Maniu

- 1 http://de.wikipedia.org/wiki/Iuliu_Maniu
- 2 http://www.asociatia21decembrie.ro/wp-content/uploads/2013/02/431339_282229445179152_1682288838_n1.jpg
- 3 <http://www.gandul.info/reportaj>
4. http://www.romanialibera.ro/imagine/613x343/Cum%2Ba%2Bmurit%2Bliuliu%2BManiu%2Bla%2BSighet_166458.jpg

Giuseppe Garibaldi

1. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/ac/Risorgimento,_Giuseppe_Garibaldi.jpg
2. <http://media-2.web.britannica.com/eb-media/94/11594-004-5B4B8D96.jpg>
3. http://memoriadibologna.comune.bologna.it/files/vecchio_archivio/certosa/g/garibaldidiratto.jpg

Traian Vuia

- 1.http://www.love4aviation.com/site/love4aviation/images/documents/About_Us/Community_Notice/Traian_Vuia/Traian_Vuia_1.jpg
2. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/5e/Traian_Vuia_aircraft.jpg
4. <http://static.oradestiri.ro/wp-content/uploads/2011/03/Aeroportul-International-Traian-Vuia-3.jpg>

3. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/b9/Traian_Vuia_portrait.png/270px-Traian_Vuia_portrait.png

Leonardo da Vinci

1 <http://vegs.ro/wp-content/uploads/2012/08/Leonardo-da-Vinci.jpg>

2 http://www.ziuconstanta.ro/images/stories/2014/05/28/pictura-zilei-cina_cea_de_taina_1495%20-%201498_leonardo_da_vinci.jpg

3

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/ec/Mona_Lisa_by_Leonardo_da_Vinci_from_C2RMF_retouched.jpg/

Vlad Tepes

1. http://ro.wikipedia.org/wiki/Vlad_%C8%9Aepe%C8%99#mediaviewer/File:Vlad_Tepes_002.jpg

2. http://ro.wikipedia.org/wiki/Vlad_%C8%9Aepe%C8%99#mediaviewer/File:DragonOrder_badge.png

3. <http://www.trattoriaalgallo.ro/dracula-vlad-tepes-bran/>

Omer Ceahoglu

1 [http://adevarul.ro/locale/baia-mare/omer-cerrahoglu-vad-ideile-spatele-problemei-](http://adevarul.ro/locale/baia-mare/omer-cerrahoglu-vad-ideile-spatele-problemei-1_51b1db65c7b855ff566a6612/index.html)

[1_51b1db65c7b855ff566a6612/index.html](http://adevarul.ro/locale/baia-mare/omer-cerrahoglu-vad-ideile-spatele-problemei-1_51b1db65c7b855ff566a6612/index.html)

2 http://adevarul.ro/locale/baia-mare/omer-cerrahoglu-fost-admis-mit-baimareanul-isi-continua-studiile-america-1_5337d5360d133766a8583250/index.html

3. <http://www.emaramures.ro/stiri/22803/OMER-CERRAHOGLU-OLIMPIC-Cel-mai-tanar-medaliat-cu-aur-la-Olimpiada-Internationala-de-Matematica-2009-este-baimareanul-Omer-Cerrahoglu>

Dario Ascari

1. 2. si 3. http://www.ilrestodelcarlino.it/cesena/cronaca/2014/05/11/1064051-olimpiadi_matematica_cesenatico_vince_reggiano_dario_asari.shtml

Dan Puric

1. <http://www.inspirecenter.ro/wp-content/uploads/2012/04/Dan-Puric-la-Inspire-th.jpg>

2 <http://www.desenez.net/2012/06/15/portret-9-jpg1339790742.jpg>

3. <http://cuvintelebtre.ro/wp-content/uploads/2013/09/Citat-Dan-Puric.png>

Aurel Vlaicu

1. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/d/dd/Aurel_Vlaicu_-_Foto01.jpg

2. <http://www.istorie-pe-scurt.ro/wp-content/uploads/2014/09/Planorul-lui-Aurel-Vlaicu.jpg>

3. <http://www.descopera.ro/stiinta/6583658-aurel-vlaicu-icar-deasupra-carpacilor>

Petrache Poenaru

1. <http://conacul.ro/wp-content/uploads/2013/08/Poenaru.png>

2 http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/6f/Petrache_Poenaru_-_Foto01.jpg

3. <http://conacul.ro/wp-content/uploads/2013/12/Brevetul-lui-Poenaru.jpg>

Ion Agarbiceanu

1. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/ro/f/fb/Ion_I_Agarbiceanu.jpg

2. <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/ro/thumb/9/9d/LaserAgarbiceanu.jpg/300px-LaserAgarbiceanu.jpg>

3. <http://patriotii.ro/wp-content/uploads/2011/09/asssa.jpg>

Castelul Peles

2. <http://stirile.rol.ro/images/stories/castelul-peles/castelul-peles7.jpg>

3. http://www.transylvaniagrandprix.ro/images/media/articole/1375308016_peles-crop-crop.jpg

Pallota Castle

1 <http://www.italiaparchi.it/public/img/86A898DFCF8977864760DAF037304D05.jpg>

2 <http://media-cdn.tripadvisor.com/media/photo-s/03/a9/97/4c/castello-pallotta.jpg>

3 <http://www.mlmagazine.it/wp-content/gallery/castello-di-pallotta/carrozze.jpg>

Cingoli 1848

1 http://www.folclore.it/Pics/Photo/Thumb/2_3787_Thumb.jpg

2. [http://1.bp.blogspot.com/-](http://1.bp.blogspot.com/-rq58KeSQbTs/VNXIJhX3q5I/AAAAAAABDg/djq3UL8NLNY/s1600/CINGOLI%2B-%2BTerzieri%2Bpronti%2Bper%2Bla%2BCorsa%2Bdella%2Bbotte.jpg)

[rq58KeSQbTs/VNXIJhX3q5I/AAAAAAABDg/djq3UL8NLNY/s1600/CINGOLI%2B-%2BTerzieri%2Bpronti%2Bper%2Bla%2BCorsa%2Bdella%2Bbotte.jpg](http://1.bp.blogspot.com/-rq58KeSQbTs/VNXIJhX3q5I/AAAAAAABDg/djq3UL8NLNY/s1600/CINGOLI%2B-%2BTerzieri%2Bpronti%2Bper%2Bla%2BCorsa%2Bdella%2Bbotte.jpg)

3. https://c2.staticflickr.com/8/7105/6888416504_7595ecd9eb_b.jpg

Peninsula Festival

1. <http://www.libertatea.ro/detalii/articol/festivalul-peninsula-a-fost-anulat-494089.html>

2. <https://www.facebook.com/PeninsulaFelszigetOfficial/photos/pb.116987728328481.-2207520000.1413536121./680502858643629/?type=3&theater>

3. <https://www.facebook.com/PeninsulaFelszigetOfficial/photos/pb.116987728328481.-2207520000.1413536092./681112158582699/?type=3&theater>

Macerata Opera Festival

1. <http://www.gbopera.it/2013/07/macerata-opera-festival-2013nabucco>

2. <http://www.turismo.marche.it/EventiNews/MacerataOperaFestival.aspx> -

3. http://www.nytimes.com/2006/04/23/travel/23journey.html?_r=0

Pastele

1 <http://www.copilul.ro/evenimente-copii/sarbatoarea-pastelui/Ouale-incondeiate-in-traditia-romaneasca-a3374.html>

2 https://www.roportal.ro/articole/despre/traditii_de_pasti_in_romania_4072/

3. <http://www.descopera.ro/dnews/10837859-traditii-romanesti-ce-obiceiuri-de-paste-exista-in-alba>

Panetone

1. http://thestarvingartistblog.files.wordpress.com/2011/12/panettone_02.jpg

2. <http://www.balocco.it/images/prodotti/big/55.jpg>

3. <http://angeloxg1.files.wordpress.com/2010/12/panettone.jpg>

Painted eggs for Easter

1 http://www.info-pitesti.ro/Obiceiuri_si_traditii_crestin_ortodoxe_romanesti_de_Sfintele_Pasti.html

2. http://www.artizanescu.ro/web_continut/poze/mari/oua-de-gaina--incondeiate--din-bucovina-675-jpg

3 <http://www.adelahriscu.ro/2012/04/paste-fericit.html>

Simona Amânar

- 1 <http://www.gymbox.net/euro2000.htm>
- 2 si 3 <http://www.blingcheese.com/graphics/1/simona+amanar.htm>

Vanessa Ferrari

1. <http://www1.pictures.zimbio.com/gi/Vanessa+Ferrari+QdSjzJYF3d3m.jpg>
2. <http://cdn.c.photoshelter.com/img-get/I0000xJrPW3Dzj.4/s/860/860/n-453-ferrari-aar20061019ita-300.jpg>
3. <http://raigulp.blog.rai.it/files/2013/10/vanessa-ferrari-finale-ginnastica-artistica-olimpiadi-2012-corpo-libero-oggi-marted-7-agosto.jpg>

Simona Halep

1. [http://www.ziuconstanta.ro/images/stories/2015/01/26/cosmin/halep%20\(1\).jpg](http://www.ziuconstanta.ro/images/stories/2015/01/26/cosmin/halep%20(1).jpg)
2. <http://tikitaka.ro/wp-content/uploads/2013/06/Simona-Halep-Nurnberg.jpg>
3. <http://www.ziartricolorul.ro/wp-content/uploads/2015/03/simona-halep.jpg>

Valentino Rossi

1. <http://mysport.gsp.ro/uploads/modules/note/1342020130709150417/98648.jpg>
2. http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/81/Valentino_Rossi_2010_Qatar.jpg
3. <http://lapoigneedanslangle.com/wp-content/uploads/2013/04/valentino-rossi-2013.jpg>

Adrian Popescu Sacele

1. <http://www.cugetliber.ro/imagini/mici/karateinterviu-1378141185.jpg>
2. <http://tb.ziareromania.ro/Cel-mai-tare-karateka-din-Romania--la-Pitesti/f77ca11975640a08f5/240/0/1/70/Cel-mai-tare-karateka-din-Romania--la-Pitesti.jpg>
3. <http://www.wsku.net/thewayofshotokan/images/stories/papesku.jpg>

Filippo Mangini

- 1 si 2 http://cdn2.stbm.it/girlpower/gallery/foto_gallery/gossip/filippo-magnini/filippo-magnini-con-medaglia-d-oro.jpeg
- 3 http://biografieonline.it/img/bio/Filippo_Magnini_3.jpg

Gheorghe Hagi

- 1
<http://static.squarespace.com/static/5011abbee4b0253ab1204ac0/t/5177a011e4b054c7ac383005/1366794257668/Gheorghe%20Hagi.jpg?format=1000w>
- 2
http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTao_PXSmiF32Gq0TREd6H7yvXRxilf98jy75m2NUHE3sKvly-8
- 3 <http://www.forbes.ro/wp-content/uploads/2013/08/520a0cb1a7107-325x292c.jpg>

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information therein.